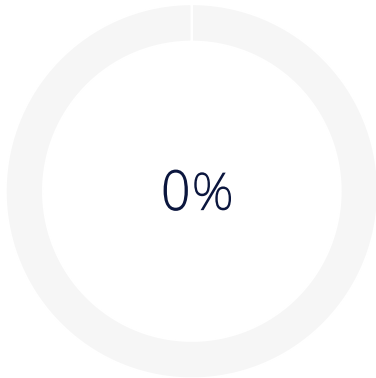

Analysis Report

Plagiarism Detection and AI Detection Report

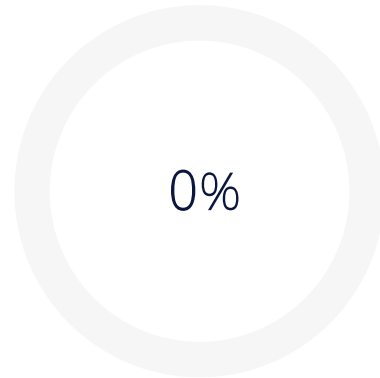
ล่าสุด.docx

Plagiarism Detection

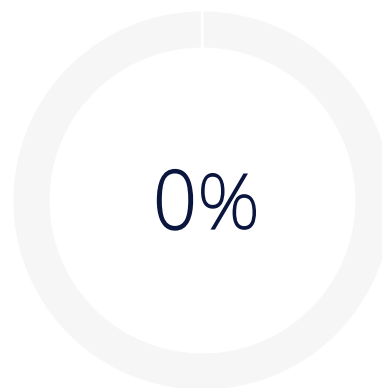
Plagiarism types	Text coverage	Words
● Identical	0%	13
● Minor Changes	0%	0
● Paraphrased	0%	0
Excluded		
● Omitted Words		0

AI Detection

● AI Text	0%	0
AI Logic: Unsupported Language We currently do not support detecting frequently used AI phrases in the submitted language.		
● Human Text	100%	55
Excluded		
● Omitted Words		0

Plagiarism

Results (1)

*Results may not appear because the feature has been disabled.

 Private Cloud Hub 0	 Shared Data Hub 0	 Filtered / Excluded 0
 Internet Sources 1	 AI Source Match 0	 Current Batch 0

Plagiarism types	Text coverage	Words
 Identical	0%	13
 Minor Changes	0%	0
 Paraphrased	0%	0
Excluded		
 Omitted Words		0

About Plagiarism Detection

Our AI-powered plagiarism scans offer three layers of text similarity detection: Identical, Minor Changes, and Paraphrased. Based on your scan settings we also provide insight on how much of the text you are not scanning for plagiarism (Omitted words).

Identical

One to one exact word matches. [Learn more](#)

Paraphrased

Different words that hold the same meaning that replace the original content (e.g. 'large' becomes 'big') [Learn more](#)

Minor Changes

Words that hold nearly the same meaning but have a change to their form (e.g. "large" becomes "largely"). [Learn more](#)

Omitted Words

The portion of text that is not being scanned for plagiarism based on the scan settings. (e.g. the 'Ignore quotations' setting is enabled and the document is 20% quotations making the omitted words percentage 20%) [Learn more](#)

Copyleaks Shared Data Hub

Our Shared Data Hub is a collection of millions of user-submitted documents that you can utilize as a scan resource and choose whether or not you would like to submit the file you are scanning into the Shared Data Hub. [Learn more](#)

Filtered and Excluded Results

The report will generate a complete list of results. There is always the option to exclude specific results that are not relevant. Note, by unchecking certain results, the similarity percentage may change. [Learn more](#)

Current Batch Results

These are the results displayed from the collection, or batch, of files uploaded for a scan at the same time. [Learn more](#)

Plagiarism Detection Results: (1)

 EJ1073669.pdf

0%

<https://files.eric.ed.gov/fulltext/ej1073669.pdf>

Canadian Journal of Learning and Technology Volume 32(1) Winter / hiver 2006 Using asynchronous online discussion to learn introductory p...

เค้าโครงวิทยานิพนธ์

ชื่อเรื่อง(ภาษาไทย) ผลของการจัดการเรียนรูด้วยชุดการเรียนรู้ไมโครเลิร์น
นงแบบกลมและแบบรายบุคคล เพื่อ"อ!พัฒนาผลสัมฤทธิ์ท(างการอ่านและ
การเขียน ส้าหรับนกเรียนชุน+ประถมศีก/ซาปท" 1 ในบริบทโรงเรียนขนาดเล็ก3

ชื่อเรื่อง(ภาษาอังกฤษ) Effects of Group-Based and Individualized
Microlearning Packages on Developing Reading and Writing
Achievement for Grade 1 Students in Small-Scale School
Contexts.

ผวจัย
วิทยานพินธิ์

กรรรมการ ท"ปร/กษา

นางสาวศิรินทรทพีย ลม+ศิริ

ดร.นชุจรั บญเกต

กรรรมการ (ทป"ร/กษาหลก)

รหสันกศีก/ซา 6805404103

ผชวยศ้าสัตราจ้ารย ดร.อดม หอมค)า

กรรรมการ (ทป"ร/กษารวม)

บทที่ 1

บทนิยาม

ทฤษฎีและคำสำคัญ

สภาพของสังคมไทยในปัจจุบันพบ "ทราบกันดีว่าการเกิดปัญหา
มากมายไม่ว่าจะในด้าน ทางด้านความ เปรียบเทียบ เศรษฐกิจ
การเมือง หรือแม้แต่เหตุการณ์ทางสังคม สังเกต/น+ส่วนหนึ่ง/มรากฐาน
มาจากการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและค่านิยมของสังคมไทยได้เป็ตรบ
วัฒนธรรมเขามาจนเกิดความสับสน ในระบบ สังคมไทยที่"เคยดงามที่"ม
การตั้ง+อยบนพื้นฐานการพึ่ง/ที่อาศัยกัน ความเอ+อ!อาทร และการยึด/มน"ใน
ค้ำสนา ที่"ตรบ ผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยง"งไม่ได้ การเปลย"นแปลงดงกล่าว ได
น)าไปสั้สภาวะที่"นาเปรียบ หวง สอดคล้องกับรายงาน สถานการณ์ทางสังคมของ
สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2566)
ที่"ระบว สังคมไทยใน ปัจจุบันก)าลงเผชิญกับ "ความเปราะบางของสถาบัน
ครอบครัว" อย่างม่นยสำคัญ โดยที่บวาคดความรุนแรงในครอบครัว
มแนวโนมสังข/น+ และรูปแบบการหยารางมความซับซ้อนมากข/น+
ซึ่ง"ส่งผลโดยตรงต่อการบมเพื่าะขาดเกลาทางสังคมแก็ดก3และเยาวชุน
นอกจากน +ในมตของพี้เหตุการณ์เสัย"งและการขาดระเบียบวินย คึนยวชุกการ
สั้รเสัพี้ ตดภาคเหน!อ มหาวิทยาลัยเชยงใหม่ (2565) ได้ชี้+ทเหตุ3นถ/ง
ความเปล"ยนแปลงของค่านิยมในกลมคนรนใหม่ที่"เป็ตรบ การใช้สั้รเสัพี้ตด
รูปแบบใหม่ใดงายข/น+ผานสั้"อ!สังคมออนไลน์ ซ้/"งเปรียบผลกระทบจากการบ
วัฒนธรรมสมัยใหม่ที่" เนนเสัรภาพที่ส่วนบุคคลจนละเลยผลกระทบต่อส่วน
รวมและการยึด/มน"ในศีลธรรมอนดแบบดง+เดิม

เมื่อพิจารณาถึง/รากเหง้าของปัญหาดังกล่าว พบว่าสถานศึกษา/วิชาชีพ/โรงเรียน
 สถาบันหลักในการขุดเกลตาทางสังคม ก) าลงเผชิญกับความท้าทายอย่างหนัก
 ในการหลอหลอมค่านิยมที่/ประสังคม สอดคล้องกับรายงานของกองทุน
 เพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) (2566) ทช/ไม่เห็นวาระระบบการ
 ศึกษาไทย) าลงเผชิญกับภาวะ "วิกฤตการเรียนรู้" (Learning Crisis)
 ไม่ใช่เพียงแค่ทางวิชาการ แต่รวมถึง/การขาดทักษะทางอารมณ์และสังคม
 (Social and Emotional Learning: SEL) ซึ่ง/โรงเรียนเกราะป้องกัน) าคัญต่อ
 การถดถอย) าดวงชีวิตนักเรียนและการใช้ นอกจำกัน +งานวิจัยของ
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2565) เก"ยวกับการเปล"ยนแปลง
 ที่ถูกรุกรมของนักเรียนในยุคดิจิทัล พบว่าสภาพแวดล้อมทางการศึกษา
 เน้นการแข่งขันและคะแนนสอบ เป3นตัวตง+ได้ส่งผลให้นักเรียนเกิด
 ความเครียดสะสม การจัดการเรียนการสอนมักให้ความสำคัญน้อยกว่า
 การพัฒนาทักษะชีวิตอย่างย"งย"น

ทามกลางวิกฤตการณ์ที่"บ"นทอนศักยภาพที่ของนักเรียน + การพัฒนา
 คุณภาพการศึกษา/จึงได้ถกยกระดบเป3น วาระแห่งชาติ เพื่อ!เร่งแก้ปัญหาและ
 มงเน้นการยกระดับผลสัมฤทธิ์(างการเรียนของนักเรียนในทุกระดับชั้น+ โดย
 เฉพาะอย่างย"งในรายวิชาภาษาไทย ช/ังอ!เป3นวิชาที่+น!ฐานและเคร"!องม!อหลัก
 ในการเขาถ/องคความรทง+ปวง หากนักเรียนขาดทักษะทางภาษา ยอมส่งผล
 ใ้การเขาถ/องทักษะอ"น! ๆ เป3นไปโดยยากย"ง/น+ ตามแนวทางของ หลกสัตร
 แกนกลางการศึกษาขั้น+น!ฐาน พื้ที่ศึกราชู 2551 (ฉบับปรบปรนง พื้.ศึ.
 2560) ทใ้"ความสั)าคัญ กบการสั)ารสร้างความสามารถในการอ่าน การ
 เขียน และการใช้ภาษาเพื่อ!การสั)อ!สารควบค้ไปกบการคตวเคราะห

อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่"ากวลทสี่"ดในปัจจุบันคือ!ปัญหาด้านระบบ
 เสี่ยงและตัวอักษรในระดับ ชุณ+ประถมศึ/กษาปท" 1 ซัง/"เป3น
 รากฐานก้าวแรกของการเรียนร โดยเฉพึะในกลมค)าทม"ตวสี่ะกตไม่ตรงตาม
 มาตรา ซัง/"มกเป3นสี่าเหตุหลกท"ท)าไหนดเรียนมคະแนนการประเมนความ
 ส้ามารถดานการอ่าน (Reading Test: RT) ต"า)กวาเกณฑ์ท"ก)าหนด
 ส้าภาพึปัญหาตงกลาวสี่ะทอนไเหนว)ากการจัตการเรียนการส้อนแบบเดมอ)าจั
 ไม่เพียงพึอ ตอการรบบมอ!กบภาวะการเรียนรตดถอย จัง/งเป3นทม"าของการ
 เส้าวงห)านวตกรรม เช่น การใ้ ไมโครเลรนนง (Micro- learning) รวมกบ
 การจัตการเรียนรซุงรก (Active Learning) เพ็"อ!เขามาอดซุงอว)างทางการ
 ศึ/กษา โดยเฉพึะในบรบทของโรงเรียนประถมศึ/กษาขนาดเลก3 อ)าเกอห)วย
 ราซุง จังหวดบรรมย เพ็"อ!ใ้การพึฒนาทกษะภาษาไทยเป3น เคร"!องมอ!ใ้การ
 ส้าร)างมคกนทางส้ตปญญาและจัตใ้ใจไ้แกเด3กไทยใ้ยุคปจัจันนอยาง
 แทจรัง ดงซุงนท" เกศึทพึย ศึภ)าว)านซุง (2565, หนา 12) ไ้ดกลาวไ้ว)า การอ่าน
 ออกเขย)นไ้เดเป3นทกษะพึ+นฐานท"ส้า)าคญท"ส้ตของน)กรเรียนซุง+ ประถมศึ/กษาป
 ท"1 หากน)กรเรียนขาดพึ+นฐานท"ใ้ในช่วงวย)นจั+ะส้งผล)กษะทบตอการเรียนรใ้
 ระดับท"ส้ง/น+ การน)า)านวตกรรมมาใ้ซุง/งเป3นการส้าร)างโอ)าส้และลดความ
 เหล"อ!มลา)+ทางการศึ/กษาไ้ดอยางเป3นรปธึรรม

ใ้ในระดับซุง+ประถมศึ/กษาปท" 1 ส้า)านก)างนคณัะกรรมการการศึ/กษาซุง+
 พึ+นฐาน (ส้าพึฐ.) มการจัตส้อบ Reading Test (RT) ส้าภาวะตงกลาวส้งผล
 กษะทบโดยตรงตอการพึฒนาพึ+นฐานการอ่านออกเขย)นไ้ โดยเฉพึะใ้
 กลม น)กรเรียนซุง+ประถมศึ/กษาตอนต)น ซัง/"งเป3นซุง)วยท"ตอ)างการดแลอยางไกล
 ซุง)ุดและการจัตการเรียนรท"กษะต)น ความส้านใ้จ้)ามากกว)ากการบงค)บเคย"ว)เข3ญ
 เพ็"อ!แกปญหาเหล)าน +การน)า)านวตกรรมทาง)างการศึ/กษาท"ส้อดคลอ)กบ

ที่เหตุการณ์เด็ก3ยคดจ้ทลจ้/งลายเป3นความจ้)าเป3นอยางย"ง โดยเฉพ้าะใน
 รายวชษาภาษาไทย เร"อง "ตวส้ะกต ท"ไมตรงตามมาตรา" ซ้/"งเป3น
 เน+!อหัทม"ความซ้บซ้อนและมกส้รางปญหาความส้บส้ันใภกบผเรยนในระดบ
 ชุน+ประณศึ/กษาปท" 1

ส้)านงานเลขาธิการส้ภาการศึกษา (2565) ไคกลาววา ปญหาการอ่าน
 ไมออกเขยนไมไดของนกรเรียน ในระดบปฐมวยและประณศึ/ษาตอน
 ตน กลายเป3นวกฤตท"ตองเรงแกไข โดยเฉพ้าะภาวะการเรยนรถดถอย
 (Learning Loss) ทท")าใหนกรเรียนขาดทกษะพ้+น!ฐานในการแยกแยะความ
 แตกตางของหน่วยเส้ียง และรปตว อักษรไทย ซ้/"งเป3น
 รากฐานส้)าคณของการประส้มค)า

ปญหาดานระบบเส้ียงและตวอักษรในเดก3ชุน+ประณศึ/กษาปท" 1 มก
 ปรากฎในรปแบบของการจ้)าส้บส้ัน ระหวางพ้ญชุนะท"มลกษณะคลายคลง/
 กน ทร!อการไมส้ามารถเช้!อมโยงระหวาง "เส้ียงท"ไดยน" กบ "ตวส้ะกต ท"
 ตองเขยน" ไดอยางถกตอง ส้อดคลองกบงานวจ้ยของ คณ้ะครศึ)าส้ตร
 มหาวทยาลยราชฎ (2566) ทร"ะบวา นกรเรียนชุน+ประณศึ/กษาปท" 1 ส้)วน
 ใหญยงประส้บปญหาในการออกเส้ียงพ้ญชุนะควบกลา)+และการผน
 วรรณยกต ซ้/"งส้งผลโดยตรงตอการ เขยนส้ะกตค)าผดและการอ่านจ้บจ้
 ความส้)าคณท"คลาดเคล"อ!นไปจ้)ากความเป3นจ้ริง

นอกจ้)ากน +ส้ถาบนภาษาไทย ส้)านกวชษาการและมาตรฐานการศึกษา
 (2564) ไคช้)เหทวนา ปญหาระบบ เส้ียงยงมปจ้จ้ยมจ้)ากอทธิพ้ลของภาษา
 ถน"และส้"งแวดลอมทางดจ้ทลท"เนนการใช้ภาษาแบบยอทร!อการใช้รปภาพพ้
 แทนค)าพ้ด ท)าให้ความแมนย)าในการใช้ภาษาไทยมาตรฐานลดนอยลง หากผ
 เรยนไมส้ามารถขามผานอปส้รรค ดานระบบเส้ียงและตวอักษรในชุน+ปแรก

นไปได จะสังผลกระทบตอเน!องเป3นลกโซ้ตอการเรยนรในวชาน"น! ๑
 เน"!องจ้าก ภาษาไทยคอ!เคร"!องมอ!หลกในการตควมโจ้ทยปญหาและการ
 ท)าควมเขาใจเน+!อหาท"ซ้บซ้อนช/น+ในระดบชุน+ท"สังช/น+ สัถานการณ้ดงกลาว
 สัะทอนให้เหนวว่า การพ้ฒนาพเรยนให้บรลตามมาตรฐานของหลกสั้ตรแก
 นกลางๆ จ้าเป3นตองมการใ้ชุนวตกรรมการส้อนท"มงเนนการฝ้/กทกษะการพ้ง
 และออกเส้ยงให้สั้มพ้ธีบรปอกษรอยางเป3นระบบ (Phonics Approach)
 ควบคไปกบการสั้สร้างเจ้ตคตท"ตอการเรยนภาษา เพ็"อ!ปองกนไม่ไห้ปญหา
 ดานพ้+นฐานเหลานล+กลามจันกลายเป3นอปสั้รรคตอควมมน"คงทางการ
 ศึก/ซาของชาติในอนาคต

นกรเยนชุน+ประณมศึก/ซาปท" 1 เป3นชุนงวยแหงการเรยนรระบบภาษา
 อยางเป3นรปธีธรรม การสั้สร้าง ความเขาใจใน มาตราตวสั้กต จ้งเป3นกา
 แรกท"สั้)าคถุย"งตอการพ้ฒนาทกษะการประสั้มค)าและการสั้กตค)า ได
 อยางถกตออง อยางไรก3ตาม การเรยนรเร"อ!ง ตวสั้กตท"มตรงตามมาตราตว
 สั้กต เป3นเน+!อหาท"มควมซ้บซ้อนและเป3นนามธีธรรมมากท"สั้ดสั้วนหน/"งของ
 หลกภาษาไทย ความยากอยท"การทพ้"ยญชุนะมากกว่าหน/"งตวสั้สามารถ ท)า
 หนาท"แทนกนในการออกเส้ยงตวสั้กตเดยวกนได้ เช่น มาตราแมกน
 ประกอบดวย น, ญ, ณ์, ร, ล, หร!อ มาตรา แมกต ท"มพ้ยญชุนะถ/ง 16 ตว
 เม"อผเรยนชุน+ประณมศึก/ซาปท" 1 ไดรบควมรในสั้วนน +มกเกดปญหาการ
 เรยนร 2 ประการหลก คอ! ควมสั้บสั้นในการจ้าแนก ผเรยนไม่สามารถ
 แยกแยะและจ้ดจ้)าได้วาพ้ยญชุนะตวใดอยในมาตราใด และท)าไห้ เกดการ
 เขยนสั้กตค)าผดพ้ลาดอยเส้มอ ควมไม่คงทนของการจ้า)า วธีการส้อนแบบ
 เดมท"เนนการทองจ้)ารายชุ"อ! พ้ยญชุนะในแตละมาตราไม่ได้ชุนยให้ผเรยนเกด
 ความเขาใจเชิงคองสร้สร้างของค)า ท)าไห้ควมร ท"ไ้ดไม่สั้สามารถคองย และ

น)าไปประกยกตใ้ใช้ในการเขยนค)าศีพีทใหม่ ๆ ในชวตประจ้)าวนไ้ด ความ
ทาทายจ้)าก บรบทของโรงเรียน ประถมศีก/ซาขนาดเลก3ในพี+นท"ทางไกล
ปญหानถ+กตอกยา)+ดวยขอจ้)ากดทางกายภาพี และทรพียากรใน
โรงเรียนประถมศีก/ซาขนาดเลก3 ในเขตอ)าเภอหวยราชู จ้งหวดบรรมย ช้ง"/
ส้ะทอนถ/งปญหาความเหล"อ!มลา)+ทางการศีก/ซา อยางชุดเจัน

ขอจ้)ากดดานเทคโนโลยีและส้ภาพีแวดลอม โรงเรียนขนาดเลก3ส้)วน
ใหญ่อาจ้)าดแคลนงบประมาณ้ ในการจ้)าดหาอปกรณ้ดจ้)ทท"เพียงพี้อ
ตอจ้)านวนนกรเรียน (อตราส้)วนอปกรณ้ตอพรเรียนต"า)) และอาจ้)มขอจ้)ากด
ดานโครงสร้างพี+น!ฐานอนเทอรเน3ต ท)าใ้การน)าส้"!อการส้)อนท"ทนส้)มมาใ้
อยางส้)ม"า)ส้)มอเป3นไปไ้ดยาก ความตองการพี้ฒนาการจ้)ดการเรยนร
ครผส้)อนมกมความจ้)าเป3นตองจ้)ดการเรยนการส้)อนในหลายระดบชุน+
ทร!อหลายกลมส้)าระการเรยนร ส้งผลใ้เวลาในการออกแบบและส้)ารงส้)รรค
กจ้)กรรมาการเรยนรทท"ลาหลายและนาส้)นใจ้ถกจ้)ากด และตองพ้)ง/"พี้อวธีการ
ส้)อนแบบบรรยายทร!อการใ้แบบพี้อ/กหดแบบตายตว ช้ง"/ไมส้)อดคลอง กบ
ธีรรมชุดการเรยนรของเดก3ปฐมวยท"ตองการการส้)มผส้)และการมส้)วนรวม
การปรบเปลย"นกระบวนทศ้)นดวยนวัตกรรมาการเรยนรเชุงบรณ้)การจ้)ง/ได้น)า
ชุดการเรยนรช้ง"/เป3นนวัตกรรมาทางการศีก/กษา ท"บรณ้)การส้)!อการส้)อน
กจ้)กรรมาและแบบพี้อ/กทกษะเขาไว้ดวยกนอยางเป3นระบบมาใ้ช้เป3นแนวทาง
ในการจ้)ดการเรยนร เพี้อ!แกไขขอจ้)ากด ดานทรพียากร เวลา และ
ความ แตกตางระหวางผเรยน

เพี้อ!แกปญหาความเขาใจ้ท"คลาดเคล"!อนและการขาดแรงจ้งใจ้ในการ
เรยนรเร"!องตวส้)ะกตท"ไมตรงมาตรา ผวจ้)ยจ้ง/มงเนนการประกยกตใ้
นวัตกรรมาการเรยนรท"ส้)อดคลองกบยคดจ้)ทลและจ้)ตวทยาการเรยนรของ

เดกรวณ + คอ! “ไมโครเลิร์นนิ่ง” (Microlearning) และ “ชุดการเรียนรู้” การ
 ใช้ไมโครเลิร์นนิ่งเพื่อลดภาระทางปัญญา (Cognitive Load) ไมโครเลิร์นนิ่ง
 ช่วยย่อยเนื้อหาที่ซับซ้อน (เช่น การจำแนกพืชพันธุ์ในมาตราแมก) ให้
 เป็นชิ้นส่วนที่สั้นกว่าที่สามารถเรียนรู้ได้ในเวลาอันสั้น (Micro-
 Content) มากขึ้นในรูปแบบ วิดีโอแอนิเมชันสั้นๆ หรือ ไลฟ์
 กราฟิกที่เคลื่อนไหวและเสียง ซึ่งช่วยกระตุ้นความสนใจและทำให้การเรียนรู้
 สามารถทบทวนเนื้อหาได้หลายครั้ง โดยไม่รู้สึกเบื่อหน่าย การนำเสนอแบบ
 เจาะจงช่วยลดภาระทางปัญญาของผู้เรียน ชิ้นส่วนประสมคี่/ภาษาที่
 1 ทบทวน ความสนใจสั้นๆ และช่วยให้การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และ
 ยืดหยุ่นเมื่อรวมกับชุดการเรียนรู้ด้วยแลนบวา เป็นการผสมผสานการใช้
 สื่อในการจัดการเรียนการสอนเข้าด้วยกันได้เป็นอย่างดี ดังเช่นที่ ฟิลลิป
 ปรียาส์รังคี (2565, หน้า 42) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
 จำเป็นต้องลดความซับซ้อนของเนื้อหาให้อยู่ในรูปแบบที่สั้นและกระชับ
 เพื่อให้สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของสมองมนุษย์ที่รับข้อมูลได้จำกัดใน
 แต่ละช่วงเวลา การใช้ไมโครเลิร์นนิ่งจึงเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยให้นักเรียน
 สามารถโฟกัสกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจง ส่งผล
 ให้การจัดการเรียนรู้ออกมากระชับมีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนรู้แบบบรรยาย
 ในปริมาณมากเพียงครั้งเดียว”

การนำเสนอชุดการเรียนรู้ไมโครเลิร์นนิ่งมาใช้ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการเรียนรู้
 ผ่านสื่อดิจิทัลเพียงอย่างเดียว แต่ยังสามารถนำมาใช้ในการขบ
 เคลื่อน การจัดการเรียนรู้แบบกลม และการจัดการเรียนรู้แบบรายบุคคล
 ใหม่ประสิทธิภาพเพียงหนึ่ง นอกจำก่นักเรียนไมโครเลิร์นนิ่งมาใช้ไม่ได้จำกัดอยู่

เพียงการเรียนรวมกัน"อ!ดจั้ทลเพียงล)าฟั้ง แต่ยงเป้รนเคร"!องม!อส์)าคญในการขบ
เคล"!อนการจั้ดการเรยนรใน 2 มตหลก

การจั้ดการเรยนรแบบกลม (Group Learning) ไมได้เป้รนเพียงการจั้ด
ทน"งไห้เรยนอยรวมกันแทน+ แต่เป้รนการสร้างสร้ภาพีแวดลอมท"เอ+อ!ตอ
การปฎัสมัพ้ันร้ีทางสังคม เพ็"อ!สั้งสร้การสร้างองคความรวมกัน
โดยมรากฐานสร้)าคญจั้กแนวคด การเรยนรแบบรวมมอ! (Cooperative
Learning) ของ Johnson & Johnson (1994) ท"นนไห้สร้มาชุกในกลมม
การฟั้ง/"ฟ้ากนในชุงบวก และมความรบผดชอขบรวมกัน การท)างานเป้รนกลม
จั้ชวยไห้นกรเรยนได้แลกเปลย"นเทคนคการสร้างและจั้ดจั้)าผานการสร้)อ!สร้าร
ดวยภาษาท"เขาจั้งาย ระหว่างวยเดยวกัน สั้ดคลองกบทฤษฎี
การสร้างความรดวยตนเองโดยนยทางสังคม ของ Lev Vygotsky (1978) ท"
อรั้บายถ/ง ฟ้+น!ท"รอยตอแหงการพ้ัฒนา (Zone of Proximal
Development: ZPD) วาเดก3จั้สามารถทวามขดจั้)ากดทางสร้ตปญญา
และท)าคความเขาจั้เน+!อททย"ากเกินกวาจั้จะท)าคความเขาจั้ได้โดยล)าฟั้ง ผาน
การชูแ+นะ หร!อการชวยเหลอ!จั้กเพ็"อ!นท"มความสร้สามารถสร้กวา
กระบวนกรนจั้+ชวยลดความประหมาะและความกงวล ในการเรยน
เร"!องตวสร้ะกตท"ยากล)าบาก เปลย"นบรรยาคาศีท"ตง/เครยดไห้เป้รนความ
สร้กสร้านจ้กการท)ากจั้กรรรวมกัน สั้งผลไห้แรงจ้งจั้ใจในการเรยนรเพ็"ม"สร้
ท"จ้กการไ้ดรบการยอมรบและการสร้บสร้ันจ้กกลมเพ็"อ!น ช้ง/"เป้รน
ปจั้จยสร้)าคญในการพ้ัฒนาทกษะทางภาษาไท้ของเดก3ในวยนอ+ยงเป้รน
ธีรรมชูต

การจั้ดการเรยนรแบบรายบคคล (Individualized Learning) เป้รนกร
ระบวนกรจั้ดการเรยนท"มงเนน ความแตกตางระหว่างบคคลเป้รนสร้)าคญ

โดยเชอ!มน"วามเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความรทางภาษา อตราการเรยนร และลลาการเรยนร ท"แตกตางกัน สัดคลองกบแนวคดของ Skinner (1954) เร"!อง บทเรยนโปรแกรม (Programmed Instruction) ท"นนาการจัด ลาดบเน+!อหาจ้ากายไปส้ยากเป3นชน+ตอนยอยๆ เพื่"อ!ไหพเรยนส้สามารถ กาวหนาไปตามความสามารถของตนเองและไดรบผลปอนกลบทนท ซ้/"ช้วย ลดความกตदनท"เกดจ้ากการเปรยบเทยบกบเพื่"อ!นในชน+เรยน การจัดการ เรยนรในลกษณะนย+งไดรบแรงส้นบส้นนจ้ากแนวคดของ Benjamin Bloom (1968) ในเร"อ!ง การเรยนรส้ความรอบร (Mastery Learning) ท" ระบุว่าหากผเรยนไดรบเวลาท"พ้ียงพ้อและวธ้การส้อนท"หมาส้มกบ ธีรรษช้าดของตนเอง ผเรยนเกอ!บทกคนจะส้สามารถบรลจ้ัดประส้ังคการ เรยนร ทต"ท"ไวโดเหมอ!นกัน โดยเฉพ้ะในเร"!องท"ตองอาศัยทกษะการ จ้่าเพ้ะจ้่าจ้งอยางการจ้่าแนกตวส้ะกต ท"มตรงมาตรา การ เปดโอกาส้ไหพเรยนได!้ช้เวลาช้่า)+ๆ กบเน+!อหาท"ตนเองยงไมเขาจ้ใจโดยไมตอง รอจ้หวะการส้อนรวมของคร จะช้วยส้รางความม"นจ้ (Self-Confidence) และลตการะทางปญญาท"ไมจ้่าเป3น ส้งผล!้ไเด3ท"มความสามารถตางกัน ส้สามารถเขาถ/งเปาหมายการเรยนรเดยวกันไดอยางมประส้ทธิภาพ้ตาม ศ้กยภาพ้ส้ั้งสัดของตน

ความส้าคัญของการวจ้ัยเพื่"อ!เปรยบเทยบประส้ทธิผลการวจ้ัยนจ้+งม ความส้าคัญอยางย"งในการคนหาและ เปรยบเทยบว่า การจัดการเรยนรโดย ใช้ไมโครเลรนนงกบชุ้ดการเรยนรแบบกลม และการจัดการเรยนรโดยใช้ ไมโครเลรนนงกบชุ้ดการเรยนรแบบรายบคคล รบแบบใดจะ!้ไผลส้มฤทธิ(ทางการอ่านและการเขยนท"ส้ังกวา ในการเรยนรเร"!อง ตวส้ะกตท"มตรง ตามมาตราตวส้ะกตของนกรเยนชน+ประถมศ้ก/ชาปท" 1 ในบรบท"โรงเรียน

ขนาดเลก3 การจัดการเรียนรแบบไดจัน)าผลการศีก/ซาท"ไดจัน)าไปส้การ
 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรภาษาไทย ทม"ประส้ทธิผลส้ง และ
 เหมาะส้กับบริบทของโรงเรียนประถมศีก/ซาขนาดเลก3และนักเรียนในพี+น"ท"
 ทางไกลไดโดยางเป3นรป้ธรรม ส้/"งอเป3นกวาส้)าคัญในการพัฒนาชุดกัจกรรม
 และคอม!การส้อนท"เป3นนวตกรรมใหม่ ท"ส้สามารถ ชุวยยกระดบทกษะ
 การอ่าน และการเขียนของนักเรียนซุน+ประถมศีก/ซาปท" 1 ในเขตอ)าเภอหวย
 ราชู จังหวดบรรมย และเป3นแนวทางในการลด ความเหล"อ!มลา)+ทางดาน
 คณ้ภาพพีการศีก/ซาในภาพีรวมของประเทศส้ต่อไป

จ้ากความส้)าคัญพีพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียนซุน+ประถม
 ศีก/ซาปท" 1 เป3นชวงวยท"ตองการ วางพี+น!ฐานดานการอ่านและการเขียน
 ประกอบกับเทคโนโลยีไมโครเลรนนงท"เขามามบทบาทตอผเรียน ดงนน+ผ
 วจัย จัง/เหน3ความส้)าคัญท"ควรมการวจัยพี"อ!ศีก/ซาผลของการจัดการเรียนร
 ดวยชุดการเรียนรไมโครเลรนนง แบบกลม และแบบรายบุคคลพี"อ!
 พีพัฒนาผลส้มฤทธิท(างการอ่านและการเขียน ส้)าหรบนนักเรียนซุน+ประถม
 ศีก/ซาปท" 1 ในบริบทโรงเรียนขนาดเลก3

ค้าถามการวจัย

1. นักเรียนซุน+ประถมศีก/ซาปท" 1 ท"เรียนดวยชุดการเรียนรไมโครเลรนนงแบบกลมมคะแนนผลส้มฤทธิท(ารอ่านและการเขียนกอนเรียนและหลงเรียน แตกตางกนท"อ!ไม

2. นักเรียนชั้น+ประถมศึกษา/ซาปท" 1 ท"เรียนด้วยชุดการเรียนรไมโครเรียน
นงแบบรายบุคคลคะแนนผลสัมฤทธิ์(ารอ่านและการเขียนก่อนเรียนและ
หลงเรียน แตกต่างกนทร!อไม

3. นักเรียนชั้น+ประถมศึกษา/ซาปท" 1 ท"เรียนด้วยชุดการเรียนรไมโครเรียน
นงแบบกลม และแบบรายบุคคล มคะแนนผลสัมฤทธิ์(ารอ่านและการ
เขียนหลงเรียน แตกต่างกนทร!อไม

4. พิฤตกรรมการเรียนรของนักเรียนชั้น+ประถมศึกษา/ซาปท" 1 ท"เรียนด้วย
ชุดการเรียนรไมโครเรียนนง แบบกลม และแบบรายบุคคลเป3นอยางไร

วิตถป*ระสังคการวิจัย

ในการวิจัยครง+น+ผวจัยไตค)าหนดวตถประสังคไวตงน+

1. เพื่"อ!เปรยบเทยบผลสัมฤทธิ์(างการอ่านและเขียน ของนักเรียนชั้น+
ประถมศึกษา/ซาปท" 1 ระหว่างกอนเรียนและหลงเรียนด้วยชุดการ
เรียนรไมโครเรียนนงแบบกลม

2. เพื่"อ!เปรยบเทยบผลสัมฤทธิ์(างการอ่านและเขียน ของนักเรียนชั้น+
ประถมศึกษา/ซาปท" 1 ระหว่างกอนเรียนและหลงเรียน ดวยชุด
การเรียนรไมโครเรียนนงแบบรายบุคคล

3. เพื่"อ!เปรยบเทยบผลสัมฤทธิ์(างการอ่านและเขียนหลงเรียนของ
นักเรียนชั้น+ประถมศึกษา/ซาปท" 1 ท"เรียนด้วยชุดการเรียนรไมโครเรียน
นงแบบกลม และแบบรายบุคคล

4. เพื่"อ!ศี/กษาพิฤตกรรมการเรียนรของนักเรียนชั้น+ประถมศึกษา/ซาปท" 1
ทม"ตอการจัดการเรียนร ดวยชุดการเรียนรไมโครเรียนนงแบบกลม
และแบบรายบุคคล

สัมมนฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้น+ประถมศึกษา/ซาปท" 1 ท"เรียนด้วยชุดการเรียนรไมโครเรียน
นงแบบกลมมคะแนนผลสัมฤทธิ์(ารอานและการเขียนหลงเรียนสั่งกวากอน
เรียน

2. นักเรียนชั้น+ประถมศึกษา/ซาปท" 1 ท"เรียนด้วยชุดการเรียนรไมโครเรียน
นงแบบรายบุคคลมคะแนนผลสัมฤทธิ์(ารอานและการเขียนหลงเรียนสั่งกวาก
อนเรียน

3. นักเรียนชั้น+ประถมศึกษา/ซาปท" 1 ท"เรียนด้วยชุดการเรียนรไมโครเรียน
นงแบบกลม และแบบรายบุคคล มคะแนนผลสัมฤทธิ์(ารอานและการ
เขียนหลงเรียน แตกต่างกน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครง+น+พวจัยไตก)าหนดขอบเขตการวิจัยไววดงน+

1. ขอบเขตดานประชุกร

1.1กลมเปาหมายท"ใ้ในการวิจัย ดงน+นักเรียนชั้น+ประถมศึกษา/ซาปท"
1 โรงเรียนประถมศีก/ซาขนาดเลก3 ในอ)าเภอหวยราชู จังหวดบรรมย ท"ก)าลง
ศีก/ซาอยในภาคเรียนท" 1 ปการศีก/ซา 2569 จั)านวน 5 โรงเรียน ไตแก
โรงเรียนบานโคกขมน+พัฒนา โรงเรียนบานดวน โรงเรียนบานเกต “สั้ตา
ประชูปถมภ” โรงเรียนวดบานสั้วยจักนอย และโรงเรียนบานโซคกราด
มจั)านวนทง+สั้+ 50 คนและแบงออกเป3น 2 กลม กลมละ 25 คน

1.2 การก)าหนดกลมเปาหมายและการแบงกลมทดลอง

ใช้วิธีการเลือกพื้นที่แบบเจาะจง (Purposive Area Sampling) วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจงตามพื้นที่ โดยที่พิจารณาจากโรงเรียนขนาดเล็ก 3 ในเขตพื้นที่ "อำเภอห้วยราชบุรี" บรรพทและ สภาที่แวดล้อมใกล้เคียงและบริเวณโรงเรียนใกล้เคียง

1.3 การสุ่มวิธีการสอน (Random Assignment of Treatments) เพื่อความแปรปรวนในการวิจัย วิจัยใช้วิธีการสุ่มเพื่อกำหนดรูปแบบการ สอนให้แตกต่างกันโดยวิธีการจับสลากโดย ดังนี้

1.3.1 กลุ่มที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ไมโครเรียนแบบกลุ่ม จำนวน 25 คน

1.3.2 กลุ่มที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ไมโครเรียนแบบรายบุคคล จำนวน 25 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ คือ เนื้อหาที่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย เรื่อง "ดวงอาทิตย์" ไม่ตรงตาม

มาตรฐานหลักสูตรแกนกลางการศึกษา/ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา/สายปท" 1

3. ขอบเขตด้านตัวแปรการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดการเรียนรู้ไมโครเรียนแบบ แบ่งเป็น 2 แบบ

3.1.1 แบบกลุ่ม

3.1.2 แบบรายบุคคล

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์(างการอ่านและการเขียน เร"องตวสะกดท"ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

3.2.2 ฝึกุ้ฤตกรรมการเรยนร

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ด)าเนนการวิจัยในภาคเรยนท "1 ปการศีก/ซา 2569 โดยใ้เวลาใ้ในการจัดการเรยนรตามแผนการจัดการเรยนรท"ผวจัยพื้ฒนาข/น+ตลอดช่วงเวลาการทดลอง

นียมค้พทเฉพาะ

1. ชุดการเรยนรไมโครเรนนง หมายถ/ง บทเรยนท"ล)าดบการส้อนโดยยด/นกรเรยนเป3นค้นยกลางมการจ้ดเตรยมการส้อนตามล)าดบขน+การเรยนร เร"มจ้ากงายไปหายาก ใ้ความรทละนอย และตอเน"!อง มเฉลยกจ้กรรมเพื่"อ!ตรวจจ้ส้อบความเขาใ้ใจเป3นระยยะๆ อยางอส้ระและเตม3ท"กบผเรยน

2. ชุดการเรยนรไมโครเรนนงแบบกลม หมายถ/ง บทเรยนท"ล)าดบการส้อนโดยยด/นกรเรยนเป3นค้นยกลางมการจ้ดเตรยมการส้อนตามล)าดบขน+การเรยนร เร"มจ้ากงายไปหายาก ใ้ความรทละนอย และตอเน"!อง มเฉลยกจ้กรรมเพื่"อ!ตรวจจ้ส้อบความเขาใ้ใจเป3นระยยะๆ ทม"การจัดการเรยนรรวมกนเป3นกลมยอย มการแลกเปล"ยนความคดเหน3 ชูยเหลือ!ซ้/"งนและกน และรวมกนท)ากจ้กรรมภายใ้ไตการจัดการเรยนรด้วยชุดไมโครเรนนง

3. ชุดการเรยนรไมโครเรนนงแบบรายบุคคล หมายถ/ง บทเรยนท"ล)าดบการส้อนโดยย/ดนกรเรยนเป3นค้นยกลางมการจ้ดเตรยมการส้อนตาม

ล)าดบชน+การเรยนร เร"มจ้ำกงายไปหายาก ใหความรทละนอย และตอเน"อง
มเฉลยกจ้กรรเมเพื่"อ!ตรวจ้ส้อบความเขาใ้เป้3นระยยะๆ ทม"การจ้ตกจ้กรรเมใ้หผ
เรยนส้สามารถเรยนรดวยตนเองตามความส้สามารถและความเรววของแต่ละ
บุคคล โดยจ้ตการเรยนรดวยชุดไมโครเลรนง

4. ผลส้มฤทธิท(างการอานและการเขยน หมายถ/ง คะแนนท"
นกรเยนไ้ดรบจ้กแบบทดส้อบวดผลส้มฤทธิท(างการอานและการเขยน เร"อง
ตวส้กตท"ไมตรงตามมาตรา ช้ง/"ผวจ้ยส้สร้างช/น+และใ้ชวดกอนเรยนและหลง
เรยน

5. พื้ฤตกรรเมการเรยนร หมายถ/ง การส้ตั้งออกของนกรเยน
ระหวางการจ้ตการเรยนร ไ้ดแก การมส้วนรวมใ้นจ้กรรเม การตง+ใ้จ้เรยน
และการไ้ตตอบกบครและเพื่"อน ช้ง/"ประเมนจ้กแบบส้เกตพื้ฤตกรรเมการ
เรยนร

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเร"อง การจัดการเรียนรด้วยชุดการเรียนรแบบกลมและชุดการเรียนรรายบุคคลรวมกบ ไมโครเลนนง เพื่อ!พัฒนาผลสัมฤทธิ์(ทางการอ่านและการเขียน เร"องตวสะกดท"ไมตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้น+ประถมศึ/กษาปท" 1 ในบริบทโรงเรียนขนาดเล็ก3อ)าเภอหวยราชู จังหวัดบรรมย ผวจัยไดศึก/ษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยท"เกย"วของ โดยแบ่งเน+!อหาออกเป3น 7 หวขอ ดงน+

1. แนวคิดและทฤษฎีเกย"วกบการเรียนรของเดก3ปฐมวยและเดก3วยตน
2. แนวคิดและทฤษฎีเกย"วกบชุดการเรียนรไมโครเลนนง
 - 2.1 ชุดการเรียนร
 - 2.2 ไมโครเลนนง
3. แผนการจัดการเรียนร
4. การสอนภาษาไทย
 - 4.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรกลมส้าระการเรียนรภาษาไทย
 - 4.2 การอ่าน
 - 4.3 การเขียน
 - 4.4 การจัดการเรียนรภาษาไทย เร"องตวสะกดท"ไมตรงตามมาตรา
5. การจัดการเรียนรแบบกลมและการจัดการเรียนรรายบุคคล
6. งานวิจัยท"เก"ยวของ
7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวิค้ด้และทฤษฎีเกย"วกบการเรียนร5ของเด้6ปฐมวยและเด้6วยตน

ทฤษฎีที่"เก"ยวของกบพัฒนาการเดก3ปฐมวย ทฤษฎีที่"เก"ยวของกบพัฒนาการ ในท"นจ้ะกลาวถ/งทฤษฎีที่"เพร่นพี+นฐาน ซ้/"งสำมารถน)ามาใช้ในการพัฒนาเดก3ปฐมวยและเป3นประโยชน์ชุนต่อพี+นฐานการสร้งความเข้าใจในการประเมินพัฒนาการเดก3ปฐมวย ดงน+

ทฤษฎีพัฒนาการของกเซล (Gesell) อาร์โนลด์ กเซล (Arnold Gesell. 1880-1961)

(อาจถ/งใน สัรมา ภาญโญอนนตพั้งช, 2547 : 35) เป3นนกจ้ัตวทยาชาวอเมริกัน ผเร"มกอตง+สัถาบนพัฒนาการเดก3 (Institute of Child Development) ณั มหาวิทยาละยเยล ระหว่างป ค.ศ. 1930-1940 อธิบายทฤษฎีที่"เก"ยวการเจ้รญเตบโตและพัฒนาการของ เดก3วาการเจ้รญเตบโตของเดก3ทางร่างกาย เน+!อเย"อ! อวยวะ หนาท"ของอวยวะต่าง ๆ และพีฤตกรรมท"ปรากฏ ช/น+เพร่นรบบท"แนนอนและเกดช/น+เป3นล)าดบช/น+ประสับการณั และสัภาพีแวดลอมเป3นองคประกอบรองท"ต่อ เตมเตม3เส้รมพัฒนาการต่าง ๆ กเช้ลเช้!"อวาวฒภาวะจ้ะถก)าหนดโดยพีนธิกรรมและมในเดก3แต่ละคนมาตง+แต่เกด ซ้/"งเป3นสั"งสั)าคฤท"ท)าให้เดก3แต่ละวยมความพีรอมท)าสั"งต่าง ๆ ได ภาวฒภาวะหระ!อความพีรอมยงไมเกดช/น+ ตามปกติในวยน+สัภาพีแวดลอมจ้ะไมมอทธิพีลต่อพัฒนาการของเดก3

อาร์โนลด์ กเซล (Arnold Gesell)

ได้สร้งเกณฑ์มาตรฐานสั)าหรวดพีฤตกรรมของเดก3ในแต่ละระดบ เนนความแตกตางระหว่างบคคโดยใช้วิธีการสังเกดพีฤตกรรม ซ้/"งเขาได้แบ่งพัฒนาการของเดก3ท)องการวด และประเมินออกเป3น 4 กลมใหญ่

1. พีฤตกรรมทางการเคล"อ!น!ไหว (Motor Behavior) ครอบคลมการบงคบอวยวะต่าง ๆ ของร่างกาย และความสัมพีนธิทางดานการเคล"อ!น!ไหว

2. พฤติกรรมทางการปรับตัว (Adaptive Behavior) ครอบคลุมความสัมพันธ์ของการใช้มือและ สายตา การสื่อสาร (การร้อง คนหา การกระทำ) การปรับตัว (การแก้ปัญหาในการท)างาน

3. พฤติกรรมทางการใช้ภาษา (Language Behavior) ครอบคลุมการพูด การใช้ภาษา การฟัง การฟัง การอ่าน และการเขียน

4. พฤติกรรมส่วนตัวและสังคม (Personal-Social Behavior) ครอบคลุมการฝึก/ปฏิบัติส่วนตัว เช่น การกินอาหาร การขบถาย และการฝึก/ติดต่อสัมพันธ์สังคม เช่น การเล่น การตอบสนองต่อ! จากแนวความคิดของ อาร์โนลด์ กเซลล์ (Arnold Gesell) สามารถนำมาอธิบายพัฒนาการของมนุษย์ ในด้านการเจริญเติบโตพัฒนาการทางร่างกาย และสามารถนำไปใช้! อมโยงกับพัฒนาการทางสติปัญญาได้ออก ด้วย นอกจ้ากนั้น+ อาร์โนลด์ กเซลล์ (Arnold Gesell) ได้เขียนหนังสือ! 2 เล่ม ค! The First Five Year of Life และ The Child from Five to Ten ซึ่ง! แนวคิดดังกล่าวนี้+ บทบาทมากต่อการจัดกลุมเด็ก3เข้าศีก/ษาใน ชุน+อนบาลศีก/ษาและชุน+ ประถมศีก/ษา เกณฑ์มาตรฐานใช้เป3นแบบทดสอบมาตรฐานในการท)านายพฤติกรรมวิเคราะห์กลม และท)าวจ้ย เพื่อบอกลักษณะพัฒนาการของเด็ก3 โดยใช้อายุทางปฏิทนเป3นเกณฑ์ นอกจ้ากนั้น+ บทบาทมากในการจัดกิจกรรมการเรียนรใหญ่กับเด็ก3 โดยการจัดกิจกรรมนี้+ ต้องให้เหมาะสมกับบวฒภาวะของ เด็ก3 แต่ละคน

ทฤษฎีพัฒนาการทางบค้*ลภาพของซกมנית์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud)

ซกมנית์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud. 1856-1939) ได้ให้ความส้าคัญของเด็ก3วัย 5 ปแรกของชวต ซึ่ง! เป3นวัยท)าส้าคัญท)าส้ัดของชวตเขาเช! อวายน+

แปรปรวนรากฐานของพัฒนาการด้านบุคลิกภาพ และบุคคลม" ความสัมพันธ์ใกล้เคียง
 ชุดเด็ก3"สัปดาห์! แม่จะแปรปรวนมอทธิพลอย่างสั่งตอบบุคลิกภาพและสัปดาห์จัด
 ของเด็ก3 ปล่อยให้โต พัฒนาการทฤษฎี"กย"วกบพัฒนาการของเด็ก3ตง+แต่แรกเกิด
 จันถ/งวายน โดยใหญ่"อ!วาทฤษฎีพัฒนาการทางเพศ (Psychosexual
 Development) ชัง/"ทฤษฎีนี้"อ!วาท พัฒนาการทางบุคลิกภาพของเด็ก3แต่ละ
 คนจะชน/+อยกบ การเปลี่ย"นแปลงชูภาพของร่างกาย โดยร่างกายจะ
 เปลี่ย"นแปลงบริเวณแห่งความพึง/พอใจแปรปรวนระยะ ๆ ในช่วง อายุต่าง ๆ กน
 และถาวรบริเวณแห่งความพึง/พอใจต่าง ๆ น+ดรับการตอบสนองเต็ม3ท" เด็ก3จะม
 พัฒนาการ"ดและ สัมบูรณ์ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าไม่ดรับการตอบสนอง
 เต็ม3ท"3จะทาให้เกิดการสะสมปัญหาและแสดงออกเม"อ เด็ก3โตช/น+ ปล่อยให้
 (Freud) ไตแบงล)าดบน+พัฒนาการทางเพศไว้ 5 ชน+ ดงน+

1. ชน+ความพอใจย่อยบริเวณปาก (Oral) พัฒนาการในชน+นอยในช่วง
 อายุ 0-1 ปีในชน+นจะมความ สันใจบริเวณปาก ปากน)าความสัขเม"อ!ไดถก
 อาหารสนองความต้องการความหว ถ้าไม่ดรับการตอบสนองก 3อจจะทาให้
 เกิดความคบของใจ

2. ชน+ความพอใจย่อย"รเวณทวารหนัก (Anus) พัฒนาการในชน+นอย
 ในช่วงอายุ 1-3 ปีช/งแปรปรวน ระยะขบถาย เด3กจะเรยนรการขบถาย ถาเด3กไม่
 ถกบงคบก3จะเกิดความพอใจ ไม่ขดแยงและไม่เกิดความต/ง เครยดทาง
 อารมณ

3. ชน+ความพอใจย่อยทอ"วยะเพศ (Phallic) พัฒนาการในชน+นอยใน
 ช่วงอายุ 3-6 ปีช/งแปรปรวนระยะ เก"ยวของกบอวยวะสัข!พันธ์ สันใจ อยากร
 อยากรเห3น สัภาพร่างกายแตกตางไปตามเพศ เรยนรบทบาททางเพศ ของตน
 เลยนแบบบทบาทพ่อแม่ของตน ต้องการความรัก ความอบอนจากพ่อแม่

4. ขน+กอนวयरน (Latency) พัฒนาการในขน+นอ+ยในชวงอายุ 6-11 ป
 เปนระยะสั้นใจสังคมีเพื่"อ!น ผิง เด3กจะพยายามปรบตวใหม่ความสัมพันธ์"ด
 กบบคคลอ"น! ๑

5. ขน+วयरน พัฒนาการในขน+นอ+ยในชวงตง+แตวयरนถ/งวยผใหญ่ เปน
 ระยะท"มความสั้นใจในเพื่คีตรงขามมากข/น+ และเป3นจัดเร"มตนความรค
 ระหว่างเพื่คี สั"งตาง ๑ นอกจักน +พ็รอยด ยงกลาวถ/ง โครงสร้างของ
 บคลกภาพัเวดวยวา บคลกภาพัประกอบไปดวยอด (Id) อโก (Ego) และ
 ซัปเปอรอโก (Super Ego) ซั"ง/"การท)งานของบคลกภาพัอยภายใตพิลง 3 สั"ง"
 น+อด (Id) คอ! บคลกภาพัส่วนท"เป3นจัดไรสั"ง)าน/ก เป3นแรงผลกตนตาม
 ธีรรคชุดท"สั"งใหม่มนุษยกระท)า เพื่"อ!ใหใดตามท"ตนตองการ เปาหมาย Id คอ!
 ความพิง/พิ้อใจ (Pleasure Principle) อโก (Ego) คอ! บคลกภาพัส่วนท"
 มนษยพัฒนาขน/+จักการโตมปฏสัมพันธ์กับโลกภายนอก เป3นส่วน ทค"วบคค
 ใหม่มนุษยปฏบตตนใหสัอดคคองกบความเป3นจรัง โดยใชุหลกแห่งความจริง
 (Rrality Principle) ซัปเปอรอโก (Super Ego) คอ! บคลกภาพัท"มนษย
 พัฒนาขน/+จักคานยมและมาตรฐานจรัยธีรรค ของบตามารดา เป3นส่วนท"
 ควบคคใหม่มนุษยเลอ!กท)าแต่สั"งท"ตนคควาด (Ego Ideal) และหลกเลย"ง
 พิ้ฤตกรรมท" ขดตอมาตรฐานจรัยธีรรคของตน (Conscience) บคคท"ม
 บคลกภาพัท"ด ค!อ บคคลอโก (Ego) สั"สามารถปรบ

ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพยเจ็ต (Piaget)

พัฒนาการทางดานสติปัญญา และพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก3
 เพยเจ็ต (Jean Piaget, 1969) นักจิตวิทยาชาวสั"งท"เป3นท"รจักในฐานะผ
 เช"ยวชาญในทฤษฎี หนงสั"ง!และบทความทง+หมดซั"งเป3นผลงานของเขา
 เก"ยวของกบความจรัญเตบโต ซั"งทฤษฎีนี้+นถ/งความสั"ง)าคคญของความเป3น

มนุษย์ ออทิสติก ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ซึ่งปรากฏอยู่ในตัวเด็กตั้งแต่แรกเกิด ความสามารถปรับตัว (Adaptation) เป็นกระบวนการที่เด็กสร้างโครงสร้างตามความคิด (Scheme) โดยการผสมผสานใหม่ โดยตรงกับสิ่งแวดล้อม 2 ลักษณะ คือ! เด็กที่พยายามปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม โดยซึมซับประสบการณ์ (Assimilation) และการปรับโครงสร้างสติปัญญา (Accommodation) ตามสภาพแวดล้อม เพื่อให้เกิดความสมดุล

ในโครงสร้างความคิด ความเข้าใจ (Equilibration) ทั้งในแง่จิตใต้สำนึกและการพัฒนาการทางสติปัญญาไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว (Sensorimotor Stage)

พัฒนาการระยะนี้อยู่ในช่วง 2 ปี แรกหลังเกิด ขั้นนี้เน้นของการเรียนรู้จากประสาทสัมผัส ในขั้นนี้พัฒนาการจะก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว มีการพัฒนาการ เรียนรู้ การแก้ปัญหา มีการจัดระเบียบการกระทำ มีการคิดก่อนทำ การกระทำจะทำอย่างมีจุดหมายด้วย ความอยากรู้อยากเห็น และเด็กจะสามารถเลียนแบบ โดยไม่จำเป็นต้องมีตัวแบบให้เห็นในขณะนั้นได้ ซึ่งแสดงถึงพัฒนาการด้านความจำที่เพิ่มมากขึ้นในช่วง 18-24 เดือน

2. ขั้นก่อนปฏิบัติการคิด (Preoperational Stage) ขั้นนี้อยู่ในช่วง 2-7 ปี ในระยะ 2-4 ปี เด็กจะยกย่องตนเองเป็นศูนย์กลาง มุ่งสนใจคิดในการรับรู้สามารถเข้าใจได้เพียงคนเดียว ในระยะ 5-6 ปี เด็กจะเข้าใจอย่างลึกซึ้ง Intuitive Thought ระยะนี้เน้นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของการคิด ทักษะการรับรู้และการคิดอย่างมีเหตุผล ตามความจริง ซึ่งเด็กจะก้าวออกจากการรับรู้เพียงคนเดียวไปสู่การรับรู้ได้ในหลาย ๆ มิติในเวลาเดียวกันมากขึ้น และจะก้าวไปสู่การคิดอย่างมีเหตุผล โดยไม่ยึดถือการรับรู้เท่านั้น เด็กจะเริ่ม

ความครบยอดเก"ยวกับสิ่ง"ต่าง ๆ รอบตัวชน/+ แต่ยังคงและตดสั้นผลของการกระทำ)ต่าง ๆ จากสิ่ง"ท"หน้ภายนอก

3. ขน+ปฏิบัตการคดด้วยรปธิธรรม (Concrete Operational Stage)
 ขน+น+เร"มจักอายุ 7-11 ป เด็ก3จะมีความสามารถคดเหตุผลและผลท"
 เก"ยวของ กบปรากฏการณ์ท"เกิดข/น+ โดยไม่ยด/อยเฉพื่อการรบรม!นขน+
 กอน ๆ ในขน+น+ตก3จะสามารถคดยอนกลับ (Reversibility) สามารถเข้าใจ
 เร"องการอนรทษ (Conservation) สามารถจักกลมทห!อประเภทของสิ่ง"ของ
 (Classification) และสามารถจักเรียงล)าดบของสิ่ง"ต่าง ๆ (Seriation) ได้
 เด็ก3ในขน+ปฏิบัตการคดด้วยรปธิธรรมจะ พื่อพัฒนาจักการยด/ตนเองเป3น
 คี้นยกลางไปส้ความสามารถจัก"เขาใจ แนวคดของสิ่งคมรอบตัว และ
 สามารถเข้าใจว่า ผอ!นคดอยางไรมากข/น+ แมวการคดของเด็ก3วยนจัก"พัฒนา
 ไป มากแต่การคดของเด็ก3ยงตองอาศัยพื่อ+ฐานของการ สัมผัส"หรือสิ่ง"ท"เป3น
 รปธิธรรม เด็ก3ยงไม่สามารถคดในสิ่ง"ท"เป3น นามธิธรรมทช้"บช้อนใดเหม!อน
 ผิใหญ่ อยางไรท3วม ตอนปลายของขน+น+ตก3จะเร"มเข้าใจส้าเหตุของ
 เหตุการณ์ รอบตัวพื่อรวมจักแก้ปัญหา ไม่เพียงแต่สิ่ง"ท"สัมผัสได้ทห!อ เป3นรป
 ธิธรรมแทนน+แต่เด็ก3จะเร"มสามารถแก้ปัญหา โดย อาศัยการตง+สัมมตฐาน
 และอาศัยหลักของความสัมพื่อ" ของปัญหานน+ ๆ บางแลว ๆ

4. ขน+ปฏิบัตการคดด้วยนามธิธรรม (Formal Operational Stage)
 ตง+แต่อายุ 11 ป จันถง/วยผิใหญ่ เป3นชุงท"เด็ก3จะสามารถคดไม่เพียงแต่
 ในสิ่ง"ท"หน้ทห!อโดยน้โดยตรงเหม!นระยะกอน ๆ ออกตอไป แต่จัก สามารถ
 จันตนาการง"อนไซของปัญหาในอดต ปัจจักัน และอนาคต โดยพื่อพัฒนา
 สัมมตฐานอยางสัมเหตุสัมผล เก"ยวกับเหตุการณ์ท"เกิดข/น+ได้ ช้/"งก3หมายถ/งวา
 ในระยะน+ตก3จะมีความสามารถคดหาเหตุผลเหม!อนผิใหญ่

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับชุดการเรียนรู้ไมโครเลิร์นนิง (Microlearning)

ชุดการเรียนรู้

1. คำวิามหมายของชุดการเรียนรู้

ชุม ภมภาค (2521: 11-12) ได้ให้ความหมายของชุดการเรียนรู้ว่า หมายถึง การเรียน การสอนที่แบ่งเน+!หาออกเป3นสัวยย่อยๆ และต่อเนื่องกันไปตามล)าดบเพื่อ"อ!ใบบรรลจัดมงหมายในการสอน ทก")าหนดไวลวงหนายางชุดเจ้ัน เน+!หาท"เรียนจะแบ่งเป3นตอนย่อยๆ แต่ละตอนเรียกว่ากรอบซ้"/นกรเรียน จะต้องอ่านและท)าการตอบสนองแต่ละกรอบเป3นล)าดบต่อเนื่องกันไปหลายๆ กรอบจันบรลเปาหมาย ท"วางเอาไว เม"อ!นกรเรียนตอบสนองแต่ละกรอบ นกรเรียนก็จะมีผลลวาทอบถกหร!อตอบผด

ไชุยยคี เร!องสวรรค์ (2526: 192) กล่าวว่าชุดการเรียนรู้ หมายถึง บทเรียนที่ออกแบบ จัดล)าดบเน+!หาในรูปของกรอบ หรือแฟ้มโดยแต่ละกรอบจะเส้เน+!หาเป3นชน+ตอนทละนอย ม ค)าถามทาทายผเรียนใหญ่คดและตอบทกชน+ตอนของการเรียนมค)าตอเป3นขอมลยอนกลบแลลวาม ประสัทธิภ่าพี

เปร"อง กมท (2527: 2) กล่าวว่าชุดการเรียนรู้ หมายถึง ล)าดบประสัการณท์"จัดวางไว สั)าหรบผเรียนเป3นล)าดบทล"ะนอยๆ โดยการตอปปญหาและการตรวจจัก)าตอบดวยตนเอง ซ้"/"เป3นกจักกรรม ทจัด"ใหม่เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง

เส้าวนย สักขาบณท์ต (2528: 276) กล่าวว่าชุดการเรียนรู้ว่า เป3นบทเรียนที่"สั)าเร3จัรบ ในตนเองจัดประสัการณท์ไหนกรเรียนตามล)าดบชน+ตอนหรือเป3นกรอบๆ ตามล)าดบ เรียนได้ดวยตนเอง สั)าารถตรวจจัสัอบความกาวหนายในการเรียนรได้ตามล)าดบชน+ตอนได้ดวยตนเอง ในเน+!หาแต่ละกรอบ จะม

ค)ถามเพื่อ"อ!ตรวจ้เซ้3ความเข้าใจในเน+อ!หานน+และมค)าตอบเฉลยไว้ให้ ถา
นกรเรียนตอบผิดจ้จะอาน เน+อ!หาในกรอบน+ใหม่แล้วตอบค)าถามอีกครั้ง+ เม!"อ
ตอบถก3จ้จะเรียนในกรอบต่อไป

ธีระชุย ปรณโษุต (2532: 6) ได้ให้ความหมายว่า การสอนท"มการจัด
ระบบการเรียนการสอน ใหม่เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง ด้วย
การลงมอ!ประกอบกิจกรรมอย่างกระฉับกระเฉง ตามล)าดบชุน+ทละนอยๆ ม
โอกาสได้รบขอตชุมทนต์ กาวหนาไปตามความสามารถและความส้ะดวก
ของแต่ละคน

ถวถย มาศีจ้รัส (2546: 18) ได้กล่าวไว้ว่า ชุคการเรยนร คอ! บทเรยน
ท"ม"ส้อนจ้ดท)าชน/+ เพื่อ"อ!ไซ้เป3นเคร"!องมอ!ในการจัดการเรยนร ใหม่เรียนเกด
กระบวนกรการเรยนรในแต่ละส้าระการเรยนร ท"ก)าหนดไว้ในบทเรยน
แต่ละบทเรยนด้วยตนเอง โดยเร"มจ้ากเน+!อท"งายไปส้เน+!อหาทย"ากชน/+ไปตาม
ล)าดบ เป3นบทเรยนท"ส้รางชน/+โดยก)าหนดเน+!อหา วตถประส้ังค วิธีกร และ
ส้"อการเรยนการส้อนไวลวงหนา ผเรียนส้ามารถศีก/ซาคนควาและประเมน
ผลกรเรยนด้วยตนเองตามชน+ตอนท"ก)าหนดไว้

ดงน+ ชุคการเรยนรคอ! บทเรยนทล")าดบการส้อนโดยย/दनกรเรียน เป3น
ศีนยกลางมการจัดเตรยมการส้อนตามล)าดบชน+การเรยนร เร"มจ้ากงายไปหา
ยาก ให้ควมรท"ละนอย และตอเน"!อง มค)าถามเฉลยกจ้กรรมเพื่อ"อ!ตรวจ้ส้อบ
ความเข้าใจเป3นระยะๆ อย่างอส้ระเต3มท"และผเรียน ส้ามารถประเมนควมร
ได้ด้วยตนเองเป3นรายบคคล นกรเรียนส้ามารถเรยนรได้ตามความสามารถ
และ ความตองการของตนเอง ส้ังส้ัรมควมรบผดชุบตอตนเองชุขยให้ผล
ส้มฤทธิ์ในการเรยนส้ังช/น+ เกดพ้ฒนาการในการเรยนพ้ิม"ช/น+ด้วย

2. ลักษณะของช้*ดการเรยนร

เกษม สร้อยวงศ์ (2527: 66-67) กล่าวถึง/ชุดการเรียนรู้ไวตรงน+เน"องจัก การเรียนการสอนแบบสั)าเร3จรัป เป3นการสันองความคต ความแตกต่าง ระหว่างบุคคล เพ็"อ!ไหนกเรียนไต่เรียนไปตามขด ความสำามารถของตนท"มอย ในอตราการเรยนรท"แตกต่างกน การเรียนการสอนท"จัตวาเป3นแบบสั)าเร3จรัป นน+ จั/งตองอยในลกษณะ หร!อสั)าพีการณ 4 ประการตงน+

ประการท" 1 การแบ่งชน+ตอนการเรยนรเป3นหน่วยย่อยๆ และเรียง ล)าดบจักงายไปสั)าก เป3นการจัด ความรหฺร!อเน+!อหาวิชาใหม่เรยนไต่เรียน ไปทละชน+ตอน และแต่ละชน+ย่อย ๆ นน+ไต่มการเรียงล)าดบจัก งายไปหา ยาก และไม่เป3นการยดเยยดความร!ไต่แกมเรยนเพ็"อ!ใหม่เรยนสำามารถเรยนร ไต่งาย

ประการท" 2 เปดโอกาสให้ใหม่เรยนมสำามรวมในการเรียนการสอนอย่าง กระฉบกระเฉง ไต่ใหม่เรยนไต่ เรยนรไต่โดยการกระทำ)าของตนเอง อัจจะจัด ในรปการซักถามเพ็"อ!ใหม่เรยนไต่ตอบค)าถาม การทดสอบ การอภปราย หร!อ วัธิการไต่กตวามไต่โดยอาศัยหลกการทางจัตวทยา ในเร"!องการน)าเสั)นอ สั)งเรา เพ็"อ!ใหม่เรยน เกิดการตอบสันอง การเรียนการสอนท"เปดโอกาสให้ใหม่เรยนม สำามรวมในกจักรมและเป3นไปอย่างท"วถ/งทกคน ม!ไต่ชวตอบสันองเพ็)งบาง คน ซั/งการเรียนการสอนในลกษณะนท+)าใหม่เรยนรไมเบ"!อหนายตอบทเรยน

ประการท" 3 ใหม่เรยนไต่ทราบผลการเรยนของตนอย่างทนททนไต่ ภายหลงทพ"เรยนไต่ตอบสันองตอ สั)งเราแลวควรแจ้จหร!อเฉลยค)าตอบทถ"ก ตองใหม่เรยนไต่ทราบผลทนททนไต่ ไมลาชา ยกตวอยางเชุน การตรวจั)แบบ ฝั)กหนดนกเรยน ครควรไต่รบตรวจั)และสั)งคน!ไปไหนกเรยนใหม่เร3วท"สั)ดเทาทจั)ะ ท)าไต่ นกเรยน จั)ะไต่ทราบผลการท)าแบบฝั)กหนดของตน เพ็"อ!ประโยชน)ในการแกควมเขาใจผิดทนท และท)าให้การเรยนร ของนกเรยนเป3นไปอย่าง

ตอน"องไม่ขาดตอนการแจ้งเกรดหรือบอกคะแนนการเฉลยข้อสอบ ฯลฯ"สิ่ง
เหล่านี้+เป็นการแจ้งผลใหม่เรียนทราบ ช้/"เนนในเร!"องความฉบัฟ้ลนมนะนน+
แล้วผเรียนจะเกิดความเบ!"อหนาย และท)าไห้การเรยนรไม่ตอน!"อง

ประการท" 4 ไห้ผเรียนประสับัผลสั)าเรจ้3ทางการเรยนเป3นระยะ ะ
เน!"องจ้การแบ่งชน+การเรยนออกเป3น หน่วยย่อย ะ เพ็"อ!ใ้ใ้ทยตอการเรยน
ร และยงแจ้งผลการตอบัสนองตอผเรียนอยางฉบัฟ้ลนท)าไห้ผเรียน ไ้ทราบ
ความพ็อใจใ้ในความสั)าเรจ้ของตน เป3นการไ้ทราบวลช้/"งอ!วาเป3นการเสัรม
แรงอยางหน/"ง ท)าไห้ ผเรียนอยากจ้เรยนรตอไป

อรพ็นธึ ประสัทธิรัตน (2528: 86-87) ไ้อธิบายสัวนประกอบของชุด
การเรยนรวา แต่ละ กรอบม 3 สัวนดงน+

สัวนท"1 เรยกวา สัวนท"เป3นเหมอ!นสั"งเราไ้เดแก เน+!อหาท"ไ้ผอาหาร!อ
ศึก/ษา

สัวนท"2 เรยกวา สัวนท"เป3นกรอบตอบัสนอง เป3นสัวนท"เป3นค)าถาม
หร!อจ้ทยเพ็"อ!ใ้ให้ ผเรียนตอบค)าถามหร!อจ้ทยนน+

สัวนท"3 เรยกวา สัวนท"ไ้หนกเรยนไ้ตอรวจ้สัอบค)าตอบ ช้/"สัวนน+องท"
ท)าไ้หนกเรยน ไ้ตอผลใ้การเรยน ช้/"งอ!จ้เรยกวา ตวเสัรมแรง เพ็"เราะถา
นกรเรียนตอรวจ้สัอบฟ้บวา ค)าตอบถกตอถก 3เสัตงวาไ้ตอรับการเสัรมแรง มผล
ใ้ให้พ็ายามเรยนตอไป นกรเรียนจ้ตอองศึก/ษาใ้กรอบความรตางๆ ตง+แต
กรอบแรกจันถ/งกรอบสั้ตทาย จันกวาจ้ไ้ตอรับความรความเขาใ้จ้ทง+หมด ใน
แต่ละชน+นกรเรียนก3 จ้ไ้ตอความรและเน+!อหาสัาระมากพ็อท"จ้ตอบค)าถามไ้

ทองพ็ล บณูย"ง (2535: 10-11) ไ้อธิบายการเขยนชุดการเรยนรไ้วา

1. การตอบัสนองทหนท ช้/"งผเรียนจ้เรยนไ้ตอตน+ตอองสัันใจใ้ในบท
เรยนเสัยกอน และสั"ท"จ้ท)าไ้หนกเรยนสัันใจั้บทเรยนตอไปนน+ คอ! มโ้โอกาส

ตอบสั้นองบทเรียนใดด้วยตนเองซึ่ง/“อาจีเหตรวัจ ค)ตอบ เล!ออกค)ตอบและ
ไทท)า หรือเขียนอะไรสักอย่าง

2. โหผดแต่ละนอย สั้ง"สั)าคญอยางหน/"ง คอ! ไม่สำามารถตอบค)าถามใด
ถกตองหรือผดนอย ท"สััด ในกรณีท"ผดก3เเหเขาไคแกตวหรือเรียนรจ้ากการก
ระท)าผด เขาลักษณะผดเป3นครน"นเอง

3. ตรวจจัผลการเรียนร เม"!อผเรียนไครวาสั้ง"ท"เขากระท)าถกตอง เป3น
ค)าตอบก3เป3นก)าลงใจเเห ผเรียนท"จ้ะเรียนตอไป ตรงกนขามถาผเรียนท)าผดก3
มโอกาสแกไขสั้ง"ท"ผดพีลาด

สั้นนท สั้งของ (2542: 119) อธิบายถ/งลักษณะของชุดการเรียนรไว
วา ชุดการเรียนร จ้ะมลักษณะเป3นการจัดเน+!อหาท"จ้ะเินกเรียนเรียนรเป3น
ขอยอย ๑ แต่ละขอเรียกวา กรอบ และในแต่ละกรอบ จ้ะประกอบด้วยองค
ประกอบ 5 อยางคอ! ขอมลอาจเป3นรปค)าอธิบาย แผนภาพี รปภาพี หรือ!
แผนผง ฯลฯค)าถามเพ็"อ!กระตณเินกเรียนคคและใช้ควมรท"ไคจ้ากขอมลท"
เินของวางเเหเติมตอข้องค)าตอบท"ถกตองเป3นส่วนท"เินกเรียนใช้กระดาช
ปดไม่เินเิน3กระดาชค)าตอบขณะท"ศีก/ซาในแต่ละกรอบ และเม"!อนกเรียน
เติมค)าตอบลงในข้องวางแลวจ้ง/เปดคค)าตอบท"กตองในสั้นน+เพ็"เิน
นกรเรียนจ้ะไค ทราบวาตนตอบถหรือไม่ และองคประกอบสััดทายคอ! ค)า
ช้+จ้ง เป3นสั้นนท"เป3นขอควมท"จ้ะช้+จ้ง กจักรรมท"นกรเรียนจ้ะกระท)าเม"อ!
ศีก/ซากรอบน+๑ เส้ร3จ้ะสััมบรณ์แลวกลาวโดยสัรบไควา ชุดการเรียนรย/ดหลัก
พี+พื้นฐานของทฤษฎีการวางง"อ!นเิน"นเอง กลาวคอ! นกรเรียนมสั้นนรวมในการ
เรียน คอ!เป3นผลงมอ! ปฏิบตกจักรรมเินบทเรียนน+ด้วยตนเอง ตองกระท)า
ตอบสั้นนองอยางใดอยางหน/"งตามท"บทเรียนไค จััดสัถานการณเินไค การตอ
สั้นนองน+อาจจ้ะไครบการเส้ร+แรงเม"อ!เกดการเรียนรหรือมพีถุตกรรม ตอ

สันองท"ถกตองเปรบยบเส้มอ!นค)าตอบทล"กตองเปรับตวเส้มแรง เพื่ระเม"อ!
นกรเรียนตอบถกก3จ๊ะ ทราบผลทท

ถวลย มาคีจัส (2546: 20) กลาวไววาลักษณะสั)าคณูของชุดการเรยน
รใดแก การออกแบบ บรรจ้เน+!อหาและสั)าระการเรยนรอกเป3นกรอบ ซ้/"ง
เน+!อหาและสั)าระการเรยนรดงกลาวน+จ้เน)ามาจ้ตท)า เปรับหน่วยการเรยนร
ยอยๆ แลวบรรจ้เน+!อหาสั)าระการเรยนรยอย ๆ ดงกลาวลงไปในกรอบแต่ละ
กรอบให้ มความสั)มพื้เนธิ์และเรยงล)าดบเน+!อหาจ้)ากงายไปยาก

จ้)ากความหมายตาง ๆ พื้)อจะสั)รปลกษณะของชุดการเรยนรใดวาล ชุด
การเรยนรคอ! บทเรยนท"สั)างชน/+เพื่)อให้เปรับแบบเรยนท"เรยนได้ดวยตนเอง
โดยแบงเน+!อหาออกเป3น หน่วยยอยๆ สั)น+ๆ เรยกวากกรอบ แต่ละกรอบบรรจ้
ค)าอธิบายและค)าถามตอเน"อ!งกนไปเร"มจ้)ากงายไป หายาก เม"อ!ผเรยนเรยนร
จ้)ากบทเรยนน +พื้)อมทง+ตอบค)าถามดวยการเล!อกค)าตอบท"ถกตองทร!อเต็ม
ค)าลงในชุงวาง และไดรบการเฉลยค)าตอบทท เปรับแรงกระตุ้นให้เกด
ความเร)าใจอยากท)าบทเรยนตอไป เม"อ!ตอบถกทร!อรค)าตอบทล"กททเม"อ!
ตอบผด ระยะเวลาการเรยนรช/นอยกบความสั)ามารถของผเรยน

3. จัตวิทยาทเป6นพVนิฐานของชี*ดการเรยนร

ในการสั)างชุดการเรยนรนน+ จ้)าสั)างชน/+โดยอาศัยทฤษฎีทางจัตวิทยา
การเรยนรมาใช่ เปรับหลกหลายทฤษฎีดวยกน เช่น ทฤษฎีของสั)กนเนอร ได้
ยด/หลกการเส้มแรงมาใช่ในการสั)อนและ เปรับการสั)างชุดการเรยนร

เปร"!อง กมท (รชุดา ครธิ. 2540: 11; อางองจ้)าก เปร"!อง กมท. 2519:
2-11) กลาวถ/งทฤษฎีของสั)กนเนอรท"ท)าให้ไดหลกการน)ามาใช่ในการเรยน
โดยการใช้ชุดการเรยนร ดงน+

1. เง"!อนไขการตอบสั้นอง พืฤตกรรมส่วนมากของมนุษย์ประกอบด้วย การตอบสั้นองท"เส็ดงออกมา พืฤตกรรมเหล่านัจจะเกดข/น+บอยเพียงไร ด้วย ความถ"ท"รยกวาอตราตอบสั้นองหฺร!อตราการเส็ดงออก ของพืฤตกรรมการ เรยนร การสัรรางง"อ!นไขเป3นสัง"ทจ้")าเป3นตอการไหเกดการเปล"ยนแปลงการ ตอบสั้นอง และการเปล"ยนแปลงจะเกดขน/+ไดเพ็ระมการเส็ดมแรง

2. การเส็ดมแรง เม"!อสัง"มชวตมการตอบสั้นองพืักสามารถจะไหเส็ด"งเรา ไหมซัง/"อจ้จ้ท)าไห อตราการตอบสั้นองเปล"ยนแปลงหฺร!ออจ้จ้ไมท)าไห อตราการตอบสั้นองเปลย"นแปลง แต่ถาสัง"เรานน+ สัาสามารถท)าไหอตราการ ตอบสั้นองเปลย"นแปลง เราเรยกสั"งเรานน+วาตวเส็ดมแรง ถาสัง"เรานน+ไมมผล ตอการท)าไหอตราการตอบสั้นองเกดการเปลย"นแปลง เรยกวา ไมเป3นตว เส็ดมแรง สั"งเราท"ดนน+ตองไห การเส็ดมแรงทนททนได

3. การยตการตอบสั้นอง ถากการตอบสั้นองนน+มการเส็ดมแรงแลวจะม อตราการตอบสั้นอง ท"สัง อจ้ลตอตราการตอบสั้นองลงมอยในระดบเดม ไดโดยไมมการเส็ดมแรงของการตอบสั้นองนน+ การตอบสั้นองก3จะลดความถ" ลงเร"!อย ๆ จันกระทง"ไมสั)าคญไมท)าไหเกดการเรยนร

4. การดตรปพืฤตกรรม พืฤตกรรมการเรยนรบางอยางท"ซับซัอนมาก จะประกอบด้วยขน+ตาง ๆ ตอเน"!องกนไป วร้การสั)าคญเก"ยวกบการตอบ สัันองเป3นซุน+ๆ คอ! การรวาขน+สััดทายเป3นอะไรมการเส็ดมแรง แต่ละขน+ไป เร"!อยๆ ซ้/"จ้ท)าไหบรลผลได เพ็ระการกระท)าเป3นขน+ๆ โดยการดตจ้าก พืฤตกรรมท"มรปแบบ งามๆ และคอยๆ พืฒนาไปสัระบบท"ยากและซับซัอน นน"เอง

รชุดา ครฐี (2540: 12) ยงไดเส็ดนอแนวคตของธัอรนไดคซ้/"งเป3นผคน พืบกฏการเรยนร น)ามาใ้ในชุดการเรยนร คอ!

1. กฎแห่งความพร้อม เม"อ!นักเรียนนมความพร้อมท"จะเรียนถ้าไต่เรียน สัมความปรารถนา 3 จะเกิดความพอใจ ถ้าไม่ไต่เรียน 3 จะเกิดความระ)าคาญใจ และเม"!อนนักเรียนยังไม่พร้อมท"จะเรียนถ้าถก บงคบ!ไต่เรียน 3 ยอมเกิดความไม่พอใจ

2. กฎแห่งการฝึก/กหัด ฝึกุ่ดกรรมท"ท)ายเสั้มยอมเกิดความคลองแคลว กฎีขอพนนการ กระท)าซ้)า)+บอยๆ เพื่"อ!ไต่เกิดความแน้ใจเรียนรไ่ไดนานและ คงทนถาวร

3. กฎีแห่งผล กล่าวว)า การเชุ่"!อมโยงระหว่างสั้"งเรากบการตอบสั้"งอง ทง+สั้"ง"จะเชุ่"!อมโยงกนไต่ ถ้าสามารถสั้"งภาพ็องพืง/พื้ใจให้แก่นนักเรียน ไต่ การเชุ่"!อมโยงระหว่างสั้"งเรากบการตอบสั้"งองหร!อ ฝึกุ่ดกรรมท"เสั้"งออก นน+ถกตอง นักเรียนมกสั้"งใจท"จะเรียนฝึ/กฝึนในสั้"งท"ตนเองพื้ใจและคว)า ท)าไต่สั้"งเร3จ้

4. คัณ*ประโยชน์ของซี*ด้การเรยนร

ชุดการเรยนรมคณั้ค)าหลายดาน จ้ากการสั้"งรของนกเทคโนโลยี ทางการศึ/ษา เช่น

ประหยด จัระวรพืงศึ้ (2522: 157) คอ!

1. ช่วยเหลือ!และสั้"งเสั้"งรประสั้"งรภาพั้การเรยน ช่วยท)าให้บทเรยน งามข/น+

2. ช่วยแกปัญหาให้กบพท"ไมม่โอกาสเข้ามาศึ/ษาในสั้"งถ)าบนาการศึ/ษา ไซ้ศึ/ษ)าดวยตนเอง ไต่และไซ้เวล)านานเท่าใดก)ไต่ตามความพื้ใจของ นักเรียน

3. ช่วยเสริมบทเรียนให้ครบถ้วน"เรียนรู้อะไรหรือ!ขาดเรียนให้สามารถเข้าใจ
เน+!อหาชวน+ๆ ได้ ด้วยมีการเสริมแรงเกิดข/น+เน"!องจ้การทราบผลตอบ
สนองในทันทีทันใดซึ่ง/"จะช่วยสร้างแรงจูงใจและ ความสนใจแก่นักเรียน

4. ประหยัดเวลาเพื่อระผลจากการวิจัยพบว่าชุดการเรียนรู้อาจสามารถสอน
เน+!อหาได้มากกว่า วิธีการสอนอ"!นๆ ใ้ใช้เวลาน้อยกว่าและช่วยแบ่งเบาภาระ
ของครในการสอนขอเท3จ้จ้งตางๆ

5. ชุดการเรียนรู้อาจประกอบด้วยประกอบหลายรูปแบบ เช่น มรปภาพที่
ช่วยให้นักเรียนใ้ ประส้าสัมผัสได้หลายทาง ทาให้จ้)าได้งาย เกิดการเรียน
รแบบบูรณาการ

6. การถ่ายทอดเร"มจ้)างายไปหายาก ทาให้นักเรียนมีความสามารถ
ทกระดบตามเน+!อหา บทเรียนได้ เฟ้นการตอบสนองในเร"!องความสามารถ
และความแตกต่างระหว่างบุคคล

7. ช่วยใ้ครท)างานน้อยลง เก"ยวกบการสอนขอเท3จ้จ้งตางๆ เพื่อ"อ"จ้จะ
ได้น)าเวลาไปใ้ใช้ในการ เทรยมบทเรียนอ"น"ท"ยงยากลก/พ้+กาวหนายง"ไปอก

8. แก้ปัญหาการขาดแคลนครูเพื่อระครคนเดียว

สันนท ปทมคม (2523: 9) กลาวว่าขอของแบบเรียนส้)าเร3จ้รปม ดงน +

1. นักเรียนมีโอกาสได้เรียนด้วยตนเอง และเรียนไปตามความสามารถ
ของตนเองคล้ายกบ ได้เรียนกบครตัวต่อตัว

2. อัจท)าใ้ครท)างานน้อยลงดานการสอนขอเท3จ้จ้งตางๆ ครม
โอกาสัน)าเวลานน+ไปใ้ใน การเตรยมการสอน

3. ช่วยกระตุ้นใ้หมเรียนอยากเรียน เพื่อระมการเร)าใ้ตอบโดยถ/งแม
จ้ตอบผดก3สามารถแก้ไข ความเข้าใจผิดได้ทันทีทันใดทบทแตก3มขอจ้)ากดท"วา

3.1 ไม้อาจสั่งสอนแทนครูได้อย่างสั้น+แข็ง เพราะนักเรียนยังต้องการคำ)า
ชู้+จั้งของครอย แบบเรียนสั้น)าเร3จั้ง/เป3นเพียงผชู้วยคร

3.2 เน+!อหาวชู้ท"ต้องการตอบสั้นองในแง่ความคด เช่น เรยงความ
จี้ะใช้ไมไคผลและ บทเรียนบางบทก3ไมตอบสั้นองไหเกิดผลวตถตามประสังค
ทต"งไว

3.3 การท"เดก3มความแตกต่างระหว่างบุคคลน+ เดก3เกงอจี้ะท)า
เส้ร3จี้ไคเรวและไมม อะไรท)าก จั้งท)าไหเกิดความเบ"!อหนาย ครผควบคมจั้ง/
ตองระมตระวงคอยเพื่"มงานพีเค็ชไห สัรปไควา ชู้ดการเรยนรเป3นสั้น"อ!ทาง
เทคโนโลยการศีก/ชาชูนคทน/"งท"นกรเรียนสั้น)าสามารถ เรยนไคดวยตนเองตาม
ความสั้น)าสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล เรยนไคตามล)าพั้ง เป3นกลม
ทร!อรายบุคคลเป3นการสั้น)าร้างประสับกการณ้การเรยนรไหแกนกรเรียนอยาง
กวางขวางเป3นการเนน กระบวนกรเรยนรมากกว่าเน+!อหา นกรเรียนสั้น)าสามารถ
ตรวจี้้อบวตประเมนผลความรชองตนเองไคท+ กอนเรยนและหลงเรยน
ดวยชู้ดการเรยนร

5. รูปแบบของชู้*ด้การเรยนิร

ชู้ดการเรยนรแบบท"แตกต่างกน เน"!องจี้ากใช้สั้น"!อในการถายทอดสั้น)าระ
การเรยนร แตกต่างกนชั้ง/"

อาคม จันทรสั้น)นทร และเชวาลต ชู้)านาญ (2521: 202) ไคอธิบายความ
แตกต่างของ ชู้ดการเรยนรไควา ชู้ดการเรยนรแบบความแตกต่างกนเพื่ระอจี้
ใช้สั้น"!ออยางไคก3ไค เช่น อจี้เป3น รพหงสั้น)อาน เป3นเทบนทก/เส้ยงไหพั้ง
เป3นรายการทางโทรทคี่น วทย พัลมสั้น)ตรป ชู้ชู้ม หรือ!อจี้เป3น คร"!องกลก3ไค
นอกจี้ากรูปแบบของชู้ดการเรยนรแลวสั้น)ท"สั้น)าคญจี้ะตองสั้น)าสามารถถายทอด

บทเรียนใด ชุดการเรียนรตองอาศัย"อ!ในการถายทอดเน+!อหาวิชาแกนนักเรียน
ซึ้ง"

บุญเสริม ฤทธิ์ภรมย (2519: 19) ไดอธิบายเก"ยวกับส"อ!ท"ใ้ช้กับชุดการ
เรียนรจ้ะใ้ช้กับส"อ! 2 ประเภทใหญ่ๆ ไดแก

1. เคร"!องส้อน เป้3นเคร"!องหระ!อส้"อ!ประดษฐช/นมาส้)าหรบใ้ช้กับบทเรียน
ตวเคร"!องมรปราง ลักษณะตางกนออกไป มกใ้ช้กับไฟ้ฟ้า เพ็ระส้วนใหญ่
เป้3นเคร"!องอเลก3ทรอนกส้บทรเรียน อัจจ้ะบนท/กใน แผนกระดาษ ส้ไลด
ฟ้ลมส้ตรป เทบบนท/กเส้ียง ฟ้ลมหระ!อจ้ะเป้3นบตร ใ้ช้กับเคร"!อง
คอมฟ้ิวเตอร เม"!อน)ามาใ้ช้กับเคร"!องส้อนมเรียนกส้3มารถเรียนใดโดยปฎบต
ตามค)าแนะน)าหระ!อชน+ตอนท"เคร"!องส้อน หระ!อบทรเรียนส้ง"ไทท)า

2. หนงส้!อเรียนส้)าเร3จ้รป คอ!ชุดการเรียนรท"ปรากฎในรปเลมหนงส้!
หระ!อหนากระดาษ หลกการกค3อ! น)าบทเรียนมายอเป้3นหนวย ขอหระ!อกรอบ
เร"มตนจ้ากงายไปหายาก นกเรียนส้)ามารถ ทราบค)าตอบใดทนท แลวจ้/งขาม
ไปเรียนหนวยหระ!อขอตอไปหนงส้!อชุดการเรียนรออัจจ้ะใ้ช้เรยงกน ตาม
ล)าดบหนวย ขอ หระ!ออัจจ้ะเป้3นหนงส้!อ!ส้ลบนาก3ได เม"อ!อานไปถ/งหนวยใด
ขอใดขอหน/"งแลว หนงส้!อจ้ะมค)าส้"งใ้หเพเรียนขามไปเรียนหนาใดหนาหน/"ง
โดยท"ไมตองเรยงหนากน ชุดการเรียนรจ้ะถกน)ามาสร้างในลักษณะตางๆ กน
ตามความเหมาะสมกบจัดประส้ังค เช่น ในลักษณะของเคร"!อง!งชวยส้อน หระ!อ
ชุดการเรียนร ไมวาจ้ะอยในลักษณะใดก3ตาม บทเรียน ส้)าเร3จ้รปจ้ะม
ลักษณะทส้"!)าคณ

สร้ปไดวา รปแบบของชุดการเรียนรออัจเป้3นเคร"!องชวยส้อนท"เป้3น
หนงส้!อ เป้3นส้!อ!อเลก3ทรอนกส้ ในรปแบบตางๆ ข/น+อยกบการน)าไปปรบใ้ช้ได

ไมโครเลิร์นนิง

คํานิยามของไมโครเลิร์นนิง

ธีรยณัฐ ลพืรวทต (2559) ไดให้คํานิยามของการเรียนรแบบ ไมโครวา เปนการ เรียนรผานวดโอในเวลาอนสั้น+แตเขาใจเน+อหาสาระอยาง ครอบคลุมชุดเงิน ท)าไหมเรียน เกิดการเรียนร

เกิดจากการครวบยอด ส้าสามารถท)าแบบทดสอบไดด้วยตนเองหลงสั้น+ สัดการเรียนร ปรชญนนท นลส์ข (2561) ได ให้คํานิยามของการเรียนร แบบจัลภาค (Micro Learning) วา เปนการเรียนรตามอธิยาศีตามหน่วย เลก3 เน+!อหาสาระการเรียนร โดยใช้เวลา ในการเรียนรเพียงระยะเวลาสั้น+ ๆ ซ้ง/สามารถเรียนรผานเทคโนโลยีเพื่อ! ประสทธิภพี่ในการเรียนร **Nikou, S. A. (2018)** กลาววา การเรียนรแบบ Micro Learning หมายถึง การเรียนร ผานโทรศัพทมือถือ โดยไหมเรียนเรียนรด้วยตนเองตามหน่วยการเรียนร ขนาดเลก3และท)ากจักรกรม การเรียนรใน ระยะเวลาสั้น+ ๆ นกเรียนสั่ง การบานผานซุงทางออนไลน โดยไมจ)ากดเวลาและสัถานท" ในการเรียนร และสั่งงาน ไลน, 2563) ไดกลาว ขวญชุนก พืทธิจันทร (ออนไลน, 2563) ไดกลาวถ/งการเรียนรแบบ Micro Learning วา เปน การเรียนรแบบระยะ ระยะเวลาสั้น+ๆ คอรส์เรียนสั้น+ๆ กระชบและตรงประเด็น3ท"ซุงพืฒนาควมร และ ทกษะในเร"อง หนง/"ๆ โดยเฉพ้าะ ตามวตถประสัจคของผเรียน ท)าไหมเรียน ส้าสามารถนา)ไปปรบไซ้ในซุงวด หรอในการท)างานจรงได ทนเวลา เปนการเพิ่ม" สัมรณนะหรอ!ประสทธิภพี่ของทง+ตวบคลากร และ องค์กร ผเรียนส้าสามารถ บรหารจัดการ เวลาและวธิ้ในการเรียนรไดอยางอสิระ ซ้ง/จะมควมแตกตาง จ้าก E-Learning ทว" ๆ ไปท"องการเรียนรในภพี่รวม หรอเปนการเรียนร เน+!อหาทง+หลกสัทรปกต แตเปลย"นมาอยในรปดจัทล โดยขอเสี้ยของการ

เรียนแบบ Micro- Learning คือการท"ไมโครเลิร์นนิง" อมโยง บรรพท"อสังทนาการ
เรียนร"ไหนด"ในภาพ"องครวมได สยามน อนสังอาด (2563) กลาวว" ไมโคร
เลิร์นง คอ! ส"อการเรียนรประเภทท"ง ซัง/"แบงเป"นหน่วยย่อย ๆ ตามหวขอ
การเรียนรแบง ออกเป"นหน่วยเลก3 ๆ เพื่"อ!หลกเลย"งไม"ให้ หน่วยความจ"ามาก
เกินไปส"้าหรบผเรียน โดยมจัดประสังคเพื่"อ!ให้เป"นการ เรียนรแบบทนเวลา
(just-in- time) ไมโครเลิร์นงเป"นกลยทธีการเรียนรท"ออกแบบโดยใช"ชุด
เน+!อหากการเรียนรเป"น หน่วย ประกอบดวยกั"กรรมขนาดเลก3 เป"นหลกสั"ตร
ระยะสั้น+ท"มการวางแผนเป"นอยางด ออกแบบมาเพื่"อ!ให้ เหมาะกับขดจ"้ากด
ของสั"มอมนษยในดานของชวงความสั"นใจและหลกเลย"งการรบรมากเกินไป

กลาวโดยสั"รปไดว" ไมโครเลิร์นง (Micro Learning) คอ! ส"อ!วดท"สั"น
ขนาดสั้น+ท"ม" เน+!อหากระชูปและตรงประเดน3ตามวตถประสังคของ ผเรียน ใช"
ระยะเวลาในการเรียนร 5 – 10 นาที โดยยไมโครเลิร์นงเป"นกระบวนการ
ความคดรวบยอด มบทเรียนท"ล)าดบการสั"นโดยยด/นกรเรียนเป"นคั"นยกลางม
การจัดเตรยมการสั"นตามล)าดบท"น+การเรียนร เร"มจ้"กกายไปหายาก ให้
ความรทละนอย และตอเน"!อง มเฉลยกั"กรรมเพื่"อ!ตรวจ้"สั"บความเข"าใจเป"น
ระยะๆ อยางอสังระและเตม3ท"กบผเรียน

คั"ณ*ลกษณะของไมโครเลิร์นง

แนวคดของการจัดการเรียนรแบบไมโครเลิร์นงอาจ้"แตกตางกนไป
บาง ส"งท"จ้"ระบไดว" ลกษณะดงกลาวเป"นการจัดการเรียนรแบบไมโคร
เลิร์นงซัง/"ไม"เหมอ!นกบการเรียนรวิธีการอ"น! อยางชุดเจ้"นประกอบไปดวย

แนวคิดหลัก ๆ LearningSeat (2017, อ้างอิงใน สัรลักษณ์, 2561) ดังนี้

1. การเรียนรู้สั้น ๆ (Short) เป็นการอบรมที่ทำความเข้าใจอย่างสั้น ๆ ไม่มาตรฐานว่า ควรใช้เวลาเท่าไรในการ เรียน ยิ่งมีความเห็นที่แตกต่างกันไปตรง+แต่หน้า/งานที่ไปจับ/ 15 นาที ไม่ควรจะยาวจนกลายเป็นต้องฟัง+หมด
2. ประเด็นเดียว เป้าหมาย+เนื้อหาที่จะเรียนเพียงเรื่องเดียว วัตถุประสงค์เดียว หน่วยเดียว หัวเรื่องเดียว ไม่ใช่ทั้งบทเรียน ไม่ ต้องครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดของหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด
3. เนื้อหาสำคัญ เป้าประสงค์สำคัญของสิ่งที่ต้องการอบรมหรือจำเป็นเท่านั้น เนื้อหาที่จำเป็น เวลาน้อยมากใน การนำเสนอและถ่ายทอด ต้องเน้นเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวของเท่านั้น
4. ตรงเวลา เป้าประสงค์ในการจัดการเรียนรู้แบบไมโครเรียนที่จะต้องให้ การนำเสนอเนื้อหาผ่าน สื่อใด ๆ ก็ตามอยู่ในขอบเขตของเวลา ไม่สั้นเกินไปและไม่ยาวเกินไปโดย+อ ต้องให้ความรู้หรือทักษะอย่างรวดเร็วที่สุดในเวลาจำกัด เป้าประสงค์ส่งเสริมการทำงานและอบรมอย่าง มีความสุข
5. อุปกรณ์ที่เปี่ยมมิตร เป้าประสงค์ที่ผู้เรียนจะเข้าใจและสะดวกในการใช้งานมากที่สุด เช่น การนำเสนอ ผ่านโทรศัพท์มือถือ หรืออุปกรณ์ที่พกพาอื่น ๆ ของผู้เรียนที่เข้าใจได้สะดวก โดยไม่ยุ่งยากกับการติดตั้ง+ และ ไม่สร้างปัญหาให้กับเนื้อหาในลักษณะต่าง ๆ จากคุณลักษณะของไมโครเรียนดังกล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า จะต้องเป็นการเรียนรู้สั้น ๆ

ประเด็น3เร"องเพียงประเด็น3เดียว โดยน)าเส้นอเน+!อหาสั)าคัญ อยู่ในขอบเขต
ของเวลาท" จั)ากัด และ มอปกรณ์ท"เขาถ/งายและสัะดวก

ประเภทของไมโครเลอนนง

ไมโครเลอนนงมวตถประสังคเพาะแตกตางกน จั/งมหลายประเภทเพ็"อ!
ไท ผเรยนบรรล วตถประสังคท"ตง+ไว รงทพ็ย และขรรคชยุ แซ้แต (2564) ได
กลาวถ/งประเภทของไมโครเลอนนงท"ไทรบ ความนยม ดงน +

3.1 วดโอและแอนเมชุนแบบสั้น+ (Short videos and
animations) วดโอสั้น+ ๆ เหมาะสั)าหรบการเสั้ดง กระบวนการหร!อการ
สั)ารั้ทวรีการท)าสัง"ไดสัง"หน/"งหร!อการอธึบายแนวคค ของผเชุ"ยวชุาญใน
เน+!อหาของไมโครเลอน น"ง ซั/"งมหลายรบบแบบ ดงน+หลากหลาย

3.1.1 Animated Videos เป3นรบบแบบยอดนยมท"สั)าสามารถน)า
ไปปรบใช้เพ็"อ!สั)าราง สั)อ!การเรยนรท"

3.1.2 Whiteboard Animation Videos เป3นรบบแบบวดโอท"
เหมาะสม)าหรบการ อธึบายแนวคคผาน ภาพึเคล"อนไหว (มภาพึประกอบ
แอนเมชุน และเสั้ยง)

3.1.3 Explainer Videos เป3นวดโอท"แนะน)าชน+ตอนหร!อการ
แนะน)าแนวคค เพ็"อ!ตอบสันองความ ตองการของผเรยน

3.1.4 Interactive Video วดโอท"ผเรยนสั)าสามารถมปฎุสั)ัมพึนธึ
ดวยได

3.2 อนโไฟกราฟึค (Infographics) เป3นการน)าขอมลหร!อความรมาสรบ
เป3นสั)ารสันเทสึ ในลกษณะของ ขอมลและกราฟึค เหมาะสั)าหรบการสรบ
ประเด็น3สั)าคัญ สั)าสามารถจั้ดจ้)าได้นาน ตวอยาง ของอนโไฟกราฟึค เชุน แบบ

เรียงลำดับเวลา (Timeline) แบบเปรียบเทียบขอมูล (Comparison) แบบ เรียบลำดับความสำคัญ (Hierarchical) ฯลฯ

3.3 พ็อดแคสต์ (Podcasts) เป็ไฟล์เสียงดิจิทัล ผู้เรียนสามารถ ดาวน์โหลดไปฟัง อุปกรณ์เคลื่อนที่ของ ผู้เรียน เก็บไวฟังโดยไม่ต้องใช้ อินเทอร์เน็ต และสามารถฟังซ้ำได้ตามต้องการ

3.4 เกมมิฟิเคชัน (Gamification) เป็การใช้หลักการและองค์ ประกอบสำคัญของการ เล่นเกม เพื่อเป็แรงจูงใจในการกระตุ้นและสร้าง แรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ท้าทายผู้เรียน ม ส่วร่วมในการเรียนรู้ ด้วย วิธีการที่สนุกสนาน และบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้

3.5 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์หรือไฟล์เอกสาร PDF (eBooks and PDF Documents) ไม่โครเลิร์นนิ่ง ประเภทพีดีบีเอช เป็การนำเสนอเนื้อหา เฉพาะเรื่อง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ในปัจจุบันสามารถใส่ข้อความ กราฟิก เสียง วิดีโอและสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนได้

Simons, Foerster Bruck, Motiwalla, & Jonker (2015 อ้างถึงใน สัรลักษณ์, 2561) ได้กล่าวไว้ว่า เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการเรียนรู้แบบ Micro Learning สามารถใช้ เครื่องมือได้ อย่างหลากหลาย เช่น วัสดุชิ้น อุปกรณ์เคลื่อนที่ เว็บไซต์ ฯลฯ ขนถ่ายข้อมูลของผู้เรียน ท้าทาย สะดวก ในการใช้งาน ในการฝึกอบรมทางธุรกิจ (การนำโมบายแอปพลิเคชัน เขามาเป็เครื่องมือในการพัฒนา สมรรถนะของผูอบรม โดยเป็เครื่องมือ ในการเรียนรู้สั้น ๆ นอกจำกน + คียามน อนสะอาด (2563) ได้กล่าวถึง ประเภทของไมโครเลิร์นนิ่งว่า ไมโครเลิร์นนิ่งส่วนใหญ่จะเป็วิดีโอขนาดเล็ก สั้น ๆ แต่ในความเป็จริงแล้ว ไมโครเลิร์นนิ่งเป็วิดีโอ มากกว่าวิดีโอ สามารถ นำกลยวิธีและเทคนิคการเรียนรู้ที่หลากหลายมาใช้ในรูปแบบต่าง ๆ รวมกัน

ไว ในไมโครเลิร์นนิ่งขนาดเล็กได้ ตัวอย่างเช่น อินโฟกราฟิก (Infographic) เกมขนาดเล็ก (Small game) วิดีโอแบบเคลื่อนไหว (Animated video) วิดีโอจริง (Real video) เอกสารแบบโต้ตอบ (Interactive PDF) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) โบรชัวร์อิเล็กทรอนิกส์ (E-brochure) เว็บแคสต์ (Webcast) พ็อดแคสต์ (Podcast) สถานการณ์ (Scenario) และ สถานการณ์จำลอง (Simulation) และแชทบอท (Chatbot)

กล่าวโดยสรุปว่าไมโครเลิร์นนิ่ง มีหลายประเภทสามารถเลือกใช้ได้ตาม วัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน รูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์+ออฟไลน์+ และกระชับ โดยเน้นใหม่เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้เฉพาะเจาะจง อย่างไม่อย่างหน่วง/ภายในระยะเวลาอันสั้น+

แผนการจัดการเรียนรู้

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

สังบ ลักษณะ (2535) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การนำเอาหลักการ/ทฤษฎี/องค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

วฒนาพีร ระงบทกข (2542) ใความหมายของแผนการจัดการ
เรยนรวา หมายถ/ง แผนการ หร!อโครงการท"ท)าเป3นลายลักษณอกษร เพ็"อ!ใ
ใการปฏบตการสื่อนใรายวชฺาใวชฺาหน/"ง เป3นการ เทรยมการสื่อน อยาง
มระบบและเป3นคร"!องมอ!ท"ชฺูยใหฺครพฒนาการจัดการเรยนการสื่อนไปสั
จัดประสงคการเรยนรและจัดมงหมายของหลกสัตร

สัวทย มลค)า และคณัะ (2551) ใความหมายของแผนการ
จัดการเรยนรวา เป3นแผนการ เทรยมการสื่อน หร!อการก)าหนดกจักรรมาการ
เรยนรใวลงหนายางเป3นระบบและจัดท)าใวเป3นลาย ลกษณอกษร โดยม
การรวบรวมขอมลตางๆ มาก)าหนดกจักรรมาการเรยนการสื่อน เพ็"อ!ใหฺมเรยน
บรรล จัดมงหมายท"ก)าหนดใว โดยเร"มจ้ากการก)าหนดวตถประสงคจ้ะใหฺ
เรยนเกิดการเปลย"นแปลงดานใใด (สัตปญญา/เจ้ตคต/ทกษะ) จ้ะจัดกจักรร
การเรยนการสื่อนใใด ใชฺุสั"!อการสื่อนหร!อแหล่งการเรยนรใใด และจ้ะประเมน
ผลอยางไร

วมลรตน สันทรโรจัน (2553) ใความหมายของแผนการจัดการ
เรยนรวา เป3นแผนการจัด กจักรรมาการเรยนการสื่อน การใชฺุสั"!อการสื่อน
การวดผลประเมนผลใหฺสัอดคลองกบเน+!อหาและ จัดประสงคท"ก)าหนดใวใ
หลกสัตร หร!อกลาวอกนยหน/"งใววา แผนการจัดการเรยนร เป3นแผนทพ"สื่อน
จัดท)าข/น+จ้ากคมอ!ครหร!อแนวการสื่อนของกรมวชฺุการ ท)าใหฺมสื่อนทราบวา
จ้ะสื่อนเน+!อหาใใด เพ็"อ! จัดประสงคใใด สื่อนอยางไร ใชฺุสั"!ออะไร และวด
ประเมนผลโดยวิธีใใด

จ้ากการศึก/ซาความหมายของแผนการจัดการเรยนร พวจ้ยใใด
ศึก/ซาและสัรปใววา แผนการ จัดการเรยนร คอ! แนวทางใการจัดการเรยน
รท"จ้ะตองก)าหนดรปแบบบรายละเอยดของการสื่อนแต่ละ บท แต่ละชฺู"วมอง

เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนอย่างป็นระบบ มการบนท/กเป3นลายลักษณ
 อักษรไว ลวงหนายางละเออยด ประกอบดวย ส้าระส้า)าคญ จัดประส้าการ
 เรยนร ส้าระการเรยนร กจ้การรรม การเรยนร ส้า"อ!และแหลงการเรยนร วรึ
 การวดและประเมนผลท"ซุดเจันเหมาะส้ามกบเน+!อหา ซ้ง/"แผนการ จัดการเรยน
 รท"ส้ารงข/น+ครคนอ"น!ส้าสามารถอานเขาใจงายและน)าไปใ้ใช้ในการจัดการเรยน
 การสอนได

2. ค้าวมส้า ค้าญของแผนการจัดการเรยนร

ส้าพีล วงส้านรึ (2536) ได้อัรปความส้า)าคญของแผนการสอนไว ดงน+

1. ซวยท)าใ้เกิดการวางแผนวรึการส้าอน วรึเรยนทต" ท"เกดจ้าก
 การผส้ามผส้านความรและ จัตวทยาการศีก/ซา
2. ซวยใ้ครมคมอการส้าอนท)าดวยตนเองลวงหน ท)าใ้ครม
 ความมน"ใจใ้ในการส้าอนได ตามเปาหมาย
3. ซวยใ้ครใ้ศีก/กษาหาความร ทง+หลกส้าตรและการจัดการเรยน
 การส้าอนตลอดจันการวด และประเมนผล
4. ซวยเป3นคมอ(ส้า)าหรบครท"มาส้าอนแทน
5. ซวยเป3นหลกฐานส้าตั้งขอมลท"ถกตอง เท"ยงตรง เป3น
 ประโยชนตอการศีก/ซา
6. ซวยเป3นผลงานทางวช้การส้าตั้งความช้)านาญการและ
 เช้"ยวช้)านาญของผจ้ตท)า

สันนทา สันทรประเสิร์ฐ (2545) กลาวถ/งประโยชน์ของแผนการ
จัดการเรียนรไว ดงน +

1. ท)าไครผลสื่อนเกิดความมน"ใจในการสื่อนมากย"งข/น+
2. ท)าไครการสื่อนครตอเน"อง
3. ท)าไครเรียนเกิดความศึรทธีาตอคร
4. ท)าไครบทเรียนมประโยชน์และมความหมายตอชวตจรังของผ

เรียน

5. เป3นแนวทางการสื่อนสั"าหรบผอ"นท"จำเป3นตองสื่อนแทน
6. เป3นหลกฐานในการวดผลนกรเรียน
7. เป3นผลงานเสัดังไหเหน3วางนสื่อนเป3นวชุชุพีทต"องไดรบการ

ฝั/กฝึนมลกษณะเฉพีาะ ของวชุชุพีคร มใช้ใครก3ท)าได

บรชุย ศึรมหასัคร (2545) กลาวถ/งความสั"าคญของแผนการสื่อนตอ
วชุชุพีคร ไววา

1. เป3นหลกฐานท"เสัดังถ/งความเป3นครมอ!อาชุพี มการเตรยมการ
ลวงหนา แผนการสื่อน ของครสัะทอนไเหเห3นถ/งการสื่อน สั"อ!นวตกรรม และ
จัตวทยาการเรียนรของเดก3มาผสััมผสัานกนทร!อ ประยกตใช้ไหเหมาะสััมกบ
สััภาพัของนกรเรียนท"ตนเองสัอนอย

2. ชุยสัังเสัรมไครไดศึก/ซาคนควาหาความรเกย"วกบหลกสััตร
เทคนคาสัอน สั"อ! นวตกรรม และวธีการวดประเมนผล เพ็"อ!พืฒนาวชุชุพี
ของตนเอง

3. ท)าไครผลสื่อนและครท"จัะท)าการปฎบตการสื่อนแทนสัามารถ
ปฎบตการสื่อนไดอยาง มน"ใจและมประสัทธิภาพั

4. เป3นหลกฐานท"เส้ดงขอมลดานการเรยนการสื้อน การวดและ
ประเมนผลท"จ้ะน)าไปใซุ ประโยชนใในการจัดการสื้อนครง+ตอไป

5. เป3นหลกฐานท"เส้ดงถ/งความเชุ"ยวชญาในวชชชพืคร ช้/"ง
ส้าสามารถน)าไปเส้โนเป3นผลงาน วชชการ เพื่"อ!ประกอบการพื้จ้ารณ้าความด
ความชুবประจ้า)าป เพื่"อ!ขอเล"อนต)าแหงนท!อระดบให้ สั้งท/+ และเพื่"อ!ให้
ประกอบการขอใบอนญาตประกอบวชชชพืคร

วมลรัตน สันทรโรจัน (2553) กลาวถ/งความส้า)าคญของแผนการจัดการ
เรยนรวา แผนการ เรยนรเปรยบไดกบพื้มพื้เขยวของวคืวกรทหรือ!ส้า)าปนกท"
ใซุเป3นหลกใในการควบคมงานกอส้าร้าง วคืวกร ทหรือ!ส้า)าปนกจ้ะขาด
พื้มพื้เขยวไมไดฉนใด ผเบงนครก3ขาดแผนการจัดการเรยนรไมไดฉนน+ ย"งผ
จัดการ เรยนรใดท)าแผนการจัดการเรยนรด้วยตนเอง ก3จ้ะย"งให้ประโยชน์แก
ตนเองมากเพื่ยงน+ จ้ากการศีก/ช)าความส้า)าคญของแผนการเรยนร ผวจัยได
ศีก/ช)าและส้า)าไปไดวาแผนการเรยนร เป3นสั้ง"ส้า)าคญตอत्वสื้อนอยางยง"
เบงนการวางแผนเตรยมत्वกอนไปสื้อนจ้ริง ท)าให้สื้อนไดอยางหม"น ใจ้และตอ
เน"!องมากยง"ท/+ ชุวยสั้งเส้ริมให้ครไดศีก/ช)าหาความรเก"ยวกบหลกส้า)า
เทคนคการสื้อน ส้า"อ! นวตกรรม ออกท+ยงเบงนแนวทางใในพท"มาสื้อนแทนได
สื้อนตรงตามเน+!อทท"าวางแผนไว ใซุเบงน ประโยชนใในการใซุวดผลและ
ประเมนผลเพื่"อ!ท"จ้ะไดน)าไปใซุประโยชน์ใในการสื้อนครง+ตอไป

3. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรยนร

วฒนาพื้ร ระงบทกข (2542) ส้า)าไปววา การจ้ดท)าแผนการจัดการ
เรยนรเป3นการเขยน แผนการจัดการเรยนรท"จ้ะน)าไปใซุสื้อนใในแต่ละคาบ
ทหรือ!ช"วโม่องอยางละเอยดและปฎบตได้จ้ริง โดยม ส้า)าประกอบใในแผนการ

จัดการเรียนรู้อัจฉริยะช่วยให้อาจารย์)วางแผนงานบรรลุเป้าหมายตามจัดประสบการณ์
เรียนรู้อื่น ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้อื่นประกอบด้วย

1. สาระสำคัญ
2. จัดประสบการณ์เรียนรู้อื่น
3. เนื้อหา
4. กิจกรรมการเรียนรู้
5. สื่อการเรียนรู้
6. การวัดและประเมินผล
7. กิจกรรมเสริม

รจันต์ ภักดี (2545) กล่าวถึง/องค์ประกอบของแผนการจัดการ
เรียนรู้อื่นว่าแผนการจัดการเรียนรู้อื่นประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้อื่น.....

เรียนรู้อื่น"อง กลมสาระการเรียนรู้.....

ส่วนองค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้อื่น ดังนี้ +

1. สาระสำคัญ
2. จัดประสบการณ์เรียนรู้อื่น
3. เนื้อหา
4. กิจกรรมการเรียนรู้
5. สื่อการเรียนรู้
6. การวัดและประเมินผล จำนวนคาบ.

วมลรัตน สันทรโรจน์ (2553) กล่าวถึง/องค์ประกอบของแผนการ
จัดการเรียนรู้อื่นว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้อื่น เกิดขึ้นจากความ
พยายามตอบคำถาม ดังนี้ +

1. จัดการเรียนอะไร (หน่วย ทวี"อง ความครอบยอด ทวี"อง
สาระ"าคญ)
2. เพื่"องจัดประสังคอะไร (จัดประสังคเชิงพีฤตกรรม)
3. ทวี"องอะไร (โครงรงเน+!อหา)
4. ใช่วธีการใด (กจักรมการเรยนการจัดการเรยนร)
5. ใชเคร"องมอ!อะไร (สั"องการเรยนการจัดการเรยนร)
6. ทราบใดอย่างไรวาประสังคความสั"องเรจ้3ทวี"องไม (วดผลประเมนผล)
เพื่"อง!ตอบค)าถามดงกลาว จั"งก)าหนดให้แผนการจัดการเรยนรรม
องคประกอบ ดงน +

1. กลมสาระการเรยนร หน่วยท"จัดการเรยนรและสาระ"าคญ
(ความคดรวบยอด)
2. จัดประสังคเชิงพีฤตกรรม
3. สาระการเรยนร
4. กจักรมการเรยนการจัดการเรยนร
5. สั"องการเรยนการจัดการเรยนร
6. วดผลประเมนผล

จัการศีก/ซาองคประกอบของแผนการจัดการเรยนร พวจัยได้
ศีก/ซาและสรปได้วา องคประกอบ"าคญของแผนการจัดการเรยนรมองค
ประกอบตางๆ ดงน+มาตรฐานการเรยนรทวซุ+ด สัมรณนะ"าคญของผเรยน
คณัลคษณะอนพั้ง/ประสังค สาระ"าคญ จัดประสังคการเรยนร สาระการ
เรยนร กจักรมการเรยนร สั"องการเรยนร การวดผลและประเมนผล ขอ

เส้นอเนาะ บนท/กผลหลงการ ส้อน ซุ"อผส้อน เพ็"อ!ใหการจ้ดกจ้กรรการ
เรยนรประสับผลสั)าเร3จ้ไดเ่งนอยางด

5. ลักษณะของแผนการจ้ดกจ้กรรการเรยนรท

वलลภ กนทรพ็ย (2539) ไดกลาววา แผนการจ้ดกจ้กรรการเรยน
รท"ดจ้ตองซุวยใหการ จ้ดการเรยนรประสับผลสั)าเร3จ้ไดด ดงนน+แผนการ
จ้ดการเรยนรท" ควรมลกษณะ 4 ประการ คอ!

1. เป3นแผนการจ้ดกจ้กรรการเรยนรท"มกจ้กรรใหม่เรยนได
ลงม!อปฏิบตใหมากท"สััด โดยครเป3นเพ็ยงผคอยซุน+)า สังเสัรม หร!อกระตนใ
กจ้กรรท"ผเรยนด)าเนนการเป3นไปตามความมง หมาย

2. เป3นแผนการจ้ดกจ้กรรการเรยนรท"เปดโอกาสใหเรยนเป3นผ
คนพ็บค)าตอบ หร!อท)า สั)าเร3จ้ดวยตนเอง โดยครพ็ยายามลดบทบาทจ้ากผ
บอกค)าตอบมาเป3นผคอยกระตนดวยค)าถามหร!อ ปญหาใหเรยนคดแกหร!อ
หาแนวทางไปสั้ความสั)าเร3จ้ในการท)ากจ้กรรเอง

3. เป3นแผนการสั้อนท"นนกระบวนการมงใหเรยนรบร และน)า
กระบวนการไปใชจ้รง

4. เป3นแผนการจ้ดกจ้กรรการเรยนรท"สังเสัรมการใชวสั้ดท
สั้ามารถจ้ดหาไดในทองถ"น หลกเลย"งการใชวสั้ดอปรณั)าเร3จ้ราคาสัง

ซุวลต ซุก)าเพ็ง (2551) แผนการจ้ดกจ้กรรการเรยนรท" ตอง
ประกอบไปดวยลกษณะ

1. มผลการเรยนรท"คาดหวงอยางซุดเจ็น

2. กิจกรรมการเรียนการสอนชุดเงิน น) ไปสู่ผลการเรียนรท"คาด
หวง

3. บทบาทและพฤติกรรมของครูในการอ) านวยความสะดวกในการ
จัดกิจกรรมการเรียน การสอนท"ชุดเงิน

4. สั"อ!ท"มความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับเน+! อหาและผลการเรียนรท"
คาดหวง

5. วิธีการประเมินการเรียนรท"ชุดเงินสอดคล้องและมความหลาก
หลาย

วมลรตณ สันทรโรจน์ (2555) ได้สรุปแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรท"
ดมลักษณะ ดงน +

1. สอดคล้องกับหลักสูตรและแนวทางจัดการเรียนรทของกรม
วชุการกระทรวงศีก/ซาธิการ

2. น) ไปใช้ได้จริงและมประสิทธิภาพ

3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวชุเหมาะสมกับมเรียนและเวลาท"

ก) านหด

4. มความกระจ่างชุดเงินท) ำให้ผอานเขาใจง่ายและเขาใจตรงกน

5. มรายละเอียดมากพื่อทท") ำให้ ผอานสามารถน) ำไปใช้จัดการ

เรียนรได้

จำการศีก/ซาลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรท"ด ผวจัยได้
ศีก/ซาและสรุปได้วา ลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรท"ด ต้อง
สอดคล้องกับหลักสูตรมความชุดเงินและสามารถ น) ำไปสอนได้ และจ้จะต้อง
ประกอบด้วยองค์ประกอบของแผนทค"รบทวน มกกิจกรรม สั"อ การวดและ

ประเมินผลท"สัอดคลองกนตลอดแนว ทกกระบวนการตองลงสัฝเรียน ใหม
เรียนไดพัฒนาความร ความสามารถอยางเต3มประสัทธิภำพ

การสัอนภำษำไทย

การจััดกัิจกรรมการเรยนรภำษำไทย

กระทรวงศัีก/ซาธัีการ (2545 : 8) ไดกลำวถ/งการจััดกัิจกรรมการเรยน
รหลก /แนวการจััดการ เรยนการสัอน กลมสัำระการเรยนรภำษำไทยไว ฝัอ
สัรปได ดงน+

การจััดการเรยนร กลมสัำระการเรยนรภำษำไทย ตองจััดอยางม
กระบวนการเชุน การฝัี/กทกษะตาง ๆ โดยใชรูปรบแบบการเรยนรทกษะ การ
ฝัี/กควำมคดและวจำรณัญำณในการใชภำษำ โดยใชรูปรบแบบการฝัี/กทกษะ
กระบวนการคด การฝัี/กใเรยนท)างนรวมกนเป3นกลม โดยใชทกษะ
กระบวนการกลม การสัังเสัรมใใหมเรยนฝัีพัฒนการเรยนรภำษำของตตนเองโดย
ใชทกษะกระบวนการฝัีพัฒนา เป3นตน

วธัีการเรยนร กลมสัำระการเรยนรภำษำไทย ครตองรจัักเลอ!กใชวธัี
การเรยนรท"หมาสััม ในการเรยนร กลมสัำระการเรยนรภำษำไทย โดย
เลอ!กใให้สัอดคลองกบเน+!อหำสัำระและกัิจกรรมในทกษะตาง ๆ วธัีการเรยนร

ทศ"วรรณ)ามาไข เช่น การบรรยาย การอธิบาย การสำนึก การแบ่งกลม
คนควา การแบ่งกลมระดมความคิด การแบ่งกลมท)างาน การคนควาราย
บุคคล การแสดงบทบาทสัมพันธ์ การไขเกมและเฟื่องประกอบ การไขชุดการ
เรยนร หรือคีนัยการเรยนร การไขสัถานการณั้จำลอง และการสัอนเป3นคณั้

ทกษะท"จำเป3นในการเรยนร กลมสำระการเรยนรภาษาไทย ตาม
หลกสัตรประณคคีท/ชา ครควมทกษะท"วไปใดแก การกระตนไหคค การไข
ค)าถาม การเลาเร"อง การบรรยายการอธิบาย และการแสดงความคิดเหน3
การเลานทาน การแตงนทาน การน)าสันทนา การไขค)าแนะน)าควบคมไหพ
เรยนปฎบต การสัรปควม การน)าเกมและเลนเกมตาง ๆ การแสดงบทบาท
สัมพันธ์ และไหค)าแนะน)าวธั้แสดง การไขทาทางสั"อ!ควมหมายสั)าหรบทกษะ
เฉพื้ะใดแก การเลอ!กหนงสั"อ! การอานหนงสั"อ! รจักแยกควมรควมคค
และคณั้ธั้รรมสั"อตแทรกไนเน+อเร"องของหนงสั"อ!และหนงสั"อ!ประเกทตาง ๆ
ไคอยางเหมาะสัม การไขภาษาเพ็"อ!เป3นตวอยาง เพ็"อ!ซุ+นะการไขภาษาทถ"ก
ตอง สัามารถสั"อสำรไคชุดเจัน ถกตองตามระเบยบการไขถอยค)า และได้
เสัโนแนะแนวการ จัดการเรยนการสัอนภาษาไทยไวคงน+

1. ฝั/กทกษะการฟัง ฟัค อาน และเขยนไหถกตองคลองแคลวโดยการ
ฝั/กทกษะแต่ละอยางไหแมนย)า แลวจั/งฝั/กทกษะทง+ 4 ไหสัมพั้ไนกัน รวมทง+
สังเสัรควมคคควบคกนไปตวย

2. สัอนไหถกตองตามหลกการสัอนภาษา การเรยนภาษาเป3นการ
เลนแบบ อยางหน/"งพเรยนจ้ตองเรยนภาษาท"เป3นตนแบบจ้ากครผสัอน

ต่อจากนั้น+ผเรียนจ้/งจ้รจ้กปรบปรนง หร!อเปลย"นเปลงเรยนแบบใหม่เปรง
ภาษาของตน จ้ากการฝึ/กทางภาษาบอย ๆ และทายสัฒผเรยนจ้ะพืฒนาการ
ใช้ภาษาจ้ากความคตสัรารงสัรคเพ็"อ!ให้ไตรงแบบการใช้ภาษาใหม่ ๆ

3. ฝึ/กใหม่เรยน รหลกเกณัฒ์ททางภาษาควบคไปกบการใช้ภาษา และ
ใหม่เรยนรวฒนัธัรรมททางภาษา

4. ฝึ/กใหม่เรยนรจ้กวเคราะห วพ้ากชวจ้ารณั และสังเคราะหสั"ท"ดพั้ง

5. สังเสัรมใหม่เรยนน)าความรและทกษะท"ดจ้ากการเรยนภาษาไทย
ไปใช้ เปรงคเร"!องม!อสั"อ!สัารในชวตปรจ้จ)าวน และใช้เปรงพื+นฐานในการเรยน
กลมประสับการณั"น!

6. ปลกพั้งเจ้ตคตท" ตอการเรยนภาไทย โดยการสัอนให้เทน3คณัค
และ ตระหนกในความสั)าคณูของภาษาไทย

7. สังเสัรมใหม่เรยนเกดความพั้ง/พือจ้ใจในความมดงามของภาษาเพ็"!อให้
เกด ความจ้รโรลงจ้ใจ โดยใช้ธัรรมชวตบทรอยแกวและบทรอยกรองท"เหมาะ
สัมกบวยและระดบชุน+มาเปรงสั"อ!การเรยนการสัอน

8. สังเสัรมใหม่เรยนมนสัयरกการอาน และพืหาความรจ้ากแหล่งตาง
ๆ เพ็"อ!ประโยชุนในการด)ารงชวต

9. สัอดแทรกคณัธัรรมตาง ๆ เชุน ความมระเบยบวณย ความอดทน
เพ็"อ!ให้การเรยนบรลจ้ตมงหมายของหลกสัตร

1.0 ผู้/กใหม่เรียนแป3นคนซางสังเกต จัดจ้)า และจัดบนท/กส้"งตาง ๆเพื่"อ!
 ให เสัรมสัรรางประสับกการณ้ทางภาษา ความเพ็ลตเพ็ลน และแป3นการใช้เวลา
 วางใหแป3นประโยชน

1.1 น)าภาษาท"ใช้ในสังคมแเวตลอมมาแป3นส้"อ!ประกอบการเรยนการ
 สัอน เพื่"อ!ใหสัมพึนธึบการเรยน และสัามารถน)าไปใช้ไดจ้รงในชวตประจ้)า
 วน

12. ใหแบบอยางทต"แกมเรยน โดยเฉพึาะในเร"อ!งการใช้ภาษาของคร
 ในการ สัอนและการส้"อ!สัารในโรงเรยน

13. เนนพึฒนาการทางภาษาของผเรยน ในการวดผลประเมนผลตอง
 ค)าน/งถ/งวยและระดบชน+ โดยใช้เกณ้ทึในการวดทต"างกน ค)าน/งถ/งพึฒนาการ
 ทางภาษามเรยนแป3นหลก

14. สังเสัรมใหผเรยนประเมนผลการเรยนภาษาขอทน ช้/"งพึฒนาการ
 เรยนใหโดย"ง/น+ตามล)าดบ

15. คึก/ซา ตตตาม และแกไขขอบกพึรองทางภาษาของผเรยนอยาง
 สัม"า)เสัมอ และตอเน"อง

16. สัอนซัอมเสัรม เม"อ!ทราบวามเรยนขาดทกษะดานใดดานหน/"งทรอ
 หลาย ๆ ดานเพื่"อ!ชววยใหผเรยนบรรรลผลส้)าเรจ้)ในการเรยนภาษาไทย

17. จัดการเรยนการสัอน ใหผเรยนใดเรยนภาษา ดวยความสัันใจ้และ
 ความ สัันกสัันาน โดยใช้เกม เพ็ลง แป3นส้"อ!ชววย เพื่"อ!ใหผเรยนชอบเรยน
 ภาษาไทยและรกภาษาไทย

18. จัดทำหนังสือ!ท"เหมาะสมใหม่เรียนได้อานมาก ๆ หรือสั่งเสริม
ใ้การอานหนังสือในหอสมุด เพื่อ!ใหม่เรียนอานคลองและมความรวาง
ขวาง

สรบไดวาในการจัดกระบวนการจัดการเรียนรวิชาภาษาไทย ครผสรบ
ตองมความรความเขาใจในลักษณะตาง ๆ ของนกรเรียนในระดับประถม
ศีก/ษาอยางถกตองในทก ๆ ดานครผสรบสามารถนาไปใชใ้ในการจัด
กระบวนการจัดการเรียนรวิชาภาษาไทยใหม่ประสิทธิภาพเพียง"ข/น+ พง+ครและ
นกรเรียนตางมความรศีก/ทต" สรรบบรรยากาศใ้ของการเรียนใหม่ชวตชววา ผล
ต"ามมาคอ!นกรเรียนไดรบความรความเขาใจอยางเต็มความสามารถ

การอานและทฤษฎีทฤษฎีของกบการอาน

1. ความหมายของการอาน

การอานเป็นวนรึทน/"งท"ใ้ใ้ในการเพิ่ม"พึ้นความร การอานทม"
ประสิทธิภาพพึ้น+จะทาใหม่อานไดรบขอมลไปอยางถกตองตรงตามท"ผเขยน
ตองการ ดงนน+การพึ้นนาความสามารถดานการอานของแตละบคคล จัง/
เป็นเร!"องท"มความส้าาคญช้/"งควรพึ้นนาตง+แตเยาววย ในการจัดการศีก/ษาแก
เดก3ในเกอ!บทกประเทศใ้ จะเนนการสรบให้เดก3และเยาวชุนสามารถอานออก
เขยนไดเป็นส้าาคญส้าาหรบลักษณะการจัดกระบวนการเรียนรให้เดก3สามารถ
อานไดนน+ ข/น+กบความคตของผรบผตชอบใ้ในการก)าหนดการจัด
กระบวนการเรียนร วามความเห3นเก"ยวกบนยามของการอาน วามความ

หมายอย่างไร ดงน+การไหญยามของการอ่านจ้ง/เป็นเร"!องส์)าคญอยาง หน/"ง
ส์)าหรบพสันใจค้ก/ซาเกย"วกบการส้อนอาน

ส์)านกวจุการและมาตรฐานการค้/กษา (2548 : 25) กลาวว่าการ
อานเป็นกระบวนการรบส้ารเรม"จ้าการเหน3ตวอกษร ล)าดบตอไปจ้ะ
เป็นการแปลความหมายของตวอกษรหร!อส์ญลกษณ์ท"มการบนทก/ไว การ
แปลความจ้าการอานตอมความเขาใจ้ การประเมนคาและการส้ดง
ปฏกรยาตอบสันอง การอานเป็นการแปลความหมายของตวอกษรท"อาน
ออกมาเป็นความร ความคด และเกดความเขาใจ้ในเร"!องราวท"อานไปใ้ใเห
เกดประโยชุนได

การนทน รตนส้ันวงษ (2548 : 27) กลาวา การอาน ค)อ การ
เขาใจ้หนังสือ!ดวยการส้เกด พี้จ้ารณ้าและถายทอดความรความคดของผ
เขยนไปยงผอาน การตความจ้าการอานเพื่"อ!น)าไปใ้ใประโยชุนท"มความ
จ้าเป็นส้)าหรบมนษยเป็นอยางมาก เพื่ระการอานจ้ะท)าใ้เราไดรบความร
ชาวส้าร ท)าใ้เรามความคดกวางขวางช/น+และยงกอใ้เกดความเพ็ลตเพ็ลน
ใจ้ดวย

ฉวลกษณ์ บณัยะกาญจัน (2547 : 3) ได้ใ้ความหมายของการอาน
ค)อ! การบรโภคค)าท"เขยนออกมาเป็นตวหนังสือหร!อส์ญลกษณ์ โดยม
กระบวนการทางวทยาค้าส้ตรท"เร"มมาจ้าก "ส้ัง"ท"ถกส้ะทอนมาจ้ากตว
หนังสือผานเลนสันยนตาและประส้าทตาเขาส้เช้ลลส้มองไปเป็นความ
คด(Idea) ความรบร (Perception) และความจ้า)าทง+ระยะสัน+ระยะยาว

(Memory) การอ่านจับ/งมไข้การมองไปท"ค)าหร!อสัญลักษณ์และตวหนังสือ!
เพียงเทานน+ แต่ประกอบไปด้วยสัมาธิ์ ค!อใจท"สังบน"ง การรบริ การจัดล)าตบ
และการประมวลขอมล ท"ใดจ้การรบริให้ใดส้าระมากท"ส้ด

ราชูปัญท์ตยสัถาน พืทธิศึกราชู 2542 (2546 : 1364) การอ่าน
หมายถ/ง ตามตวหนังสือ!ถาออกเสียงดวยเรยกวาทานออกเสียง ถาไมอ่าน
ออกเสียงเรยกวาทานในใจ สังเกตหรอ!พืจ้ารณ์าดพื"อ!โหเขาใจ

ทศึนา ป"นสัวรรณ์ (2541 : 151) ใดโหความหมายวาทาน คอ!
กระบวนการแปลความหมายของตวอักษรออกมาเป3นความคดอยางมเหตุผล
และเขาใจความหมาย ตลอดจันสามารถเลอ!กความหมายท"ดทส้"ดไปไข้โห
เกดประโยชุนใด

จ้การความหมายของการอ่านท"ใดน)าเส้นอมมาขางตนน+พือสร้บได้
วาทานเป3นกระบวนการทางสัมองท"ตองไข้สายตาดตวอักษร หร!อ
สัญลักษณ์และการท)าความเขาใจ โดยไข้กระบวนการคด ประสับการณ์
ความร ท)าให้สามารถรบริและเขาใจความหมายตรงบความคดของผเขยน

2. ความสั)าคัญของการอ่าน

การอ่านน+มความสั)าคัญเป3นอยางย"ง เพ็ระนอกจ้จ้ไข้เป3น
ทกษะในการแส้วงหาความรแล้ว การอ่านยงมความสั)าคัญในแง่"น! ๆ
นการศึ/กษาใดโหความสั)าคัญของการอ่านไวคองน+

อจ้ฉรา ประดชฐ (2550 : 19-21) ใดอธิบายความสั)าคัญของอ่านไว
วาทานเป3นคร"!องม!อในการคลายความเครยต ผคนในยศปจ้จัน

ประสับกบปัญหาความเครียดสูง เพื่อระสั้ภาวะเศ็รชฐกัจ หนาทก"ารงาน ความรพบดชูปตอครอบครวและสังคม ตลอดจันส์ภาพีแวดลอม อากาศี การจรัจรั ลวนท)าให้เกดความเครยด หากเป3นผรกการอานก3จะสำมารทหา ทางออกในการลดความเครยดได้ดวยการอานหนังสือ"ตนชูป

กานตมณั คีกค(จรัญ (2543 : 83) กลาววา การอานเป3นการรบริ เร"!องราวทพ"เขยนตองการสั"อ!สำมารทมาถ/งผอาน การอานเป3นสั"งสั"าศุยสั"ง" หน/"งในการด)าเนนชุต เพื่อระการอานจัมสั"วนชุยสร้งความสั)าเร3จันในการ ด)าเนนชุต ผใดมความสำมารทในการอานหนังสือ!เป3นพีเศ็ช มกจัมโอกาส จรัญกาหนาในอาชुพี และในชุตมากกวากนท"อานหนังสือ!ไดนอยและอาน ชุา โลกปจัจับนเรยกไดวาเป3นโลกของการอาน เพื่อระการอานแทรกอยใน กัจกรรมทกประเกททกแหง ทง+นท+3เพื่อระในการสั"อ!สั"ารชั/"งกนและกนในชุต ประจ)าวนตองอาศัยการอาน เพ็"อ!ความเขาใจการอานจัง/เขามามบทบาท สั)าศุยในชุตของเราสั"ง"ท"เราจตองอานในชุตประจ)าวนจัน/งมมากมายเราจะ ตองรจักเลอ!กอาน จับใจความให้ไดในเวลารวดเร3ว จัง/ประหยดเวลาได้ผล จักการอานคมคามาบางกนกลาววาอาหารลอลอย+งรางกาย การอานลอล อย+งสั"มองถาดองการให้สั"มองจรัญเตบโตก3ตองอานมาก

กนตदनย วรจัตตพีล (2542 18) กลาววา การอานมความสั)าศุย เป3นอยางมากท"จะชุยพัฒนาคนให้กาทนโลกและชุยพัฒนาจัตใจคนใหม่ ความสั"ช การปลกฝังนสั"ยรกการอาน ตง+แต่ในวัยเดก3จะเป3นพี+นฐานสั)าศุยใน การเรยนวชุา"น! ๆ ดวย

ฉวรรรณั คหาภนหนท (2542 : 11) ไตกลาววาการอานมความ
 ส้า)าคญตอชวตมนษยตง+เตเกดจันโต และจันกระท"งวยชुरา การอานท)าไหร
 ชาวส้ารตาง ๆ ท"วโลก ช้ง/"ปจัจับนเป3นโลกของขอมลชาวส้ารท)าไผอานม
 ความส้าขมความหวง และมความอยากรอยากเห3น อนเป3นความตองการของ
 มนษยทกคน การอานมประโยชนในการพัฒนาตนเอง คอ! พัฒนาการศึ/กษา
 พัฒนา อาชุพี พัฒนาคณัภาพีชุต ท)าไหคนทนส้ามย ทนตอเหตุการณั และ
 สันองความอยากรอยากเห3น นอกจ้ากน+การพัฒนาประเทศีไหเจอร์ญรงเรเอง
 กาวหนาไเด ตองอาศัยประชาชนท"มความร ความส้ามรช้ง/"ความรตางๆ ก3ได
 มาจ้ากการอานน+เอง

จ้ากความส้า)าคญของการอานดงกลาวขางตน พื่อส้ารปไเดวา การอาน
 นน+มความส้า)าคญเป3นอยางยง" กลาวคอ!เป3นทกษะท"จ้า)าเป3นตองไทรบการ
 ฝึ/กฝึนจันชุ)านาญ เพ็"อ!ใช้ในการส้า"!อส้าร แส้วงหาความร พัฒนาความคด
 จัตใจั และเพ็"อ!ความเพ็ลตเพ็ลน

3. ความมงหมายของการอาน

จัตมงหมายของการอานยอมเตกตางกนไปไนเตลละคน ช้ง/"การอาน
 ครง+หน/"ง ๆ นน+ อาจัมจัตมงหมายอยางไดยางหน/"ง หร!อหลายอยางดงท"
 นกการศึ/กษากลาวไวคอ!

กองเทพี เคลอ!บพีณัชุกล (2542 : 89) ไตส้ารปความมงหมายของ
 การอานไววาอานเพ็"อ!ตองการศึ/กษาหาความร การอานตามจัตมงหมายxon+
 จ้า)าเป3นอยางยง" ส้า)าหรบนกเรยนนกศึ/กษาท"จ้ะตองอานต)ารบต)ารา เพ็"อ!

คนควาหาความรเพิ่ม"เต็มหร!ออาานทบทวนบทเรียนท"ผานมา สั่วนผทต"องการ
 จัะเส้าวงหาความรเพิ่ม"เต็มใหเกดความรกวางขวางจ้)าเป3นตองอาศัยการอาาน
 เป3นอาานเพ็"อ!สั้องความยากรอยากเหน3หร!อคนหาค)าตอบ มนษยจัะมความ
 อยากรอยากเหน3ปกตวสััย เช่น อยากรชูวประวตบคคลสั)าคญ อยากรความ
 เคล"อนไหวของเหตการณ้บานเมอ!ง อยากรเร"อ!งสัังคมไทย ฯลฯ จั/งตองอาาน
 เพ็"อ!สั้องความตองการน+ ๆ อาานเพ็"อ!ตองการพัฒนาความสั้ามารถใน การ
 ประกอบอาชุพีปจัจัน การแขงชนอาชุพีการงานทวความรนแรงช/น+เป3น
 ล)าตบ ประกอบบความกาวหนาทางวชุการและในทางเทคโนโลยีเป3นไป
 อยางรวดเร3ว ผสัันจั้ไฟรัจัะมความสั้ามารถในการปรบตวและเพิ่ม"ความร
 ความสั้ามารถใหเหมาะสััมกับอาชุพีการงานอนเป3นวนธัีการพัฒนา หนาทก"าร
 ท)างานใหกาวหนาคอไป อาานเพ็"อ!ความบนเทง การอาานหนงสั้อ!เป3นกจักรรม
 อยางหน/"งท" ผอาานจัะไดรบความเพ็ลตเพ็ลนและเป3นการพัถผอนหยอนจั้
 เพ็"อ!ผอนคลายความตง/เครยต และหาความสััชใหแกชวตเช่นการอาานหนงสั้อ!
 ประเภทบนเทงคต บทรอยกรอง นทาน นวนยาย ตลอดจัน หนงสั้อ!การตน
 ช้ง"ผอาานสั้ามารถเลอ!กอานไดตามความปรารธนาของตนเอง การอาานเพ็"อ!ให
 เป3นท"ยอมรบของสัังคมกลาวคอ! การอาานหนงสั้อ!ทกชุนดและอาานอยเสั่มอ ๆ
 นน+ เทากบเป3นการเพิ่ม"พื้ประสัับการณ้ในทกดาน ๆ หนงสั้อ!จัะชวยใหผ
 อาานมความรและความคดกวางขวาง เป3นการพื้/กนสััยตนเองให)ารงชวต
 อยางเป3นสััช อยรวมกับผอ"นได

ไว้เราะ เจ้าฤๅมกล (2540 : 89) กลาวว่า จัดมงหมายท"สั)าคญของ การอ่าน คอ!อ่านเพ็"อ!สั"อ!ให้เกดความรควมคด ความเพ็ลตเพ็ลน และอ่าน เพ็"อ!ตดตามสั)านการณั การท"จะสั)ามารถบรลจัดมงหมายของการอ่านทง+ 3 ดาน ผอ่านจะตองจับใจ้ความสั)าคญจ้การอ่านไดด

สั)รปการอ่านเปรับทวใจ้สั)าคญของการศึก/ซาคนควา บคคลแต่ละคน มการตง+จัดมงหมายในการอ่านท"ตกตางกนออกไป เช่น เพ็"อ!หาควมาร เพ็"อ! คนควา เพ็"อ!น)ามาให้ประโยชน์ เร!"องใดเร!"องหน/"ง เพ็"อ!ความบนทง เพ็"อ!ผอน คลายอารมณั เพ็"อ!คนหาควมารคดแปลกใหม่ซ้/"งจะท)าให้ผอ่านเกดความคด สั)างสั)รรคและเพ็"อ!ปรบปรงบคคลกภาพ็ของตนเอง แต่โดยสั)วนใหญ่แลวมกใ้ การอ่านเพ็"อ!น)าคควมารตาง ๆ มาใ้ใช้ในการด)ารงอยของชวต และความบนทง แหงจ้ตใจ้

4. หลกการและแนวทางในการสั)อนอ่าน

วรณั โสั)มประยร (2553 : 28-33) ไดเสั)นอหลกการและแนวทาง การสั)อนอ่านไวดงนค+อ! การสั)อนอ่านทง/น+อยกบความหมายของการอ่าน ตาม หลกการท"ครผสั)อนจะพ็)จารณั)าใ้ วธิ์การแต่ละวธิ์ และพ็)จารณั)าจ้การ ปฎุการยั้ง/"เปรับผลท"ผอ่านไดรบจ้การสั)อนอ่านของคร จ้)าแนกได 3 รป แบบ ดงน+

รปแบบท" 1 ปฎุการยั้งพ็)นผวเปรับการเร"มสั)อนใ้ให้ออกเสั)ียงใ้ถกตอง จ้)การผสั)มผสั)านทวอกษรและค)าสั)องค)าใ้การอ่านน)าพ็)รอม ๆ กนทง+ชุน+ เรยนไดรการน)าของครท"อ!เดก3เอง แลวอ่านทวนค)า เรยควา การตะโกน

หนังสือ (อ่าน) และอ่านตาม) วิธีสอนแบบบน+รยกว่า Synthetic Approach คือการใช้การสะกดตัวผสม) โดยให้เสียงฟ้าไปเรียนอ่านทางห ฟังการผสมเสียง 3 อ่านได้ถูกต้อง ใช้ในการสอนแจ้กลก ขยายประสบการณ์ทางการอ่าน (ใส่สะกดค) อ่านได้ และมีความสัมพันธ์กับการฝึ/กเขียนเบ+องตน แต่ไม่สามารถใช้อ่านเพื่อ"อ!ส"อ!ความหมายได้ เพราะอ่านหนังสือ!ได้ขและเป3นอุปสรรคต่อการอ่านในใจ

รูปแบบท" 2 ปฏกรยาส่วนลก/ เป3นการอ่านอ่านเป3นค)าเป3นประโยค(Basal Reader's Approach) เป3นเร"องราวสั้น+ๆ มภาพีประกอบ ผเรียนได้อ่านภาพี อ่านค)าและประโยค มการซ้ำ)+ค)าให้อ่านเพื่อ!ใหเขาใจความในประโยคก่อนแล้วจึงฝึ/กอ่านในใจ ต้องเสริมโดยการแจ้กลกเพื่อ!ให้อ่านหนังสือแตก นบเป3นการฝึ/กอ่านเพื่อ!ม่งไห้เกิดความเข้าใจ เหมาะกับรากภาษาไทยแท้จรง วิธีสอน อ่านใช้การอ่านเป3นค)า เป3นประโยค มภาพีบอกเร"อง หรือภาพีประกอบเร"อง ใช้การวาดสายตา และจ้(ารปค)าในการอ่าน (Word's Figuration) ในเร"องราวท"จ้งใจ สันองความต้องการและธีรรมชุตในการอ่านของผเรียนมการติดตามเร"อง สันกสันาน เพ็ลตเพ็ลนและเหวนประโยชน์ของการอ่านเป3นการปลกฝิ่งทศึนคตท"ดต่อการอ่าน แต่การใช้(ค)ามจ้(านวนจ้(ากต เพราะอ่านเป3นค)าเป3นประโยคได้ แต่อาจเกิดปัญหาเขียนไม่ได้

รูปแบบท" 3 ปฏกรยาท"อ!ไห้เกิดความลก/ซ้+ เป3นการอ่านอ่านท"ตอเน"องจ้(ากปฏกรยาส่วนลก/กหลงจ้(ากเขาใจเร"องราวหรือความหมายของสิ่ง"ท"อ่านแล้ว จ้(งน)ามาอภิปรายวเคราะห์เปรียบเทียบ ประเมนบคลกของตว

ละคร เพื่อ! เลอกแบบอย่างพีฤตกรรมท"เหมาะสั้มทต"ทจ้ะเป้รนแบบอย่างใน
 การประพีฤตปฏิบต การน)าค)าค)าศีพีทท"เกย"วของกบประสั้บการณ้ของผ
 เรยณมาสั้รางเร"!องราว เพื่อ!อ!เนนยา)+ให้เขาใจ้ความหมายอก ทง+เป้รนการขยาย
 ประสั้บการณ้อนเป้รนความรในกลมสั้ระการเรยณรอน! ๆ ไตดอกดวยวิธี
 เรยณโดยเลาเร"องราวท"ไต่จ้ากการอ่านสั้ดงประกอบเร"!องราวหร!อนทานเพื่อ!อ!
 ไทเหนวพีฤตกรรมของตวลละคร และเลอกประเมนแบบอย่างในการประพีฤต
 ปฏิบตของตวลละคร ออกทง+เป้รนการสั้อนจั้รยธีรรมแกผเรยณไต่ด

การสั้อนอ่านจ้าเป้รนตองสั้อนไ้ครบทง+ 3 ทางดงกลาวและจ้าเป้รน
 ตองสั้นองความตองการในการอ่าน อ่านเป้รนค)าเป้รนประกอบ เพื่อ!อ!ไ้ผเรยณ
 เขาใจ้เร"องราวกอนและสั้นใจ้อยากอ่าน วิธีสั้อนอจ้มวิธีเลอกหลายวิธีดวย
 กนผสั้อนควรศึค/ชาวธีประกอบทการน)าวธีเหลานม+าใจ้ให้เหมาะสั้ม เพ้ระ
 ธีรรมช้ตของการศึค/กษานน+มไ้ช้หลกการทฤชฎีไ้เป้รนแนวปฏิบตตายตว
 สั้สามารถปรบปรนดงเตมไ้ดดงค)ากกลาวทว"การศึค/ชาเป้รนศึาสั้ตรประกอบ

พีธีรตน ทะสั้ (2544 : 27-28) กลาวถ/งปจ้จ้ยท"มอทธิพีลตอ
 การอ่านของเดก3 ดงน+

อทธิพีลจ้ากครอบครว รูปแบบการอ่านหนังสือภายในครอบครว
 การมหนังสือ!อ่านท" สั้สามารถอ่านไ้ดงายภายในครอบครวและทศึนคต ทม"ตอ
 การเรยณรสัง"ทอ"ยในกรอบตวของครอบครว มสั้วนช้วยในการวางรากฐาน
 ของการสั้รางนสั้ยในการอ่าน การสั้รางนสั้ยรการอ่านให้เกดข/น+แกเดก3จ้ะ
 ตองเร"มจ้ากผไ้ญุกอน เพ้ระธีรรมช้ตของเดก3ช้อบการเลยนแบบ

พื้ฤตกรรมของผไหญ่ ฉะนน+เม"อ!เดก3ไต่เหน3ผไหญ่ในบานอานหนงส้อ!เปรง
ประจ้าก3มการเลขนแบบ ช้ง/"จ้ะมผลไต่เดก3ช้อบการอานหนงส้อ!

อทธิพื้ลของส้อ"อ!มวลชุนปจ้ัจับน เช่น วทย โทรทศีน ภาพียนตร และ
หนงส้อพื้มพื้เปรง ปจ้ัจัยส้าาคญในการด)าเนนชวตของมนษย ไทหง+ชาวส้าาร
ควมรควมบนเทง และให้ประโยชน์ทางดานการศึ/กษาดวย

อทธิพื้ลธิร์กจ้ะหนงส้อ! ผจ้ัดพื้มพื้และผจ้ัดจ้่าหนายหนงส้ออมส้าวน
เก"ยวของในการส้งเส้ารมสัยรการอานไต่แกเดก3 ถารจ้ักเลอ!เกร"อ!ท"จ้ะ
พื้มพื้ไต่ตรงบควมตองการของเด3กตลอดจ้ันการจ้ัดพื้มพื้ คณั้ภาพื้ของ
กระดาช การเยบ3เลม หนาปก การโฆษณั้มาและราคาท"จ้่าหนาย

อทธิพื้ลจ้ักโรงเรยน โรงเรยนเป3นส้าถาบนทางส้งคมหนวยหน/"ท"ม
บทบาทในการให้บรการแกส้มาชุกของส้งคม โดยการให้การศึ/ษาอบรมแก
เดก3 ยาวชุน และบคคทว" ๆ ไป ครจ้ัง/เปรงผท"มบทบาทในดานการเรยนการ
ส้อนและการส้าางนสัยรการอานไต่แกเดก3นกรเรยน ตลอดจ้ันเป3นผอบรม
และส้งเส้ารมไต่หนกรเรยนมพื้ฤตกรรมท"ดไต่

ระดบส้ตปญญา ผลจ้ักการวจ้ยท)าไต่ทราบวควมส้าามารถในการ
อานและระดบส้ตปญญามควมสั้มพื้นธิ์กนส้ง กลาวคอ! เดก3ท"มส้ตปญญา
จ้ะอานหนงส้อ!มากเปรง 3 ถง/ 4 เทาของเดก3ท"มระดบส้ตปญญาปานกลาง

ทกษท"ชน/+อยกบวตมภาวะและควมพื้รวม ในการเร"มตนาการส้อน
อาน จ้ะตองน/กถ/ง ควมพื้รวม และควมส้าามารถของเด3กควบคกนไป
เพื่้ระการอานตองอาศัยทกษะตาง ๆทกษะยอยประกอบกน เช่น การใ้

สายตา การใช้อวัยวะในการออกเสียงการไหลเดก3พร้อมหรือเตรียมพร้อมใน
การอ่าน + จะช่วยป้องกันความล้มเหลวในการอ่านที่จะเกิดข/น+

แรงจูงใจ ท"มแรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน แรงจูงใจ
ภายใน เกิดข/น+จากการ คนที่บุคคลคาของการอ่านด้วยตัวเอง เช่น ไตร
เหตุการณ์ต่าง ๆ รอบตัวใครบความเพลิดเพลินสั้นกสั้นาน จากเร"อ!งท"อ่าน
ส่วนแรงจูงใจภายนอกได้จากการส่งเสริมของพี่อ แม ที่ "หรือเพื่อ"อ!น ๆ ใน
รูปการไรรางวล ค)าซุ่มซุ่ม ซุ"น!ซุ่ม การรายงานความก้าวหน้า การแนะนำ)า
ดานการอ่าน เป3นตน

สัภาพีร่างกาย เดก3ท"มสัภาพีแข่ง3แรงสัมบูรณ์ จะเรียนอ่านได้ค
กว่าเดก3 ท"เจ็บป่วยเป3นประจำ)า ความไม่สมบูรณ์ของร่างกาย เช่น ปวดฟัน
ปวดหัว เจ็บป่วยท)าไหลเดก3ขาดสมาธิ และอาจต้อง ขาดเรียนบ่อย ๆ ซ้/"งม
ผลกระทบต่อการเรียนการอ่านของเดก3ได้

สัภาพีอารมณ์ แรงกดดันของความคาดหวัง(จ)าไหลเดก3ขาด
ความมน"ใจ กลัวจ้ท)าไม่ไดตงหวง การทะเลาะเบาะแวงภายในบาน การ
หยารางของพี่อ แม ความวตกกงวลตาง ๆ นานาจ้ท)าไหลสัภาพีอารมณ์ขาด
ความมน"คง และเขามารบกวนสมาธิในขณะท"อ่านท)าไหลการพัฒนาการคาน
การอ่านเกิดปัญหาเดก3ท"มสัภาพีอารมณ์เช่นน +ยอมประสับความยากล)าบาก
ในการเรียนอ่านท"เป3น

สัภาพีแวดล้อมทง+ในและนอกโรงเรียนจะมผลกระทบต่อการอ่าน
ของเดก3 เดก3ท"มา จากครอบครัวท"รกรการอ่าน อ่านหนังสือ!เป3นประจำ)า และ

รศณัคคาของการอานจ้ะมความรอบรความชุ)านาญมากกว่าเดก3ท"มาจ้ก
ครอบครว ท"ไม่สันใจ้ในการอานและไม่เคยพ้ดถง/เร"!องราวจ้กสั่ง"ตาง ๆ ท"ได
อาน ส้วนส้ภาพี้แวดลอมทางโรงเรียน เช่น จ้)านวนหนงส้อ!ทม"อย ปรเภท
ของหนงส้อ!และการ สันบสันนของคร จ้ะมอทธิพ้ดถง/ดคความสันใจ้ของเดก3
เขาส้การอานหนงส้อ!ได

ส้รปไดวา พ้ฒนาการดานการอานของมนษยนน+ เกย"วของกบวย
ระดบของพ้ฒนาการ และปจ้จ้ยตาง ๆ ดงนน+ ในการจ้ดกระบวนกรเรียน
การส้อนอาน ผส้อนควรค)าน/งถง/สั่ง"ตาง ๆ ท"ก"ยวของดงกลาว เพื่"อ!พ้ฒนา
ความส้สามารถดานการอานใไหบรรลวตถปรส้งค

5. ขน+ตอนการส้อนอาน

จ้จ้การตน ทมขนาด (2544 : 54-56) ไดกลาวถ/งขน+ตอนการส้อนอาน
โดยแบงตามความส้สามารถของนกรเรียนในแตลระดบขน+ เป้3น 3 ระยะ คอ!

ระยะท" 1 การเรม"ตนเรยนอาน (ขน+อนบาลถ/งประถมคี้ก/ซาปท" 1)
เป้3นขน+เร"มตนาอาน อยางจ้รงจ้งของนกรเรียน ครควรเตรยมความพ้รวมใน
การอานส้)าหรบนกรเรียนเม"อ!นกรเรียนมความ พ้รวมจ้/งเร"มส้อนโดยช้กจ้กรรม
การส้อนอานตาง ๆ เช่น พ้ฒนาความสันใจ้และความพ้รวมในการ อาน
หนงส้อ! การท)าความเขาใจ้ความหมายของค)า การท)าความเขาใจ้โดยอาศัย
กจ้กรรมประส้บการณ้และการอภปราย การบรรยายภาพี้โดยช้ถอยค)า การ
มองจ้กซ้ายไปขวาเป้3นบรรทคการพ้ฒนาสน้ยในการอาน การอานดวย
ความเขาใจ้

ระยะที่ 2 การเพิ่ม"ความสามารถในการอ่าน+ประณคึก/ซาปท"2
 ฅง/ซุน+ประณคึก/ซาปท"3 ในซุงนจ้+ตวเป3ระยะที่"มความส้)าคญอยางยง
 ส้)าหรบการเรยนอานเพ้ระเดก3ส้)าสามารถพ้ฒนาทกษะเบ+องตนในการอานได
 อยางรวดเรวท"ส้)ต ความส้)าสามารถในการพ้ฒนาจ้)มความแตกตางกนไป เป3น
 รายบคคล ข/น+อยกบประส้)บการณ้ลกษณะนส้)ยส้)วนบคคล และส้)ภาพี
 แวดลอมทางบานและการ เอาใจใส่ของคร ทกษะทส้)")าคญค!อ ทกษะการ
 จ้)ตจ้)าค)าแนวการจ้)ตจ้)กักรรมควรเป3นการจ้)ตจ้)าค)าโดย อาค้)ยค)าขางเคยง
 ภาพีประกอบและท)าคความเขาใจจ้)ากภาพี การส้)มผส้)ค)า การส้)งเกตลกษณะ
 ของตว การนตและการออกเส้)ยค)านน+ ๆ การผนค)าการใซ้พ้จ้)นานกรมและ
 การใซ้ประส้)าทส้)วนตาง ๆ ของรางกายเพ้"อ!ซุวยไห้เกดการเรยนร

ระยะที่ 3 การน)าเอาการอานไปใซ้เป3นคร"!องม!อในการคนควา ซุน+
 ประณคึก/ซาปท"4 ฅง/ซุน+ประณคึก/ซาปท"6 ในซุงน+ป้)นระยะของการอาน
 ท"ดก3ไดผานการพ้ฒนาจ้)นมประส้)ทธีภาพีส้)งมาแลวจ้)ากระยะกอน เป3นการ
 น)าคความส้)าสามารถในการอานไปใซ้ในโอกาส"น! ๆ ซ้)ง/"ในระยะน +ควรเนนการ
 อานเพ้"อ!ไห้เขาใจความหมาย วพ้)ากชวจ้)ารณ้ การอานอยางขาม ๆ การอาน
 เพ้"อ!การกจ้)เพ้)าอยาง และเพ้"อ!พ้)กผอน

6. วิธีสอนอานแบบส้)ะกตค)า (Spelling Method)

พ้)รวไล เลค้)ิวซุ (2552 : 35-39) กลาววา วิธีสอนอานแบบส้)ะกต
 ค)า เป3นวิธีการส้)อนทซุ"วยไห้ผเรยนรและเขาใจหลกเกณ้)์ของการพ้)ยญซุนะ
 ส้)ระ วรณ้)ยกต ตวส้)ะกต ภาพีในค)าหน/"ง ๆ เพ้"อ!ซุวยไห้ส้)าสามารถออกเส้)ยค)า

ต่าง ๆ ไตชุดเงิน ถกตอง และชวยไผเรียนสำมารถเขียนค)าเหลานน+ไตถก
ตองและแมนย)ายง"น/+ เป3นการสะกดค)า เช่น กล อวย - กลวย - กลวย - โท
อานวา กลวย

จำกขอมลดงกลาวหลกส)าคญในการสื่อนการอาน คอ! ความพื้อม
ของนกรเรียน เม"อ! นกรเรียนมความพื้อมก3ท)าไหนกรเรียนสำมารถบสำรได
อยางถกตองและรวดเร3ว เม"อ!นกรเรียนมความตองการท"จ้ะอานเร"อ!งท"ตน
สันใจ้ก3จ้ะท)าไหนกรเรียนมความตง+ใจ้ในการอานและสำมารถอาน เร"!องได
เขาใจ้ยง"น/+

การเขียนและทฤษฎีทเกยวของบการเขียน

1. ความหมายของการเขียน

ทกษะการเขียนเป3นทกษะท"มความสลับซับซ้อนกวา การใชทกษะ
อ"น! ๆ มนกรการศีก/ซากลาวถง/ความหมายของการเขียนไว ดงน+

บุญชู อ/ง+สีกล (2548 : 68) ไตไ้ความหมายของการเขียน คอ!การ
เรยบเรยงความ คดอยางมจัดหมาย เพ็"อ!เป3นการตตอสั"อสำรระหวางผ
เขียนกบผอาน

ราชุบณัฑ์ตยสัถาน พื้ทธีศีกกราชุ 2542 (2546 : 203) เขียน หมาย
ถง/ ขดไ้เป3นตวหนงสั"อหร!อตวเลข ขดไ้เป3นเส้นหรอ!รบตาง ๆ วาดแตง
หนงสั"อ

มณัปน พื้รหมสั"อธีรกรษ (2542 : 68) กลาวถง/ ความหมายของการ
เขียนวการเขียน คอ!การสั"อ!ความหมายโดยไ้ช้ตวอกรหร!อสิญลภษณ์เป3น
สั"อ!เพ็"อ!ถายทอดเจ้ตนารมณั จ้ากผหน/"งไปยงอกผหน/"งจ้ากความหมายของ

การเขียนดงกลาวสำรับไต่ถาม การเขียน ค!อการสั"!อความหมายโดยการเรียบเรียงความร ความคดและความรสั!/ตลอดจนประสั!บการณั!ต่าง ๆ ของผ เขียนมจั!ดมงหมายเพื่"อ!สั"!อสำ!รระหว่างผเขียนกบผอานไห้เขาจั!ตรงกน

2. ความสั!าคัญของการเขียน

การเขียนเป3นทกะพี+น!ฐานท"จ้!าเป3นในการรบสั!าร สั!งสั!าร การเขียนภาษาไทย จั!ง/เป3น เร"!องสั!าคัญท"ตองเอาจั!ใจใส่ฝั!/กฝั!นอย่างจั!รงจั!ง เพื่"อ!ไห้เกิดความร ความชู้!านาญ สั!งผลตอคนั!ภาพั!ในการเรยนรของผเรยนไต่!อย่างแท้จั!รง

สันนท อญชุลนกล. (2552 : 39-40) กลาวถ/งความสั!าคัญของการเขียนไ่ววา

- 1) เป3นเคร"อ!งมอ!สั!อสำ!ารอย่างหน/"งของมนชย ท"ตองการถายทอดความคด ความเขาจั! และประสั!บการณั!ของตนเองออกเสั!นอผอาน
- 2) เป3นการเกบ3บนท/กรวบรวมขอมลทต"นไต่!มประสั!บการณั!มากอน
- 3) เป3นการระบายอารมณั!อย่างหน/"ง ในเร"!องทพ"เขียนเกิดความรสั!/ประทบจั! หร!อมประสั!บการณั!
- 4) เป3นเคร"อ!งถายทอดมรดกวัฒนั!ธรรม เช่น ถายทอดสั!มยหน/"งไปสั!อกสั!มยหน/"ง เป3นตน
- 5) เป3นเคร"อ!งมอ!พั!ฒนาสั!ตปญญา เน"!องจั!ากการเรยนรทกอย่างตองอาศัยการ เขียนเป3นเคร"อ!งมอ!สั!าหรบบนท/กสั!ง"ทไต่!ดพั!งและไต่!อานและน)าไปสั!การพั!ฒนาสั!บ!ไป
- 6) เป3นการสันองความตองการของมนชยตามจั!ดประสั!งคท"แต่ละคนปรารณา เช่น เพื่"อ!ตองการท)าไห้เร"!องราว ท)าไห้รท ท)าไห้โกรธั!และสั!ารทอ!ท)าถายความสั!ามคคของคนในชชาติ

- 7) เป3นการเส้ดงออกซ้ง/"ภมปญญาของผเขยน
 - 8) เป3นอาชู่พ่อย่างหน/"ง
 - 9) เป3นการพ่ฒนาความสามารถและบคลกภาพพ่ ท)าไหบคคลมความเซ่!อมน"ในตัวเองในการเส้ดงความรัก/และแนวคค
 - 10) เป3นการพ่ฒนาความคคสร้งสรค และใช่วเวลา
- ส้านงานคณ้กรรมกรการศีก/ชาชน+พ่+นฐาน (2548 : 24) ไดสรปความส้าคัญของการ เขยนไววา
- 1) เป3นเคร"อ!งเส้ดงออกของความร ความคค และความรัก/ของ มนษย
 - 2) เป3นเคร"อ!งมอ!ส้าคัญในการวดความเจ้รญุ หร!อ อารยะธีรรมของ มนษย
 - 3) เป3นเคร"อ!งมอ!ส้าคัญหาหรบส้"อ!ส้ารทง+เร"องในอดต ปจ้จ้บน และอนาคต
 - 4) เป3นเคร"อ!งมอ!ส้ันองความปรารณษาของมนษย เซ่น ความรค ความเขาใจ เป3นตน
 - 5) เป3นเคร"อ!งมอ!ส้าคัญทางวฒนธีรรม ท"ถายทอดมรดกทงส้ต ปญญาของมนษย
 - 6) เป3นส้"อ!ท"ชู่ยเพ้รกระจายความร ความคค!หกวางไกล และรวดเร3ว
 - 7) เป3นส้"อ!กลางท"ไหความร ความคค และความเพ้ลตเพ้ลนแกคน ทกเพ้ส้ทกวย

8) เป3นบนท/กทางสังคตท"ไคคณั้ประโยชุนแกคนรนปจัจันและ
อนาคต

9) เป3นอาชุพีท"สั้)าคณูอย่างหน/"งในปจัจัน
สั้รปได้วา ความสั้)าคณู ของการเขยนคอ! สั้)อ!ความหมายมความสั้)าคณู
เพ็้ระเป3นวธิ์การสั้)อ!สั้)ารและมประโยชุน เน"!)องดวยเป3นการถายทอตความร
ความคต ความรสั้)กตาง ๆ ของผเขยนเป3นหลก นอกจั้กนน+การเขยนยงเป3น
คร"!)องมอ!สั้)าคณูในการวดความจั้รญ ของอารยธิ์รรมนษย ในแตละยคสั้)มย
ดวยรวมทง+ถายทอตภาพีของอตต ปจัจันและอนาคตท"เป3นการจัดนาการ

3. การเขยนสั้)กตค)า นกการศีก/ซาหลายทานได้ไคความหมายของการ
เขยนสั้)กตค)าไวคงน+

อดลย ฎปล+ม! (2542 : 10) กลาววา การเขยนสั้)กตค)า คอ! วธิ์การ
จัดเรยงล)าดบพีญชุนะสั้)ระ วรรณยกต ภายใค)านน+ ๆ ไคถกตองตาม
พีจันนกรมฉบบราชุบณั้)ตยสั้)ถาน เพ็้)อ!จั้ช่วยไคผเรยนสั้)ามารถสั้)คองออก
ไคชุดจั้จัน และเขยนค)านน+ไคถกตองตามหลกเกณั้)ทไคในการเขยน และ
สั้)ามารถนา)าสั้)ท"เขยนไปสั้)!)อ!สั้)ารในชวดประจั้)าวนไค

ชุน โพธิ์ธิ์)อ(อน (2542 : 11) กลาววา การเขยนสั้)กตค)า หมายถ/ง
ความสั้)ามารถของบคค)ลไคบคค)ลหน/"งท"สั้)ามารถเขยนสั้)กตค)า โดยเรยง
พีญชุนะ สั้)ระ วรรณยกต ไคถกตองตามท"ๆควรอยและถกตองตาม
พีจันนกรมราชุบณั้)ตยสั้)ถาน พีทธิ์)คั้)กราชุ 2525

สั้)มบรณั้) คั้)กรจั้)รวตฺร (2543 : 12) ไคไคความหมายของการเขยน
สั้)กตค)าไววาการเขยน สั้)กตค)า หมายถ/ง การเรยงล)าดบพีญชุนะ สั้)ระ
วรรณยกต ไคถกตองตามพีจันนกรมฉบบราชุบณั้)ตยสั้)ถาน และตาม
อกชรวธิ์

จากความหมายของการเขียนสะกดค)าข้างตน สัรบได้วา การเขียน
สะกดค)า หมายถึง/การเขียนเรียงล)าดบอกขรไใหญ่เนนค)า ทล"กตองตาม
พื้จันนกรมฉบบราชูบณั้ตยสัถาน พื้ทริศึกราชู2546 และน)าค)าท"เขียนไป
สั"อ"สัารในชวตประจ้)าวนได

ปัญหาการสะกดคั ำ

มขอผดพื้ลาดอยมาก เพื้ระามพื้ญชุนะหลายตวช้/"งท)าหนาท"เหม!อนตว
สะกด การเขียนไดถกตองข/น+อยกบความสัามารถ การฝึ/กฝึนและ
ประสั้บการณั้ในการใ้ช้ภาษาของนกรเรียน ดงท"

พื้ฒนา ยงเพื้ชُر (2549 : 23-25) กลาวถ/ง ปัญหาในการสัอนเขียน
น+มหลายลักษณั้ะ เช่น เขียนพื้ญชุนะ สัระ และเขียนค)าไมได การเขียน
พื้ญชุนะ สัระไมไดมกจ้ะเป3นนกรเรียนท"เร"มตนเรยน ไดแก นกรเรียนชุน+
ประณคึค/ซาปท" 1 เม"อ!นกรเรียนเขียนพื้ญชุนะ สัระ ไมไดนกรเรียนเหลานน+
จ้ะเขียนค)าไมได การเขียนค)าไมไดน+มในนกรเรียนชุน+สัง ๆ เป3นจ้)าานวนมาก
ทง+ท"ขยนพื้ญชุนะ สัระไดคลองแคลว แตยงเขียนค)าไมถก ท"กลาวมา
เขียน พื้ญชุนะ สัระไมไดน+มหลายแบบ คอ!เขียนไมเป3นรปราง คอ! อานไม
ออกวาเขียนพื้ญชุนะอยางไร และสัระอะไร เขียนค)ากลบ เช่น ขน เป3น นข
เขียนพื้ญชุนะและสัระไมมทว เช่น ค)าวา ปวดศึรชะ นกรเรียนเขียน เป3น
ปาดศึรชะ ค)าวา กง เขียนเป3น กง เขียนตวพื้ญชุนะไมอยบนเสัันบรรทต
คอ! เขียนลอยบนเสัันบรรทตบาง ลงมาลวงเสัันบรรทตบาง

จัราพื้ร พื้รมาวาศึร (2549 : 54) กลาวถ/ง ปัญหาท"ท)าใ้หนกรเรียน
เขียนสะกดค)าผด คอ!เขียน ผดเพื้ระะเคยเห3นแบบอยางท"ผด เขียนผดเพื้ระะ
เขาใ้จ้พื้จันนกรมท"ร!อหลกภาษาผด เช่น เกิดความสับสัันในพื้จันนกรม
เก"ยวกบกฎ็เกณั้ท้การประวสัรรชุนยและค)าในภาษาไทย ค)าบางค)าไมเป3นไป

ตามกฎเกณฑ์ เช่น ค)าา “ท)าน” ออกเสียงว่า “น"น” ค)าานออกเสียงสั้น+
 แตรปค)าประสมสระเสียงยาว ค)าลักษณะน+กรเย็นไม่รกฎเกณฑ์ท"ยกเวนจ้/ง
 เขียนผด ผดเพ็ระไมทราบความหมาย ของค)าเช่น จันทร กบ จัรรย ผด
 เพ็ระเขียนตามเสียงพืดเสียงอาน เช่น แอร เขียนผดแปรน แอ ผด เพ็ระ
 เขียนตามสั)าเนยงภาษาถน" เช่น ช้บช้ด เขียนผดแปรน ช้บช้บ ผดเพ็ระเขียน
 ตามการถายเสียง จ้ากค)าต่างประเทศี เช่น แทงกนา)+ เขียนผด แแปรนแทงนา)+
 ผดเพ็ระไขแนวเทยบผด เช่น สั้งเกต เขียน ผดแปรนสั่งเกต เพ็ระเทยบ มา
 จ้ากหมายเหตุ ผดเพ็ระไมรลทภาษา ผดเพ็ระความพื้การทางส้ายตา ห
 ส้มอง และวฒภาวะไมเพ็ระพื่อ ผดเพ็ระขาดการพื้/กพื้ินอยางเพ็ระพื่อและ
 การพื้/กไม ส้ม"า)สั้มอ ผดเพ็ระเดา เน"!องจ้ากไมเคยเหว(นค)านน+มากอน ไมเคย
 ไขพื้จันนกรมและขาดการพื้/กพื้ิน อยางสั้ม"า)สั้มอจ้/งล!ม ผดเพ็ระจ้)าความ
 สั้มพื้ินธิของตวสั้กค)กบความหมายของค)าพ็องเสียงไมไเด จ้/งสั้บสั้นและ
 เขียนผด เช่น บณั้บ)าต บ)าตรพ็ระ เงนบ)าท ก)ากบ)าท บ)าทหลวง บ)าดแผล
 แแปรนตน

สร้ปปัญหาการสั้นเขียนค)า ท"น)การคั้ก/ซาหลายท)านไเดสั้นอเนาะไว
 หลาย ๆ วธิ์ แตละวธิ์น+ก)มความเหมาะสมั้กบ)นกรเย็นและสั้ภาพั้แวดลอม
 แตละแหวง ดงน+ในการสั้นเขียน สั้กค)า ท)ม"พ็ยญชุนะต)นแปรนอกช)รควบ
 ครควรไหนดกรเย็นพื้/กสั้กค)ากอนในเบ+องต)น กอนท"จั้ะ ไหนดกรเย็นเขียน
 เช่น กวาง (กวาง) กล - แ- ง - แกลง - แกลง - - (แกลง) เม"อ!นกรเย็น สั้กค
 ค)าจันคลอง และเขาจั้ลทการเขียนค)าท)ม"พ็ยญชุนะต)นแปรนอกช)รควบแลว
 นกรเย็นจั้ะ สั้สามารถเขียนค)าท"ประสมตว)อกช)รควบ และน)าไปไขไเดอยาง
 เหมาะสมและเกดประสั้ทธิภาพั้สั้งสั้ด

การเขียนวิสั้กคั้ทไมYตรงตามมาตราวิสั้กคั้

ภาษาไทยเป็นวนวัฒนธรรต"เส้ดงออกถง/ความเป็นไทยท"เป็นเอกลกษณั
เฉพ้าะ เส้ดงโหเพนธ/งความเจ้รญงอกงมทงวณนธรรตภาษา เราทกคน
ควรรชวยกนรทกษาและส้บ!ทอดเจ้ตนารมณั

เพ้"อ!โหลทกลานมความเป็นไทยและภาคภมจ้ในภาษาไทย ดง
พ้ระบรมราชโชวาททงพ้ระบาทส้มเดจ้3พ้ระเจ้ายอหวภมพ้ลอดลยเดช
มหาราชุน"อ!งในพ้ธพ้ระราชทานปรญญาบตรแกนส้ตจ้ฟาลงกรณั
มหาวทยาลย พ้ระราชทานเม"!อวนท "19 กรกฏ้าคม พ้.ศ. 2502 ความตอน
หน/"งว "ในปจ้จ้บนนป+รากฎวาทดมการโชถอยค)าออกจ้ะพ้เพ้!อยและไมตรง
กบความหมายท"ทจ้รงอยเน!อง ๆ ทง+ออกเส้ยงท"มถกตองตามอกขรวธ้ธ
ปลอยโหเพนไปดงนภาษาทงเราก3มเดจ้ะทรดโทรมช้ตไทยเรามภาษาทง
เรโชเองเป็นส้ง"อนประเส้รฐอยแลวเป็นมรดกอนมคาคททอดมาถ/งเราทกคน
จ้ง/มหนาท"จ้ะตองรทษาโวฉะนน+จ้/งขอโหบรรดานส้ตและบณัฑตตลอดจ้
ครบาอาจ้ารยไดชวยกนรทกษาและส้งเส้รมภาษาช้/"งเป็นอปรกณัและหลก
ปรกนเพ้"อ!ความเจ้รญวณนาทงประเทศช้ต" และพ้ระราชช้ด)ารส้ของ
ส้มเดจ้3พ้ระเทพ้รัตนราชส้ดาส้ยามบรมราชุกมารเม"อ!วนท" 11 พ้ศจ้จ้กายน
พ้.ศ. 2530 เน"!องในงานส้มนาทงวช้การ"ภาษาไทยกบการพ้ฒนาช้ต"
ณั หอประชุมจ้ฟาลงกรณัมหาวทยาลยความตอนหน/"ง"ภาษาไทยมความ
ส้าคญอยางมากในการถายทอดมรดกทงวณนธรรตและส้งเส้รมความเป็น
อนหน/"งอนเดยวกนทงช้ตมรภาษาไทยทจ้"ะท)าโหการเรยนวช้"น!ท"ไปดวย
ทง+ยงเป็นคร"อ!งมอ!ท"ช้ในการเส้วหาความรอกดวย" เรจ้ะเห3นความ
ส้าคญทงภาษาวเป็นคร"!องมอ!ส้"อ!ส้ารท"จ้)าเป็นช้ในช้ตประจ้)าวนทงเร
ทกคนฉะนน+ภาษาไทยทงเรามความละเออยดออนมความส้วงามมความ

หลากหลายมกฐิระเบยบวธิ์ใ้เงพีเ3นเร"!อง ๆ ไป (นนน"ฐตรตน.2554:
บทนา)

สันนทอญชุลนกล (2552: 71-75) ไคกลาวไววาทวสะกตจัดเป3นพีเียงค
จ้)พีวทหน/"งท"กตจ้กการประส้มอกษรท"เรยกวากษรประส้มหมายความา
เป3นพีเียงคท"กตจ้กการนา)พีเญชุนะ เรยงกนโคยมตวสะกตท)าหนาท"เปลง
เส้ยงค)า ม 2 ชุนด ไคแก

ค)าทวสะกตไทยเบงเป3น 2 ประเภทหลก ไคแก **ตรงตามมาตรา** (ใ้
พีเญชุนะตวเดยวสะกตตรงเส้ยงแม) ม 4 มาตราคอ! แมกง (ง), กม (ม), เกย
(ย), เกอว (ว) และ **ไมตรงตามมาตรา** (ใ้พีเญชุนะอ"น!ท"เส้ยงเหมอ!น) ม 4
มาตราคอ! แมกก (ก, ข, ค, ฉ), กต (ด, จ้, ชุ, ช้, ฎี, ฎ, ฐ, ฑ, ฒ, ต, ถ, ท, ธี,
คี, ษ, ส้), กบ (บ, ป, พี, ฝ, ภ), และกน (น, ญ, ณ์, ร, ล, พ)

1. ค)าทส้"ะกตตรงตามมาตรา (ส้กตตวเดยวตามชุ"!อมาตรา)

แมกง (ง): หาง, ปลง, ส้อง, วง", กลาง

แมกม (ม): ลม, แตม, ส้นาม, มม, ยม+

แมเกย (ย): ส้าย, ลอย, ปย, ส้วย, พีลอย

แมเกอว (ว): ขาว, แมว, ดาว, แหว, เปรย+ว

2. ค)าทส้"ะกตไมตรงตามมาตรา (พีเญชุนะทายหลายตวแต่เส้ยง
เดยวกน)

แมกก (เส้ยง ก): เมฆ, โโรค, เลข, ส้ข, วทค

แมกต (เส้ยง ด): พีษ, ครท้, ตรวจ้, รถ, กาช้, ต)ารวจ้

แมกบ (เส้ยง บ): รป, ภาพี, ยราพี, ลาก, โลภ, กราพี

แมกน (เส้ยง น): บญ, บรเวณ์, การ, คณ์, ส้ญญาณ์,

สำหรับชุดการเรียนรู้ที่ "วิจัยสร้างไม่ใคร่เรียนนงในรูปแบบการเรียนแบบกลม และรูปแบบการเรียนแบบรายบุคคล ในเร!"องตัวสะกดท"ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

การเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

การเรียนรู้แบบร่วมมือ! เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก3ๆ สมาชิกในกลุ่ม ความสามารถแตกต่างกันการแลกเปลี่ยน"ความคิดเห็น" การช่วยเหลือ!สนับสนุนซึ่ง/"กันและกัน และมีความ รอบคอบรวมกันทง+ในส่วนตัว และส่วนรวม เพื่อ"อ!ให้กลมใดรับความสั"าเร"จัดตามเป้าหมายทก")าหนด

ค"วามหมายการจัดการสอนแบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ! Cooperative and Collaborative Learning หรือ การเรียนรู้แบบร่วมมือ! เป็นค)าท"ความหมายใกล้เคียงกัน เพื่อระมลักษณะเป็นกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ! ขอแตกต่างระหว่าง Cooperative Learning กับ Collaborative Learning อยท"ระดับความร่วมมือ!ที่แตกต่างกัน Sunyoung, J. (2003) ได้สรุปว่า ความแตกต่างท"เห3นได้ชัดเจนระหว่าง Cooperative Learning กับ Collaborative Learning คอ! เร!"องโครงสร้างของงานอน ได้แก่ Pre – Structure , Task – Structure และ Content Structure โดย Cooperative Learning จะมีการก)าหนดโครงสร้างล่วงหน้ามากกว่า มความเก"ยวของกบงานท"การจัดโครงสร้าง ไว้เพื่อ!ค)าตอบท"ขอบเขตจ้)ากัด ชัดแจ้ง และมีการเรียนรู้ในขอบข่ายความร และทักษะท"ชัดเจนมากกว่า ส่วน Collaborative Learning มีการจัด

โครงสร้างลวงหนานอยกว่า เก"ยวของกบงานท"มการจัดโครงสร้างแบบ
 หลวมๆ (ill – Structure Task) เพื่อ"ให้ไดค)ตอบท"ยด!หยนหลากหลาย และ
 มการเรยนรในขอบขายความรและทกษะท"ไม จ้)ากดตายตว ในเร"!องท"
 เก"ยวของกบสั้ภาพีการเรยนการสั้อนออนไลนมนกนยมใซ้ค)าวา
 Collaborative Learning พีรณร์ศึ่ม (เงาธีรรมสั้าร กลาววา การเรยนแบบ
 ท)างานรพบตชুবรวมกน เป้)นการจัดประสั้บการณ์การ เรยนรท"ผเรยนเรยน
 เป้)นกลมเลก3 สั้มาชุกในกลมจ้)มความสั้ามารถท"แตกตางกน ผเรยนแลก
 เปลย"นความคตเหน3 ชุวยเหล!อช้/"กนและกน และรพบตชুবการท)างานของ
 ตนเองเทากระบพบตชুবการท)างานของสั้มาชุกแต่ละคนใน กลมดวย (บุญ
 ครอง ศีรนวล. 2543 :9)

บุญครอง ศีรนวล (2543 : 10) กลาวถ/ง การเรยนแบบรวมมอ!กนเรยน
 ร คอ! การจัดกั้จ้)รรมการเรยนท "เนนการเรยนเป้)นกลม เพื่อ"ให้สั้มาชุกแต่ละ
 คนในกลมเกดการเรยนรและตระหนกถง/ความสั้)าคญของตนเองในการ ชุวย
 ใ้กลมประสั้บความผลสั้)าเร3จ้) รวมทง+ การฝึ/กทกษะทางสั้)งคมิเ้)เกดกบผ
 เรยนดวย

จ้)กความหมายดงกลาว สั้)รปไดวาการเรยนแบบกลมรวมมอ!เป้)นวิธี
 การจ้)ดการเรยนการสั้)อนกรปแบบ หน/"งท"เนนผเรยนเป้)นสั้)าคญ โดยใ้
 นกเรยนลงมอ!ปฎบตงานเป้)นกลมยอย ๆ เพื่อ"ใ้สั้)มสั้)างสั้)มรรณาภาพีการ
 เรยนร ของนกเรยนแต่ละคน และสั้)นบสั้)นใ้ใหม่การชุวยเหล!อช้/"กนและกน

Nagata and Ronkowski (1998) ได้)รปเป้)ยบวา Collaborative
 Learning เป้)นสั้)มอ!นรรมใ้ใหญ่ท"รวม รปแบบหลากหลายของ Cooperative
 Learning จ้)กกลมโ้)ครงการเล3กั้)รปแบบท"มความเฉพึ้)ะเจ้า)จ้)งของกลม
 การท)างานท"เรยก วา Cooperative Learning กลาวไดวา Cooperative

Learning เป้ารูปแบบหนึ่ง/ของ Collaborative Learning ที่"ถูกพัฒนา โดย Johnson and Johnson (1960) และ ยังกองเป็้นท"นยมิใช่เพื่อหลาย ในปัจจุบัน

Office of Educational Research and Improvement (1992) ได้ ให้ความหมายของ Cooperative Learning ว่าเป็้นกลยุทธ์ทางการสอน" ประสัผลสำ"เร3จึ้ในทมขนาดเลก3 ทซ์"/"งนกรเรียนมระดับความสามารถ แตก ต่างกัน ใ้ความหลากหลายของกิจกรรมการเรยนร เพื่อ"อการปรบปรนงความ เขาใจ้ต่อเน+!อหาวชู้ สั้มาชุกแต่ละ คนในทมมความรบผดชูปไม่เพียงแต่ เฉพื่้ะการเรยนรแต่ยงรวมถ/ง การชู้ยเหลือ!เพื่"อ!นรวมทมในการเรยนรด้วย นอกจ้ากนย+งมการสร้างบรรยาคาศีเพื่"อ!โหบงเกดการบรรลผลสำ"เร3จึ้"ตง+ไว่ ด้วย

Penn State University College of Education (2004) ได้ให้คห จ้ากดความของ Collaborative Learning ว่ามคณั้ลักษณะของการแบงปน เขาใจ้ไปหามาย มการยอมรบช้ัง/"กนและกน เช้"อม"นและมขอบเขตความ รบ ผดชูปท"ชู้ดเจ้ัน มการตดตอสำ"อสำ"รในส้ัง"แวดลอมท"เป3นทง+แบบเป3นทงการ และไม่เป3นทงการ มการตดส้ันใจ้ จ้ากการลงความเหน3รวมกน ช้ัง/"ผส้อนจ้ะ เป3นผเอ+อ!อ)านวยและชู้แ+นะโห นกรเรียนได่มองเหน3ทงออกของปญหานน+ๆ

Thirteen Organization (2004) ได้สร้ปว่า Collaborative Learning เป3นวธิ้การหน/"งของการส้อนและ การเรยนรในทมของนกรเรียน ด้วยกน เป3นการเปดประเด3นค)าถามหร!อสร้างโครงการท"ตม3ไปดว้ยความ หมาย ตัวอย่างเช้น การท"กลมของนกรเรียนได่มการอภปราย หร!อการท" นกรเรียนจ้ากโรงเรยนอ"!นๆท)างานรวมกนผาน อนเทอรเน3ต เพื่"อ!แบงปนงานท" ไดรบมออบหมาย ส้วนCooperative Learning เป3นการมงเนนโดยเบ+อ!งตนท"

การท)า กกิจกรรมกลม เปรนแบบเฉพึาะเจ้าะจ้งรปแบบของการรวมมอ!ซ้/ง
 นกเรียนจ้ะท)างานรวมกนในกลมเลข3ในโครงสร้าง ของกกิจกรรม ทกคนจ้ะม
 ความรบผดซุบในงานของพึวกเขา โดยทกคนสร้่ามอเขาใจ้ถ/งการท)างาน
 เปรนกลมเปรน อยางด และการท)างานกลมแบบ Cooperative นน+จ้ะมการ
 ท)างานในลกษณะเมซุญหนา (Face – to –face) และ เรยนรเพ็"อ!ท)างาน
 เปรนทม

บุญญต ซุ)านาญกจ้ ไดกลาวถ/งการเรยนการสร้อนแบบรวมมอ! ดงน+การ
 เรยนแบบรวมมอ!เปรนวธิ์หน/งท" ส้งเส้รมใเหมเรยน ไดเรยนรแบบมสร้รวมซ้/ง
 จ้ะซุวยใเหมเรยนไดรบประสร้บการณท"สร้มพึนธิ์กบซุวตจ้รงไดรบการ พึ/กพึน
 ทกษะกระบวนการเส้รงหาความร ทกษะการบนท/กความร ทกษะการคด
 ทกษะการจ้ดการกบความร ทกษะการเส้ดงออกทกษะการสร้างความรใใหม่
 และทกษะการท)างานเปรนกลมจ้ดวาเปรนวธิ์เรยนท"สร้่ามอ)ามา ประยกตใ
 เหมาะสร้มกบการเรยนการสร้อนทม"คณภพใไดอกรวธิ์หน/ง จ้/งนวาเปรนวธิ์เรยน
 ท"วรน)ามาใซ้ไดรบการ เรยนการสร้อนปจ้จ้บนเพ็"อ!ใการเรยนรของ
 นกเรียนเปรนไปอยางมประสร้บการพึ นอจ้ากนใ+นบทความผเขยนยง จ้ด
 ประเภท การเรยนแบบรวมมอ! ออกเปรน 2 ลกษณะ คอ!

1. การจ้ดการเรยนแบบรวมมอ!ท"ใซ้ใในการจ้ดการเรยนการสร้อนครบ
 วงจ้ร คอ!มขน+ตอนการสร้อน หร!อการจ้ดกกิจกรรมการเรยนการสร้อนเปรนตาม
 ล)าดบ ตง+แตเร"มตจันจ้บแผนการจ้ดการเรยนร

2.เทคนคการการเรยนแบบรวมมอ!ซ้/งเปรนเทคนคท"ใซ้ใในการจ้ดการ
 เรยนรท"ไมจ้)าเปรนตอง น)าไปใซ้ตลอดการจ้ดกกิจกรรมการเรยนการสร้อนใ
 แต่ละครง+ แตสร้่ามอ)าไปจ้ดกกิจกรรมยอย ๆ ใในการสร้อนแต ละครง+ได โดย
 สร้่ามอ)าไปใซ้ใในขน+ตอนไดรบ+ตอนหน/งของการสร้อนแบบไดก3ได

สรุปได้ว่า การเรียนรแบบรวมมอ! (Cooperative and Collaborative Learning) เป็3นวิธีการ จัดการ เรียนการสัอนรแบบหน/"ง ท" เนนให้ผเรียนลงมอ!ปฏิบตงานเป็3นกลมยอย โดยมสัมาชุกกลมท"ความ สัสามารถท" แตกตางกน เพ็"อ!เสัรรมสัรรางสัมรรถภาพีการเรยนรของแตละคน สัสนบสัสนนใหนมการชวยเหลือ!ซ้/"งกนและกน จันบรรล ตามเปาหมายทว"างไว นอก จักกน +การเรยนรแบบรวมมอ! ยงเป็3นการสังเสัรรมการท)างานรวมกน เป็3นหมคณัะ หร!อ ทม ตามระบอบประชาธิปไตย เป็3นการพืฒนาความฉลาด ทางอารมณั สัสามารถปรบตวใหอยกบผอ"น!ไดอยางม ความสัซ

เปาหมายของการเรยนการสัอนใแบบกลมY* รวีมมอ

การจัดการเรยนการสัอนแบบกลมรวมมอ!หรือ!รวมมอ!กนเรยนร เป็3นการจัดกจักรรท"ให้ ความสั)าคญตอการพืฒนาทศึนคตและคานยมในตว นกเรยนท"จ้าเป็3นทง+ในและนอกห้องเรยน การจ้าลองรปแบบ พืฤตกรรททาง สังคทพื"ง/ประสังคในห้องเรยน การเสันอเนาะแลกเปล"ยนความคตเห3นและ แนวความคตท"หลากหลายระหวางสัมาชุกในกลม การพืฒนาพืฤตกรรทการ แกปญหา การคตวเคราะห และการคตอยางมเหตุผล รวมทง+การพืฒนา ลกษณัะของผเรยนให้รจักกตนเองและเพ็ม"คณัค่าของตนเอง จักกจักรรทง กลาวจ้ะมผลตอ ผเรยน โดยสรุปใน 3 ประการ คอ!

1. ความรความเขาใจในเน+!อหาท"เรยน (Cognitive Knowledge)
2. ทกษะทางสังคม โดยเฉพ้าะทกษะการท)างานรวมกน (Social Skills)
3. การรจักกตนเองและตระหนกในคณัค่าของตนเอง (Self-Esteem)

แนววิคััดเกยวใกบการเรยนการสัอนใแบบกลมY*มรวีมมอ

บุญครอง ศีรนวล (2543 : 11 – 13) ไตรวบรวมแนวคิดเก"ยวกับการ
เรียนการสอนแบบกลม รวมมอ!ไว ดงน +

Slavin กลาวว่าการสอนแบบกลมรวมมอ!ไวแปรวิธีการจัดการเรียนการสอนท"ช่วยใฝ่เรียนใฝ่ ความสามารถเฉพึ่ะตัวแทนและศึกยภาพึ่ในตนเอง และรวมมอ!ไวแกปัญหาตาง ๆ ใฝ่บรรลุผลสั้)าเร3จ้ โดยสั้มาชุกใน กลมตระหนก วาตระหนกวาแต่ละคนเป3นสั้ส่วนหน/"องกลม ทง+น+น+กเรียนจั้รสั้ก/ถง/คณั้คคา ของตนเองท"เพิ่ม"ง/น+ เพ็้ระวานกเรียนใฝ่มสั้ส่วนรวมในการท)ากจั้กรรมกลม นอกจั้กน+การสอนแบบกลมรวมมอ!ไวยงกอใฝ่เกิด บรรยาคาศึ้ท"กเรียนใฝ่ ใฝ่คคยกน เป3นการช่วยใฝ่หนกเรียนและเพ็้"อ!นเขาใฝ่ปัญหาชุดจันย"ง/น+ การท" นกเรียน สั้สามารถอึ้บายใฝ่เพ็้"อ!นฟังใฝ่แปรนาการยกระดบความเขาใฝ่ใฝ่ ชุดจันแนนแพ้นย"ง/น+ สั้)าหรบทบาทของครท"จั้ เบล"ยนแปรลงไปจั้กเดม ตองไม่ถ!อวาตนเองเป3นผลายทอดความรึ่ในชุน+เรียนเดยวกน แต่เป3นการ สั้ราง สั้ภาพึ่แวดลอมท"เอ+อ!อ)านวยใฝ่หนกเรียนสั้สามารถคนหาความรึ่ไดจั้ก การรวมมอ!ไวกนเรียนร ชั้/"เกิดจั้กการกระท)า ของตนเองและจั้กเพ็้"อ!น นกเรียนดวยกน

นอกจั้กน +Juyce and Wiel ไฝ่กลาววา เทคนคการเรียนแบบกลม รวมมอ!ไวแปรเทคนคท"ช่วย ใฝ่พัฒนาเรียนทง+ทางดานสั้ตปญญา ใฝ่เกิดการ เรียนรจันบรรลุถง/ชดความสามารถสั้สั้ตใฝ่ โดยมเพ็้"อ!นใฝ่วย เดยวกน กลม เดยวกนเป3นผคอยแนะน)าหรอช่วยเหลอ! ทง+น+น"!องจั้กผเรียนท"อยใฝ่วย เดยวกน ยอมจั้มการใฝ่ ภาษาสั้"อ!สั้ารท"เขาใฝ่จั้กนงายกวาครผสั้อน ชั้/"งการ เรียนการสอนแบบกลมรวมมอ!ไวมลทท"ผสั้อนตองค)าน/ถง/งอย 3 ประการ คอ!

1. มรางวลหรอ!ไวเปาหมายของกลม
2. ความหมายของแต่ละบคคลในกลม

3. สัมมาชุกในกลมมโอกาสในการช่วยเหลือ!ใหญ่กลมประสั๓ผลสั๓)าเร๓จ้๓ได้
เตาเตยมกน สั๓)าหรบรายละเออยดของหลกการ 3 ประการ มดงน +

1. มรางวัลหรอเปาหมายของกลมในการจัดการเรียนการสอน ผสั๓อน
จ้๓ตองตง+เปาหมาย หรอรางวัลไวเพื่๓"อ!กระตนิหฬเรยนมความพึ๓ยยามใน
การเรยนรมาท+และพึ๓ยยามปรบพึ๓ฤ๓ตกรรมของตง เพื่๓"อ! ความสั๓)าเร๓จ้๓ของ
กลม รางวัลท"ก)าหนดอจ้๓เป๓นสั๓ง"ของ ประกาศึ๓นยบตรหรอ!ค)าชุมเช๓ย การ
เช๓ดเช๓เกยรต แต๓ออยงไร๓จ้๓ ตามครผสั๓อนตองจ้๓งหฬเรยนทรา๓วาไม๓ควร
แขงชนกนเพื่๓"อ!จ้๓ดประสั๓๓คตองการรางวัลอยงเด๓ยว

2. ความหมายของแต่ละบุคคลในกลมการจัดกั๓กรรมการเรยนการ
สั๓อน ถง/แม๓จ้๓อยใน ร๓ขของกลม แต๓จ้๓ตองมชน+ตอนทสั๓)าสามารถบอกถง/ความ
สั๓)าสามารถของสั๓มาชุกแต่ละคนได๓วาเขาจ้๓บ๓ทเรยนมากนอย เพ็๓ยงไร ในการ
เรยนแต่ละครง+ตองมน"จ้๓วาสั๓มาชุกทกคนในกลมเขาจ้๓ เน+!อหา๓ทเรยน เปา
หมายของกลมจ้๓ ประสั๓๓ผลสั๓)าเร๓จ้๓ได๓ตองช/น+อยก๓ความร๓ความสั๓)าสามารถของ
ทกคนในกลม

3. สัมมาชุกแต่ละคนในกลมมโอกาสในการช่วยเหลือใหญ่กลมประสั๓๓ผลสั๓)าเร๓จ้๓
ได้เตาเตยมกน นกเรยนทกคนในกลมมสั๓๓วนช่วยเหลือ!กลมของตนเองหฬพาน
กั๓กรรมไปได๓เตาเตยมกน ทง+น+คนเก๓ง ปานกลาง และออน

ร๓๓แบบการสั๓อนใ๓แบบกลมY*รึ๓มมอ

มแนวคตตง+อยบนพึ๓+น!ฐ๓นของความเช๓"อ! ดงตอไปน +(๓ญ๓ครอง ศึ๓ร๓นวล
2543 : 14) อางองมาจ้๓ก (สั๓๓ด๓ ลอยฟ้า 2536)

1. การสั๓อนแบบกลมรวมมอ!จ้๓จะสั๓๓างร๓งจ้๓งจ้๓ในการเรยนมากกว่าเด๓ม
การเรยนราย๓ค๓ค๓หรอ การแขงชน ความร๓สั๓/เป๓นออนหน/"งอนเด๓ยวของกลม
จ้๓จะสั๓๓างพึ๓ล๓งใ๓ทาง๓วกหฬแก๓กลม

ซัง/สัลดดา ลอยฟ้า (2537 : ไม้มเลขหนา) ไดเปรยบเทยบขอแตกตาง
ระหวางการเรยนแบบกลมรวมมอ!อกบการเรยนเป3นกลมแบบเดิม

ร5ปแบบการสัอนไต่ยใ้กระบวินิกการเรยนร5แบบรวิYมมอ

สัลดดา ลอยฟ้า (2537 : ไม้มเลขหนา) ไตกลาวถ/งรปแบบการสัอน
แบบกลมรวมมอ!วา แบงออกเป3น 3 รปแบบ ดงน +

1. รปแบบการสัอนแบบกลมรวมมอ!อ ตามแนวคดของ Robert Slavin
และคณัะจ้าก John Hopkins University ไดพื้พัฒนาเทคนคการสัอนแบบ
กลมรวมมอ!ตาง ๆ เป3นทย"อมรบกนเพื้รหลาย ดงน +

1.1 STAD (Student Teams – Achievement Division) เป3นรป
แบบการสัอนท" สัามารถดดเปลงใ้ไ้เดเก!อบทกวชาและทกระดบชุน+ เพื้!อ
เป3นการพื้พัฒนาผลสัมฤทธิท(างการเรยนและทกษะทาง สัังคมเป3นสั)าคณ

1.2 TGT (Team Games Tournament) เป3นรปแบบการสัอนท"
คล้ายกบ STAD แต เป3นการจั้ใจใ้ในการเรยนยง"ชุน+ ไดโดยการใ้การแขงชน
เกมแทนการทดสัอบยอย

1.3 TAI (Team Assisted Individualization) เป3นรปแบบการ
สัอนท"ผสััมผสั้าน แนวความคดระหวางการสัอนแบบกลมรวมมอ!กบการสัอน
รายบคค รปแบบการสัอน TAI เป3นการประยกตใ้กบ การสัอน
คณั้ตศั้าสััตร

1.4 CIRC (Cooperative Integrate Reading and
Composition) เป3นรปแบบการ สัอนแบบกลมรวมมอ!แบบผสััมผสั้าน ท"มง

พัฒนาฯ/น+เพื่อ!สื่อการเรียนและการเขียน สัก)หรับนักเรียนฯ+ ประถมศึกษา
ตอนปลายโดยเฉพะ

1.5 Jigsaw ผคคคนการสื่อนแบบ Jigsaw เร"มแรกคอ! Elliot – Aranson และคณัะ (1978) หลงจักนฯ+ Slavin ไดน)าแนวคตดงกลาวมา
ปรบขยายเพื่อ!ให้อัดคลองกปรบแบบการสื่อนแบบกลม รวมมอมากยง"ฯ/น+
ยง"เปรนรปแบบการสื่อนท"เหมาะสั้กบวชาท"ก"ยวของกบการบรรยาย เช่น
สังคคศึกษา วรรณคค บางสั้ส่วนของวชวาทยาศั้สตร รวมทง+วชวาท"น! ๆ ท"เนน
การพฒนาความรควมเขาใจั้มากกว่าการพฒนาทักษะ

2. รปแบบการสื่อนแบบกลมรวมมอ!ตามแนวคตของ David Johnson
และคณัะจัก มหาวทยาลัย Minnessota (1989) ไดพฒนารปแบบการสื่อน
แบบกลมรวมมอ!โดยยด/หลกการเบ+องตน 5 ประการดวยกน คอ!

2.1 การพั้ง/"พ้าอาศัยซ้/"กนและกน (Positive In Interdepence)

2.2 การปฏสั้พินธิแบบตวตอตว (Face to Face promotive
Interaction)

2.3 ความหมายและทักษะความสั้สามารถของตลละบคคในกลม
(Individual Accountability)

2.4 ทกะทางสังคค (Social Skills) 2.5 กระบวนกรกลม
(Group Processing)

3. รปแบบการสื่อนแบบรวมมอ!ในงานเฉพ้าะอยาง เช่น Group
Investigation ของ Shlomo และYael Sharan , co-op-co-op ในการ
ศีก/ชาครง+น +ผศีก/ชาไดเลอ!กั้รูปรปแบบการสื่อนแบบกลมรวมมอ! STAD
(Student Teams Achivement Divisions)

ซึ่ง"มแนวทางของรูปแบบการสื่อน คอ! STAD เป็3นรูปแบบการสื่อนแบบ
 กลมรวมมอ!ท "Robert Slavin และคณะ ไดพัฒนาช/น+เป็3นรูปแบบท"งายท"สัด
 เหมาะสั)าหรับครผสื่อนท"เลอ!กใชรูปแบบการสื่อน แบบกลมรวมมอ!ในระยะ
 เวลาเร"มแรก STAD มสั่วนประกอบท"สั)าคัญ 5 ประการ ดงน+

1. การน)าเสัอนบทเรียนตอทง+ชุน+ (Class Presentation)
2. การเรียนกลมยอย (Team Study)
3. การทดสอบยอย (Test)
4. คะแนนความกาวหนาของแต่ละคน (Individual Improvement Scores)
5. กลมท"ไ้ดรับการยกยอ (Team Recognition) เทคนคการจัดการ
 เรียนแบบรวมมอ! Kogan,s. อางถ/งใน

บุญญต ชุ)านาญกัจ ไววา เทคนคการจัดการเรียนแบบรวมมอ!ท"ผเขยน
 บทความไดเน)าเสัอนไว ประกอบดวย 25 เทคนค ดงน+

1.เทคนคการพืดเป็3นค (Rally robin) เป็3นเทคนควิธีเรียนแบบรวมมอ!
 ทน"กเรียน แวงเป็3นกลมยอย แลวครเป็ดโอกาสัไ้หนกเรียนไดพืด ตอบ แสััดง
 ความคคเหน3เป็3นค ๆ แต่ละคจะผลดกนพืด และ พังโดยใช้เวลาเทาๆ กน

2. เทคนคการเขยนเป็3นค (Rally table) เป็3นเทคนคคลายกบการพืด
 เป็3นค ตางกน เพ็ียงแต่ละคผลดกนเขยนทร!อวาดแทนการพืด

3. เทคนคการพืดรอบวง (Round robin) เป็3นเทคนคท"เป็ดโอกาสัไ้
 หนกเรียนในกลม ผลดกนพืด ตอบ อธิบาย ชัง/"เป็3นการพืดท"ลดกนทละคน
 ตามเวลาท"ก)าหนดจันครบ 4 คน

4. เทคนคการเขยนรอบวง (Round table) เป็3นเทคนคท"เหมอ!นกบ
 การพืดรอบวง แตกตางกนท"เนนการเขยนแทนการพืด เม"อ!ครถามปัญหา

หรือให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น3 นักเรียนจะผลัดกัน เขียนลงในกระดาษ"เตรียมไว้ทีละคนตามเวลาที่กำหนด"

5. เทคนิคการเขียนพร้อมกันรอบวง (Simultaneous round table) เทคนิคนี้เหมาะในการเขียนรอบวง แตกต่างกับที่ให้นักเรียนให้สัมภาษณ์ทุกคนในกลุ่มเขียนคำตอบพร้อมกัน

6. เทคนิคตรวจจับคู่ (Pairs check) เป้าหมายของเทคนิคนี้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มจับคู่กัน ทำงาน เมื่อใดครบคำถามหรือปัญหาจากครู นักเรียนคนไหน/ที่จะไปเป็นคนถามและอีกคนไหน/ที่จะไปทำหน้าที่เสนอแนะ หลังจากที่ได้ถามข้อที่ 1 แล้วจับคู่ นักเรียนคนไหนจะสลับหน้าที่กัน เมื่อถามแล้วจับคู่แต่ละ 2 ข้อ แต่ละคนจะนำคำตอบมาและเปลี่ยนและตรวจจับคู่คำตอบของตัวเอง!

7. เทคนิครวมกันคิด (Numbered heads together) เทคนิคนี้เหมาะสำหรับนักเรียนไปกลุ่ม กลุ่มด้วยกลุ่มละ 4 คน ทบทวนความสามารถของแต่ละคน หมายเลขประจำตัว แล้วครูถามคำถาม หรือ มอบหมายงานให้ทำ แล้วให้นักเรียนได้อภิปรายในกลุ่มย่อยกันจนมั่นใจว่าสัมภาษณ์ในกลุ่มทุกคนเข้าใจคำตอบ ครึ่งเรียนหมายเลขประจำตัวนักเรียน หมายเลขที่ครูเรียกจะไปนำคำตอบคำถามดังกล่าว

8. เทคนิคการเรียงแถว (Line-ups) เป้าหมายของเทคนิคนี้ง่าย ๆ โดยให้นักเรียนยืนแถวเรียงลำดับภาพที่ ๑) หรือสิ่งที่ครูกำหนดให้ เช่น ครีโอลภาพที่ต่าง ๆ แกนนักเรียน แล้วให้นักเรียนยืนเรียงลำดับภาพที่ ๒) ขั้นตอนของวงจรรีโอลของแมลง หวังใช้อาหาร เป้าหมาย

9. เทคนิคการแก้ปัญหาด้วยจิ๊กซอ (Jigsaw problem solving) เป้าหมายของเทคนิคนี้สัมภาษณ์ แต่ละคนคำตอบของตัวเอง แล้วนำคำตอบของแต่ละคนมารวมกัน เพื่อแก้ปัญหาให้ได้อีกคำตอบที่สมบูรณ์ เหมาะสมที่สุด

10. เทคนิควงกลมซ้อน (Inside-outside circle) เป้3นเทคนิค"ให้
นักเรียน"งหร!อยน! เป้3นวงกลมซ้อนกน 2 วง จ้า)นวนวนเทากน วงในหนหนา
ออก วงนอกหนหนาเขา นักเรียนทอ"ยตรงกบจับคกนเพื่"อ สัมภาษณ์"งกน
และกน หร!ออภปรายปญหารวมกน จ้ากน+จ๊ะหมนเวณเพื่"อ!เปลย"นคใหม่
ไปเร"!อยๆ ไม่ซ้ำ)ค กน โดยนนักเรียนวงนอกและวงในเคล"อ!นไปในทิศีทางตรง
ขามกน

11. เทคนิคแบบมุมสันทนา (Corners) เป้3นเทคนิค"ครเส้น"อุปญหา
และประกาศี มมตาง ๆ ภายในห้องเรียนแทนแต่ละขอ แลวนนักเรียนแต่ละ
กลมยอยเขียนหมายเลขขอทชู้"อบมากกว่า และ เคล"อ!นเขาสัมมท"เล!อกไว
นักเรียนรวมกนออภปรายภายในกลมตามมมตางๆ หลงจ้ากน+จ๊ะเปดโอกาส
ไหนนักเรียนใน มมีโตมมหน/"งออภปรายเร"!องราวท"ใดคี้/ซาให้เพื่"อ!นในมมอ"น!ฟัง

12. เทคนิคการออภปรายเป้3นค (Pair discussion) เป้3นเทคนิค"คร
ก)าหนดขอหร!อ ค)าถาม แลวให้สัมภาษณ์กน"ไกลกนรวมกนคดและออภปราย
เป้3นค

13. เทคนิคเพื่"อ!นเรียน (Partners) เป้3นเทคนิค"ไหนนักเรียนในกลมจับ
คเพื่"อ!ชวยเหลือ! นักเรียนในบางครง+คหน/"งอาจไปขอค)าแนะน)า ค)าอธิบายจ้าก
ค)า"นๆ ท"คาควาจ๊ะมความเขาใจ้เก"ยวกบเร"!องดงกลาว ดควาและเชุณเดยวกน
เม"อ!นนักเรียนค)น+เกดความเขาใจ้ท"แจ้มชุดแลว กจ๊ะเป้3นผถายทอดความรให้
นักเรียนค)นๆ ตอไป

14. เทคนิคการคดเด"ยว คดค รวมกนคด (Think – pair - share) เป้3น
เทคนิค"เร"ม จ้ากปญหาหร!อจ้ทยค)าถามโดยสัมภาษณ์แต่ละคนคดค)าตอบ
ดวยตนเองกอน แลวน)าค)าตอบไปออภปรายกบเพื่"อ!น เป้3นค จ้ากน+จ้/ง)าค)า
ตอบของตนเองหร!อขอเพื่"อ!นท"เป้3นคเลาให้เพื่"อ!นฟัง ๆ ทง+ชุน+ฟัง

15. เทคนิคการคิดเดี่ยว คัดค คัดแป้นกลม (thing – pair-square)แป้นเทคนิค"รวม" จ้ากปัญหาทศ"รผส้อนก)าหนดนกเรียนแต่ละคน คัดหาค)าตอบด้วยตนเองก่อนแล้วน)าค)าตอบไปอภิปรายกบเพ็"อ!นท" แป้นค จ้ากน+จ้ง/น)าค)าตอบของแต่ละคมาอภิปรายพ็รวมกน 4 คน เม"อ!ม"นั้จ้าวาค)าตอบของตนถกตองหรือตท สัด จ้ง/น)าค)าตอบเลาให้เพ็"อ!นท+ซุน+พั้ง

16. เทคนิคการท)าแป้นกลม ท)าแป้นค และท)าคนเดี่ยว (Team – pair – solo) แป้น เทคนิคท"ครก)าหนดปัญหาหรืองานให้แล้วน)าเรียนท)างานรวม กนท+กลมจ้งงานส้)าเร3จ้ จ้ากน+จ้แยกท)างานแป้นค จ้งงานส้)าเร3จ้ สัดทายน)าเรียนแต่ละคนแยกมาท)าเองจ้ง)าเร3จ้ได้ด้วยตนเอง

17. เทคนิคการอภิปรายแป้นท (Team discussion) แป้นเทคนิคท"ครก)าหนดหัวข้อ หรือค)าถาม แล้วให้น)าเรียนท)าคนในกลมรวมกนระดมความคิด และพ็ตอบอภิปรายพ็รวมกน

18. เทคนิคโครงการแป้นท (Team project) แป้นเทคนิคท"เหมาะสม กบวช)า วทาศี)าสัตร์มาก เทคนิคน+ร"จ้ากครอธึบายโครงการให้น)าเรียน เข้าใจก่อนและก)าหนดเวลา และก)าหนดบทบาท ท"เทาเทียมกนของส้มาชุก ในกลม และมการหมนเวนนบทบาท แจ้ก)าปกรณั้ตาง ๆ ให้น)าเรียนแต่ละกลมรวมกน ท)าโครงการท"ี"ดรบมอบหมาย จ้ากน+จ้ะมการน)าเสนอโครงการของแต่ละกลม

19. เทคนิคสัมภาษณ์แป้นท (Team – interview) แป้นเทคนิคท"มการก)าหนด หมายเลขของส้มาชุกแต่ละคนในกลม แล้วครผส้อนก)าหนด หัวข้อและอธึบายหัวข้อให้น)าเรียนท+ซุน+ส้มหมายเลข ของน)าเรียนในกลม ยน!น+แล้วให้เพ็"อ!นๆ รวมทแป้นผสัมภาษณ์และผลคกนถาถาม โดยเรียงล)าตอบ เพ็"อ!นให้ท)าคนม ส้วนรวมเทา ๆ กน เม"อ!มดเวลาตามท"ก)าหนด คนท"ถก

สัมภาษณ์"งลง และนักเรียนหมายเลขต่อไปน+ละถก สัมภาษณ์หมนเวยน
เซนน+ร"!อโยไปจันครบทกคน

20. เทคนิคบัตรค)าช่วยจ้)า (Color-coded co-op cards) เป3นเทคนิค
ทสี่"กัให นักเรียนจัดจ้)าขอมลจ้)ากการเล่นเกมท"ใซุบัตรค)าถาม บัตรค)าตอบ ซัง"/
นักเรียนแต่ละกลมท"ตรยมบตรมาเป3นผ ถาม และมการใหะแนนบกกลมท"
ตอบไดถกตอง

21. เทคนิคการสร้างแบบ (Formations) เป3นเทคนิค"ครผสัอน
ก)าหนดวตถประสังค หรือสัง"ทต"องการใหนนักเรียนสร้าง แลวใหนนักเรียน
แต่ละกลมรวมกนออกปรายและท)างานรวมกนเพื่"อ!สร้าง ชุน+งาน หรือส้)าธิต
งานท"ใดรบมอบหมาย เช่น ใหนนักเรียนส้)าธิตวาถกถกกาลเกดช/น+ไดอยางไร
ส้)าธิตการท)างานของ กงหนลม ส้)างวงจ้)ารของหวงใ้)าอาหาร หรือ!ส้)ายใ
อาหาร

22. เทคนิคเกมสังปัญหา (Send- a-problem) เป3นเทคนิค"นักเรียน
สันกบกเกมโดย นักเรียนทกคนในกลมตง+ปัญหาวยตัวเองคนละ 1 ค)าถาม
ไวดานหนาของบัตรและค)าตอบซัอนอยหลง บตร นักเรียนแต่ละคนในกลม
ก)าหนดหมายเลขประจ้)าตว 1-4 เร"มแรกนักเรียนหมายเลข 4 สังปัญหาของ
กลมให หมายเลข 1 ในกลมถไป ซัง"/งจะเป3นผอานค)าถามและตรวจจ้)าสัอบค)า
ตอบสัวนส้)ามาซุกคนอ"น!ในกลมตอบค)าถามใน ขอถไปจ้)าหมนเวยนใ
ส้)ามาซุกหมายเลขอ"!นตามล)าตบ คอ! นักเรียนหมายเลข 2 เป3นผอานค)าถาม
และตรวจจ้)าตอบจันครบทกคนในกลม แลวเร"มใใหม่ในลักษณะเซนน+ป
เร"!อโยๆ ในรอบตอๆ ไป

23. เทคนิคแลกเปลย"นปัญหา (Trade-a-problem) เป3นเทคนิค"ใ
นักเรียนแต่ละค ตง+ค)าถามเกย"วบกหวขอท"เรยนและเขยนค)าตอบเก3บไวจ้)าก

นน+ไหนนักเรียนแต่ละคนแลกเปลี่ยน"นค)าถามกับเพ็"อ!นคอ"!น แต่ละคนจะช่วยกันแก้ปัญหาจันส์3จ้ แลวน)ามาเปรียบเทียบกับวิธีการแก้ปัญหาของเพ็"อ!นเจ้าของปัญหานน+

24. เทคนิคแบบเล่นเลียนแบบ (Match mine) เป3นเทคนิคท"ไหนักเรียนกลมหน/"งเรียง วตถท"ก)าหนดให้เหมอ!นคน โดยผลัดกันบอกช้/"งแต่ละคนจะท)าตามค)าบอกเท่านั้น+ห้ามไม่ให้ ดคน วิธีน+ชูประโยชน์ ในการฝึ/กทักษะด้านการสั"อ!สั"รให้แก่นักเรียนได้

25. เทคนิคเครือข่ายความคิด(Team word – webbing) เป3นเทคนิคท"ไหนักเรียน เขียนแนวคิดหลัก และองค์ประกอบย่อยของแนวคิดหลัก พร้อมกับแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดหลักกับ องค์ประกอบย่อยบนแผนกระดานในลักษณะของแผนภูมิความร

ทศึ"นา แชมมณั" กล่าววา รูปแบบการเรียนการสอนท"สังเสริมการเรียนรแบบรวมม!อมหลายรูปแบบ ช้/ ง" แต่ละรูปแบบจะมวิธีการด)าเนนการหลัก ๆ ช้/"งใดแก การจัดกลม การศึ"ก/ซาเน+!อหาสั"ระ การทดสอบ การคด คะแนน และระบบการไ้รางวัล แตกต่างกันไปเพ็"อ!สนองวตถประสงค์เฉพึ"าแต่ไมว)าจะเป3นรูปแบบใด ต่างก3 ใ้หลักการเดียวกันคอ!หลักการเรียนรแบบรวมมอ! 5 ประการและมวตถประสงค์มตรงไป ในทศึ"ทางเดียวกันคอ! เพ็"อ!ช่วยไ้ผเรียนเกิดการเรียนรในเร"!องท"ศึ"ก/ซาอย่างมากท"สั"ดโดยอาศัย การรวมมอ!กัน ช่วยเหลือ!กันและ แลกเปลี่ยน"นความรกันระหว่างกลมผเรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูป จะอยท"เทคนิคในการศึ"ก/ษา เน+!อหาสั"ระ และวิธีการเสริมแรงและการไ้รางวัล เป3นประการสั"าคัญ

ดงท"ใดกล่าวมาข้างตน รูปแบบการเรียนการสอนโดยใ้ช้กระบวนการเรียนรแบบรวมม!อมหลายรูปแบบ ช้/ ง" แต่ละรูปแบบจะมวิธีการด)าเนนการ

หลัก ๆ ซึ่/ "งใดแก การจัดกลม การศึก/ซาเน+โอหาสำระ การทดสอบ การคค
 คคะแนน และระบบการไทรางวล แตกต่างซึ่/ "งจ้ะแตกตางตามวตถประสังค
 และวชชาท"รยณ แต่จ้ะมวธิ์การเสัรมแรง และการไทรางวล เป3นประการ
 สั้)าคญ

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences)

การจัดการเรียนการสอนที่"ค)าน/งถ/งความแตกต่างระหว่างบุคคล
 เป3นการจัดการเรียนการสอน ท"ให้ ความสั้)าคญกับความแตกต่างของผเรียน
 แต่ละคน เพื่"อ!วางรากฐานชวต"ให้จ้ะรญงอกงามอย่างสมบรณ มพื้พัฒนาการ
 สั้มยอยอย่างสมดล ทง+दानร่างกาย อารมณั้สังคม และสั้ตปญญา การจัดการ
 เรียนการสอน ต้องสังเสัรมให้ผเรียนได้ คนพื้บ และเสั้ดงออกถง/ศึ้กยภาพพื้
 ของตนเอง ครผสั้อนจ้/งควรมขอมลของผเรียน เป3นรายบุคคล สั้)าหรบใช้ใ
 การ วางแผนการจัดกั้กรรมกรเรียนการสอน และน)าไปพื้พัฒนาผเรียนให้
 เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของ ผเรียน (มาเรยม นลพื้หนี, 2555)
 ในบรบทของการจัดการศึ้ก/ซา สั้"งสั้)าคญท"สั้ตคอ! ผสั้อนต้องสามารถ
 จัดการเรียน การสอนให้ตอบสนองความต้องการของผเรียน และท)าความ
 เขาใจ ในความต้องการท"แตกต่างกนของผเรียน อน น)าไปสั้)การจัดการเรียน
 รเป3นรายบุคคล ท"อจัดกลม ตามความสามารถ ความสนั้ใจ และความ
 พื้รอมของผเรียน แนวคดทางการศึ้ก/ซาแนวใหม่จ้/งเนนในเร"อง การจัดการ
 ศึ้ก/ซาโดยค)าน/งถ/งความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผเรียนได้เรียนรตามความ
 สั้)าสามารถ ความสนั้ใจ และความพื้รอมของผเรียน ผเรียน (อตยศึ้ สั้รรคโบราณ
 รกษ และศึ้คั้ณฎีฐ สั้รรคโบราณรกษ, 2558)

1. ความหมายของการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่าง ทางวัยอย่างบุคคล

การจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Differentiated Instruction) มุ่งเน้นการและเผชิญความท้าทายทางการศึกษาได้ให้ความหมายในทศวรรษที่สี่คือ การออกแบบการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียนแต่ละคน โดยยึดมั่นในหลักการที่ว่า "ทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้" และ "ทุกคนมีความแตกต่าง" ในด้านความสามารถและกระบวนการทางปัญญา

สัทธมน ว่องวานิช (2567) ได้อธิบายความหมายในเชิงปฏิบัติการว่า เป็นการจัดการศึกษาที่ "ไม่ใช้การมอบหมายงานที่เหมือนกันให้แก่นักเรียนทุกคนในเวลาเดียวกัน แต่เป็นการปรับสอนให้สอดคล้องกับระดับความสามารถเฉพาะตัวของนักเรียนรายบุคคล มาเป็นฐานในการตัดสินใจเลือกวิธีการสอน สื่อการเรียน และการวัดผลที่สอดคล้องกับ "ความพร้อม" (Readiness) "ความสนใจ" (Interest) และ "ผลการเรียนรู้" (Learning Profile) ของเด็กแต่ละคน เพื่อให้ "นักเรียน" ได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นและพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างสูงสุดภายใต้ "โอกาส" ที่เหมาะสมกับตนเองที่สุด

ในमतของการพัฒนาศักยภาพที่มนุษย์ วจารย์ พิานชู (2566) ให้ความหมายของการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่าง + คือ การวางรากฐานชุดใหม่เรียนรู้จากประสบการณ์อย่างสมบูรณ์และสมดุล ทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยเน้นย้ำว่าการจัดการเรียนการสอนต้องปรับเปลี่ยนไปเพื่อการ "ค้นพบ" (Discovery) และ "แสดงออก" (Expression) ของความสามารถที่ซ่อนอยู่ในตัวนักเรียน ครูจึงไม่ควรกำหนดเพียงแค่ส่งผ่านความรู้ตามหลักสูตร แต่ต้องกำหนดรูปแบบประสบการณ์การเรียนรู้ที่ตอบสนอง

สนองต่อความต้องการที่หลากหลาย เพื่อลดช่องว่างทางการศึกษาและสร้างโอกาสที่ "เป็นธรรม" ให้แก่ผู้เรียนทุกคน

สอดคล้องกับแนวคิดของ ชูวฒน สัทธีรัตน์ (2568) ที่ "หนยามวาคอ! "การจัดการเรียนรูที่ยืดหยุ่น" (Flexible Learning) ซึ่ง "ครอบคลุม/การปรับเปลี่ยน" ของประกอบพื้นฐาน 3 ประการ ได้แก่ การปรับเนื้อหาใหม่ ความยากง่ายหลายระดับ การปรับกระบวนการเรียนรู้ใหม่ กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อ "รองรับความถนัด" ต่างกัน และการปรับผลผลิตหรือ "งาน" เพื่อ "เปิดโอกาส" ให้ผู้เรียนได้สะท้อนความเข้าใจในรูปแบบ "ตนเอง" เช่น "วิชา" การดำเนินงานในลักษณะ "ช่วย" ให้ผู้เรียน "เปลี่ยน" พฤติกรรมทางความคิด และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ในการเรียนรู้อย่าง "ยั่งยืน"!

นอกจากนี้ ในบริบทของการศึกษา ยุคดิจิทัล ศีศิริ จังกส์กรรม (2568) ได้ขยายความหมายเพิ่ม "ว่า" หมายถึง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยสร้างเส้นทางการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (Personalized Learning Pathways) ซึ่ง "ช่วย" ให้ผู้เรียนเข้าใจความต้องการ "แตกต่าง" ของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว และแม่นยำ) "นำไปสู่" การจัดการเรียนรูตามความสามารถหรือความสนใจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด/น+ การจัดการเรียนรูในลักษณะ "ปรับ" เปลี่ยนการขับเคลื่อน "การเรียน/วิชา" การพัฒนาขอบเขตของการเรียนแบบ "เดิม" ไปสู่การสร้างระบบ "การเรียนรู้" ที่ "คำนึง" ถึงความ "เป็น" มนุษย์ "แตกต่าง" กัน

จากทัศนะของนักวิชาการข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรูที่ "ปรับเปลี่ยน" ครอบคลุม/ความแตกต่างระหว่างบุคคล หมายถึง "ปรัชญา" และวิธีการจัดการเรียนรูที่ "สะท้อน" ให้ผู้เรียน "สามารถ" ครอบคลุมลักษณะเฉพาะตัวของผู้เรียนใน "ทุก"

มต โดยมการวางแผนเชิงรุกในการปรับเปลี่ยน"นเน+!อหา กระบวนการ สัภาพี
 แวดลอม และการประเมนผล ให้อัดรบกบระดับความสามารถ ความถนด
 และความสันใจัท"ตคตางกน เพ็"อแมงหวงโฬเรยนแต่ละบุคคลพืฒนาตนเอง
 ไดเตม3ตามศึกยภาพพื"มอย และเตบไ้เตเป3นมนษยท"สัมบรณึในสังคมท"เต3มไป
 ดวยความหลากหลายอยางภาคภม

การทบทวนวรรณกรรมในส่วนอง "แนวคดพื+นฐานเก"ยวภความแตกต่าง
 ระหวางบุคคล" มงเนนไปท"การท)าความเขาใจัรากฐานทางสัรรวทยา
 จัตวทยา และสังคมวทยา ทสั"งผลโฬมนษยแต่ละคนมเอกลกษณึเฉพื้ะตว
 ไดสามารถเรยบเรยงเป3นความเรยงเชิงวชุกการไ้ดตงน+

2. แนวคั้ดพื+นฐานึเกยวภคั้ความแตกต่างระหวาYงบคั้*คั้ล

ความแตกต่างระหวางบุคคล (Individual Differences) เป3น
 ปรากฎการณึธีรรวมชุกตท"เกดข/น+กบมนษยทกคน ไดยมรากฐานสั)าคณูมาจัก
 ปฎสัมพื้ธีระหวาง "พื้ธีกรรม" (Heredity) และ "สัง"แวดลอม"
 (Environment) นกวชุกการทางดานจัตวทยาและการศึก/ชาไ้ไ้ความ
 สั)าคณูภการศึ/ษาความแตกต่างน +เพ็"อ!น)ามาเป3นพื้+นฐานึในการจั
 ประสั)การณึการเรยนรไ้เหมาะสั)ภธีรรวมชุกตของพเรยน

สั้วมล วองวณึชุ (2567) ระบวาแนวคดพื้+นฐานึของความแตกต่าง
 ระหวางบุคคลตง+อยบนสั)มตฐานึท"วา แมมนษยจัะมโครงสั)รางทางรางกายท"
 คลายคลง/กน แตรายละเอยดภายในทง+ดานสั)ตปญญา อารมณึ และ
 พื้ฤตกรรมน+มความหลากหลายสังมาก ความแตกต่างนไ้+มไ้ดเกดข/น+อยาง
 ไ้ดเตเด"ยว แตเป3นผลจักการสัง"สั)มประสั)การณึและการปรบตวเขาภ
 สั)ภาพีแวดลอมท"แตกต่างกน ตงน+ การท)าความเขาใจัพื้+นฐานึเหล่านจั+ง/เป3น

กัญแจ้)าคัญท"ช่วยใฝ่สื่อนสำมารถพื้ยากรณ์และตบสนองตอพื้ฤตกรรม การเรยนรของนกรเยนแต่ละคนไดออยางแมนย)า

ในมตของ ดานรางกายและสัตปัญญา, ชุวฒน สัทธิรตน (2568) อธิบายวาคความแตกตางพื้ฐานเร"มตตง+แตระดับการท)างานของระบบ ประสัาทและสัมอง ซ้/"งสัผลตอความเรววในการประมวลผลขอมล (Information Processing Speed) และความถนดในแตละดานท)แตกตาง กน ตามทฤษฎีพื้หปัญญา (Multiple Intelligences) ทย"งคองความสั)าคัญ ออยางยง"ในยคปจัจัน ซ้/"งพื้หเว3นวาเดก3แตละคนม "ความฉลาด" ในรบบ ท)นพื้หะตว เช่น บางคนโดดเดนดานภาษา บางคนโดดเดนดานมตสัพื้หนี หร!อบางคนโดดเดนดานตรรกะและคณัตศั)าสัตร การทค"รและบคลาการ ทางการศั)ก/ซาท)าคความเขาใจในมตตง+จะชุวใฝ่สำมารถจัดกจักรรมท)สังเสัรม ใฝ่เรยนไดเสัตงออกถ/งศั)กยภาพพื้ห"ทจัรงของตงเองไดออยางเต็ม3ท)

ขณะท)ในมตของ ดานจัตใจและอารมณั, วจัารณั พื้านชู (2566) ได ขยายความวาคความแตกตางระหวางบคคलयงครอบคลมถ/ง "โลกทศั)น" และ "ความเชุ"อมน"ในตงเอง" (Self-esteem) ซ้/"เป3นแรงขบเคล"อ!นสั)าคัญในการ เรยนร มนษยแต่ละคนมวธีการตบสนองตอปัญหาหร!ออปั)รรคท)ไมเหมอ!น กน บางคนมความอดทนตอความลมหเลวสัง (Resilience) ในขณะท)บางคน ตองการการกระตงและแรงเสัรมท)ากกวาปกต ความแตกตางในดาน อารมณัและสัคมน+องท)เป3นตวก)าหนด "ความพื้รอม" (Readiness) ในการ เขาสั)บเรยน หากผสื่อนสำมารถวเคราะห์ความแตกตางในดานนไ+ด จะชุว ใฝ่การจัดกลมตามความสั)นใจหร!อความพื้รอมเป3นไปออยางมประสัทธิภาพพื้ และลดชุงวาทางความรลั)ก/ทอ"าจัเกิดพว+ในชุน+เรยน

นอกจากนี้ + คีซีธีร์ จังกส์กรรม (2568) ยังได้นำเสนอ + ถ/ง แนวคิด "อง "รูปแบบการเรียนรู้" (Learning Styles) ในฐานะส่วนหน/"งของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนมีช่องทางการรับข้อมูลที่แตกต่างกัน บางคนเรียนรู้ได้ดีที่สุดผ่านการมองเห็น (Visual) บางคนผ่านการฟัง (Auditory) และบางคนผ่านการปฏิบัติ (Kinesthetic) แนวคิดพื้นฐาน + สะท้อนให้เห็นว่า "วิธีการเรียน" สำคัญไม่น้อยไปกว่า "สิ่งที่เรียน" การเข้าใจความแตกต่างในตนเอง + ช่วยให้อ่านใจตนเอง + การจัดการเรียนการสอนแบบรวมศูนย์ + เน้นวิธีใดวิธีหน/"งเพียงอย่างเดียว

โดยสรุปแล้ว แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลจึงไม่ใช่เพียงการมองเห็นความต่างในเชิงปริมาณ (เช่น ใครเก่งกว่าใคร) แต่เป็นการมองเห็นความต่างในเชิง "คุณภาพ" และ "เอกลักษณ์" ของแต่ละบุคคล ซึ่งประกอบด้วยความแตกต่างด้านความสามารถ สติปัญญา ความต้องการ ความสนใจ ร่างกาย อารมณ์ และสังคม การศึกษาและความเข้าใจความแตกต่างเหล่านี้ + ย่างแรก + จึงเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม + ประสิทธิภาพ และคุณภาพของการจัดการศึกษาอย่างรอบด้าน + ช่วยให้ผู้เรียนเติบโต + มั่นใจ + มีความสุขตามอัตลักษณ์ของตนเอง

3. ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้อิงความแตกต่าง (Differentiated Instruction)

ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้อิงความแตกต่าง (Differentiated Instruction: DI) พัฒนาขึ้นจากความเชื่อที่ว่า ผู้เรียนมีความหลากหลาย + ไม่สามารถถูกหล่อหลอมด้วยวิธีการสอนรูปแบบเดียวได้ โดย Carol Ann Tomlinson เสนอว่า + ฐานสำคัญ + ไตร่ตรอง + ขยายความ

โดยนกวชาการรณใหม่เพื่อประกตใ้ในบรบทการศีก/ซารวมสัมย (2565-2569) ดงน:

3.1 กรอบแนวคดเชงทฤษฎีของ Tomlinson ชยวฒน สัทธิรัตน (2568) ไ้สั้งเคราะหแนวคดของ Tomlinson โดยระบวการจั้ดการเรยนร ทต"อบสันองความแตกตางไม้ใ้การเพิ่ม"ภาरणานใ้ครตองเตรยบทรยนท" ตางกน 40 บทสั้)าทรบนกเรยน 40 คน แตเพรงการออกแบบ "หน่วยการเรยนรท"ยด!หยน" ซั้"/"สั้สามารถปรบเปลย"นองคประกอบหลกตามความตองการของผเรยนใ้ 3 มต ไ้แก

ความพ็รอม (Readiness): ระดบความรและทกะพ็+น!ฐานของผเรยนใ้ขณะน

ความสันใ้ใจ (Interest): สั้"ท"ดง/ดคความสันใ้ใจและสั้วางเรงบนดลใ้ใ้ใหม่เรยนอยากคนควา

แบบแผนการเรยนร (Learning Profile): วธิ้การท"ผเรยนถนดใ้การประมวผลขอมล เชง เพ็คั้
วฒนธิ้ธรรม หรือ!พ็หปญญา

3.2 องคประกอบของการปรบเปลย"นใ้ในการจั้ดการเรยนร (The Elements of Differentiation) ใ้การน)าทฤษฎีไปสั้การปฏบต คีคั้ธิ้ร จั้งกสั้กรรม (2568) อธิบายความหมายเชงล/กของการปรบเปลย"นองคประกอบใ้ชุน+เรยนเพื่อ!ใ้ทตอบสันองตอความแตกตาง ดงน:

การปรบดานเน+!อหา (Content Differentiation): หมายถ/งการท"ผสั้อนจั้ดเตรยบชุงทางารเขาถง/

ความหลากหลาย แม้อาจประสงค์การเรียนรู้จะเหมือนกัน เช่น การใช้สื่อ
 วัสดุอุปกรณ์แบบทอาน หรือการจัดระดับความซับซ้อนของเนื้อหา (Tiered
 Content) ให้สอดคล้องกับความพร้อมของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

การปรับกระบวนการ (Process Differentiation): เปลี่ยนการ
 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้

โอกาสใหม่เรียนรู้ได้ฝึกฝนทักษะผ่านวิธีการต่าง ๆ เช่น การจัดการเรียนรู้
 แบบศูนย์การเรียนรู้ (Learning Centers) การสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry-
 based Learning) หรือการใช้เทคโนโลยีช่วยสอนปรับระดับความยากง่าย
 อัตโนมัติ

การปรับตามผลผลิต (Product Differentiation): เปลี่ยนการประเมิน
 ผลตามสภาพที่จริง (Authentic

Assessment) ที่ให้นักเรียนเลือกแสดงออกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ตามความถนัด
 เช่น การทำโครงการ (Project-based) การสร้าง หรือการเขียนโปรแกรม
 คอมพิวเตอร์ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าในศักยภาพของตนเอง

การปรับสภาพแวดล้อม (Learning Environment Differentiation):
 การสร้างบรรยากาศที่

จัดบรรยากาศเน้นความปลอดภัย การยอมรับในความแตกต่าง และการจัดพื้นที่
 ทางกายภาพที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานแบบรายบุคคลและรายกลุ่ม

3.3 ทฤษฎีสันนิษฐานทฤษฎีของไนยคปจัจจับน ฟิงส์ธีร์ มหาวัตร
 (2567) ได้นำเสนอความเชื่อมโยงระหว่าง Differentiated Instruction กับ
 ทฤษฎีการเรียนรู้สมัยใหม่ โดยระบุว่า DI มีความสอดคล้องกับ ทฤษฎีการ
 สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) และ แนวคิดเขตพัฒนาการ
 ที่ใกล้เคียง (Zone of Proximal Development: ZPD) ของ Vygotsky ซึ่ง

เนนว่าการเรียนจะเกิดขึ้น/+ใดดท"สัดเม"อ!ผเรียนไต่รบวนท"ทาทายเกินระดับ
ความสามารถปจัจุบันเพียงเล็กน้อยและไต่รรับการช่วยเหลือ!ท"เหมาะสม
(Scaffolding)

นอกจากนี้ +สัวมล วองวาน์ซุ (2567) ยังระบุว่าในยุค AI-Transformation
ทฤษฎี DI ไต่รรับการสนับสนุนจากแนวคิด Adaptive Learning ซึง/"เป้รนาการ
ใช้ขอมล (Data-driven) มาช่วยวิเคราะห์ความแตกต่างรายบุคคลได้
อย่างเรลไทม ท)าให้การตอบสนองของความตองการของผเรียนมีความแม่นยำ
และเป้รนปจัจุบันมากข/น+

บทสร้บเชิงทฤษฎี ทฤษฎีการจัดการเรียนรท"ตอบสนองความแตกต่างจ้/ง
เป้รียบเสมือน!นเข3มทสี่ส)าหรับครในการบริหารจัดการชุน+เรียนท"มความหลากหลาย
หลายสิ่ง โดยมเปาหมายสั่งสัดเพื่อ!วางรากฐานชวตใหม่เรียนเจ้ารูงอกงาม
อย่างสมบูรณ์ ทง+ดานร่างกาย อารมณ์ สังคม และสัดปัญญา การจัดการ
เรียนการสอนในแนวทางนจ้+/งเป้รนาการยกระดับคณัภาพการศีก/ษาท"ให้ความ
ส)าคัญบศีกดศี(รและความเป้รนปจัเจ้ากบุคคลของผเรียนอย่างแท้จริง

4. บทบาทของคร้รและบค้*ลากรทางการศ้รษาในการจัดการเรียนร รายบค้*คัล

การจัดการเรียนรท"ค)าน/งถ/งความแตกต่างระหว่างบุคคลเรยกรองให้คร
ผสัองตองมการปรบเปลย"นบทบาท (Role Transformation) จ้ากการเป้รน
ผออกค)าส้ง"หร!ผถายทอดความรทางเดยว (Lecturer) ไปส้การเป้รนผ
อ)านวยความส้ะดวกและนกออกแบบระบบนเวศ้การเรียนรท"ดหยน โดยนก
วช้การใดก)าหนดบทบาทส)าคัญของคร้รในยคการศีก/ษาฐานส้มรรณะไว
ดงน:+

4.1 การประเมินภาวะและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน (Learner Profile Expert)

บทบาทที่สำเร็จที่สุดที่นักเรียนต้องการคือต้องมอบคุณภาพของนักเรียนรายบุคคล สัมผัส ว่องวานิช (2567) ระบุว่า ครูยุคใหม่ต้องมอบคุณภาพในการใช้เครื่องมือประเมินที่หลากหลายเพื่อให้อาจารย์ "แผนที่การเรียนรู้" (Learning Mapping) ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลด้านสติปัญญา ความถนัด ความสนใจ และภูมิหลังทางสังคม ข้อมูลเหล่านี้ไม่ใช่เพียงแค่อัด แต่เป็นเครื่องมือในการวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ "จุดที่เหมาะสม" (Sweet Spot) ของการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคน หากครูขาดบทบาทในการประเมินภาวะและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ย่อมไม่สามารถจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการที่แท้จริงได้

4.2 การประเมินออกแบบการเรียนรู้ (Instructional Designer)

ชัชวาลย์ สัตถิรัตน์ (2568) ได้นำเอาบทบาทของครูในฐานะสถาปนิกทางการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีความเชี่ยวชาญในการปรับเปลี่ยน (Adaptation) องค์ประกอบของหลักสูตร ครูต้องสามารถสร้างเส้นทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย (Multiple Pathways) ภายในหน่วยการเรียนรู้ เดียวกัน โดยใช้เทคนิคการจัดกลุ่มตามความสามารถ (Tiered Assignments) หรือการจัดกลุ่มตามความสนใจ (Interest Groups) เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ การออกแบบบทเรียนที่ครอบคลุมทั้งการเลือกที่หลากหลายและการกำหนดเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนแต่ยังคงไว้ซึ่งมาตรฐาน

4.3 การเปลี่ยนบทบาทอำนวยความสะดวกและโค้ช (Facilitator and Coach)

ในบริบทของการจัดการเรียนรายบุคคล วาจารย์ ฟานชู (2566) ใ้ทศึ้นะวาครตองลคบทบาทการควบคุม (Control) และเพิ่ม"บทบาทการประคองประคอง (Scaffolding) ครครท)าหนาท"ป้โน้คชุท"คอยสังเกตการณ์ ใ้ค)าปร/กษา และกระต่นใ้ใหม่เรยนเกตการเรยนรวยต่นเองผานการตง+ค)าถาม (Inquiry-based) การส้สร้างบรรยาคาศึท"ปลอตภยทางอารมณ้และส้คมใ้ชุน+เรยนป้โน้หนาท"หลกของคร เพื่"อ!ใ้ใหม่เรยนกลาท"จ้เรยนรวตามความเรว (Pace) ของต่นเองโดยไมเรส้ก/วาทกเปรยบทยบทร!อถกทง+ไว้ขางหลง

4.4 การเปลี่ยนประเมินเพื่อ!การพัฒนา (Assessment for Learning Specialist)

บทบาทส้ตทายท"ส้)าคณคอ!การป้โน้ผประเมนตามส้ภาพึ้จ้รงศึ้ศึ้ธึ้ร จ้งกส้กรรม (2568) อธิบายวาครตองเปลย"นจ้การประเมนเพื่"อ!ตตส้ัน (Summative) มาป้โน้การประเมนเพื่"อ!พึ้พัฒนา (Formative) อยางตอเน"!อง ครตองมความส้ามารถใ้การใ้หขอมลปอนกลบ (Feedback) ท"ฉพึ้จะจ้จ้จ้งและทนทวงทแกผเรยนรายบคคล เพื่"อ!ใ้ใหม่เรยนรวบทรบาท/งความกาวหนาและจ้ตท"องพึ้พัฒนาของต่นเอง การประเมนใ้รบแบบนชุ+วยเส้รมส้สร้างประส้ทธิผลและคณ้ภาพึ้ของการจ้การศึ้/กษาใ้โตอยางตม3ท" เพื่"อ!ราจะป้โน้การประเมนท"เคารพึ้ใ้จ้หะการเตบ้โตท"แตกตางกนของผเรยน

ส้รบบทบาทของคร จ้การทบทวนวรณ้กรรมขางต่น ส้รบใ้ดาวครและบคลากรทางการศึ้/ษาใ้นยคป้จ้จ้บตองป้โน้ "ผส้สร้างโอกาส้ทางการเรยนรว" ท"ชาใ้จ้ใ้ในหลกความแตกตางระหวางบคคลอยางล/กช้/ง+ การท)างาน

ของครูแจ้ง/งเป3นการบรรณาการระหว่างศิาส์ตรทางการศึ/กษาและศีลปะในการ
 เขาถ/งใจฝัเรียน เพื่"อ!น)าไปสัการพีฒนาฝเรียนใหเหมาะสักับความแตกตาง
 พง+ในดานรางกาย อารมณั สังคม และสัตปัญญา อนเป3นรากฐานสั)าคัญของ
 การสัรางมนษยท"สัมบรณัตามเปาหมายของการจัการศึ/กษาแนวใหม่

งานวิจัยทเกยวของ

กาญจันนา สัระยวทยะ (2553 : 147) พีฒนาหงสั!องสั้รรมการอาน
 เร"!อง ประเพ็ณัทองถ"น สักลนครเพื่"อ!ฝั/กทกษะการอานและการเขยนภาษา
 ไทย ชุ น+ประณมศึ/กษาปท" 2 มการเปรยบทยบ ผลสัมฤทธิ (ทางการเรย
 กอน เรยนและหลงเรยนดวยหงสั!องสั้รรมการอาน ผลปราภววา ผล
 สัมฤทธิ (หลงเรยนสังกวากอนเรยนอยางม นยสั)าคัญทางสัถตท "ระดบ .01
 และหงสั!องสั้รรมการ อานม ประสัทธิภภาพัเทากบ 88.10/ 86.67 สังกวา
 เกณัต์ มาตรฐาน 80/80 ทต"งไว

จัทำมาศึ ชุยสังคราม (2552 : 98) ไดจัตจักรรการเรยนนรกลมรวม
 มอ!แบบ STAD เป3น การจัตจักรร การเรยนรดานการอานจับใจ้ความ โดย
 ใชหงสั!องสั้รรมการอานประกอบผล การศึ/กษาคนควาปราภววา แผนการ
 จัตจักรรการเรยนร +มประสัทธิภภาพั (E1/E2) เทากบ 84.72/82.22 คา
 ดชุนประสัทธิผลของการจัตจักรรการ เรยนร +มคาเทากบ 0.6300 สั้ดง
 วา นกเรยน มความกาวหนาทางการเรยนร + คดเป3นรอยละ 63 นกเรยนม
 การ พีฒนาทกษะดานการอาน จับใจ้ ความคดเป3นรอยละ 82.22 และ
 พ็จัรณัานกเรยนเป3นรายบคคลกเรยนม พีฒนาการดานการ อาน จับ

ใจ้ความผานเกณฑ์ร้อยละ 80 คดแปรนรอยละ 67 ช้"/นกรายนมความกาวหนา
ทางการ เรยนร และม ทกษะดานการอานจับใจ้ความแปรนอยางด

กนตา สั้ขกระจ้าง (2550 : 101) ไตท)การศึ้ก/ซาความส้าสามารถในกา
รอานคา) ของเด3กท"ม ปัญหาทางการ เรยนร + โดยใจ้หูหงสั้อสังเส้ารวมการอาน
เพ็"อ!การเรยนร +ผลการศึ้ก/ซาพื้บวาหงสั้อ! สั้งเส้ารวมการอานเพ็"อ!การเรยนร
ท"วจ้ยส้ารงข/น+มประสั้ทธิภาพื้เทาบก 90.09,86.33 ความส้าสามารถใน กา
รอานคา)โดยใจ้หูหงสั้อสังเส้ารวมการอานเพ็"อ! การเรยนร หลงสั้อนสั้งกวางอน
สั้อน อยางมนยส้า)คยท "ระดบ .05

ผดง นามกณั้ทา (2550 1) ไตรายงานผลการพื้ฒนาทกษะโดยใจ้
หูหงสั้อสังเส้ารวมการอาน กลมส้าระ การเรยนรภาซาไทย ชุน+ประณม
ศึ้ก/ซาปท" 2 โรงเรยนบานขมน+ สั้งกดส้า)นกงานเขตพื้+น!ท"การศึ้ก/ซากาพสั้นธั้
เขต 3 พื้บวาหงสั้อ!สังเส้ารวมการอานท"ส้ารงข/น+มประสั้ทธิภาพื้ตามเกณั้ท
รอยละ 82.19 /81.17 ช้"/"สั้งกวางเกณั้ท ประสั้ทธิภาพื้ท"ตง+ไวคอ! รอย
ละ80/80

สั้รศึ้กด (และคณั้ะ (2565) ไตรายงานผลการพื้ฒนาบทรอยนไมโคร
เลรนงเพ็"อ!สังเส้ารวมทกษะการส้ารงสั้รคนวนตกรรม สั้)าหรบนกศึ้ก/ซาระดบ
ปรณญูาตร พื้บวาบทรอยนไมโครเลรนงท"พื้ฒนาข/น+มประสั้ทธิภาพื้ตาม
เกณั้ท รอยละ 83.45 / 82.90 ช้"/"สั้งกวางเกณั้ทประสั้ทธิภาพื้ท"ตง+ไวคอ! รอย
ละ 80/80 และผลสั้มฤทธีท(างการเรยนรหลงเรยนรสังกวางอนเรยนอยางมนย
สั้)าคยทางสั้ถด

จั้ราพื้ร ประคองจั้ต (2564) ไตศึ้ก/ซาการจั้ตการเรยนรแบบไมโครเลรน
นงรวมกบสั้"อมลตมเดย เพ็"อ!พื้ฒนาความส้าสามารถในการแกปัญหาทาง
คณั้ตศั้าสั้ตร ของนกรายนชุน+มธั้ยมศึ้ก/ซาปท" 3 พื้บวาชุดการเรยนรไมโคร

เรียนนงมคาประสิทธิภาพ (\$E_1/E_2\$) เทากบ รอยละ 81.50 / 80.75 ซัง"/
สังกวาเกณ์ท์ท"ก)าหนดไวคอ! รอยละ 80/80.

วภาว ผลชูป (2566) ไตรายงานการใชุบทเรียนวดโอขนาดสั้น+
(Micro-learning Video) เพื่อ!พัฒนาทักษะการฟังภาษาองกฤษ ส้า)หรับ
นกรเรียนชุน+มธิยมศีก/ซาปท "1 โรงเรียนในสังกตส้า)างงานเขตพื+นท"การศีก/กษา
มธิยมศีก/ซา พื+บวาส้า)อท"ส้า)างว/น+มประสิทธิภาพพืเทากบ รอยละ 84.12 /
83.50 ซัง"/สังกวาเกณ์ท์ รอยละ 80/80 ทต"งไว และนกรเรียนมความพืง/พือใ
ตอการเรยนอยในระดบมากทส้า)ด

ธิกร ส้า)วรรณ์ว (2565) ไตรายงานการพัฒนา บทเรียนไมโครเรนน
นงบนเพื่อลตพือรวมออนไลน เพื่อ!เส้า)รมส้า)างทักษะการใชุงานโปรแกรม
คอมพื+เตอร์พื+น!ฐาน ส้า)าหรบนกรเรียนชุน+ประณศีก/ซาปท" 6 พื+บวาบทเรียนท"
พื+ฒนาช/น+มประสิทธิภาพพืเทากบ รอยละ 83.75 / 82.40 ซัง"/สังกวาเกณ์ท์ท"
ตง+ไวคอ! รอยละ 80/80 และผลการเปรยบเทยบคะแนนส้า)อบพื+บวา นกรเรียน
มคะแนนหลงเรยนสังกวกอนเรยนอยางมนยส้า)าคณูทางส้า)ตท"ระดบ .05

องคณ้า)ีร)าพื+นธิพืงศีก (2566) ไตศีก/ซาผลการใชุ ส้า)อไมโครเรนนง
ผานแอปพื+ลเคชุน Line เพื่อ!พัฒนาความเร"องค)าศีพื+ทภาษาจัน ส้า)าหรบ
นกรเรียนมธิยมศีก/ซาตออนตน พื+บวาประสิทธิภาพพืของส้า)อไมโครเรนนงมคา
เทากบ รอยละ 81.25 / 80.60 ซัง"/เปรนไปตามเกณ์ท์ประสิทธิภาพพื รอยละ
80/80 ทก")าหนดไว และชูลดภาระทางปญญา (Cognitive Load) ของพ
เรยนไดเปรนอยางด

พืงศีกีร์ และคณ้ะ (2565) ไตรายงานผลการพื+ฒนา ชุดการเรยนร
ไมโครเรนนงเชุงรก (Active Microlearning) เร"อง วทยาการค)านวณ
ส้า)าหรบนกรเรียนชุน+มธิยมศีก/ซาปท" 1 พื+บวาชุดการเรยนรมประสิทธิภาพพื

เทากบ รอยละ 85.10 / 84.45 ซัง/"สังกวาเกณท์ รอยละ 80/80 โดยระบ
วากการแบงเน+!อหาเป3นหน่วยย่อย (Bite-sized) ชุวยใหนกเรยนจัดจ้)าเน+!อหา
ไดแมนย)ากวากการเรยนแบบปกต

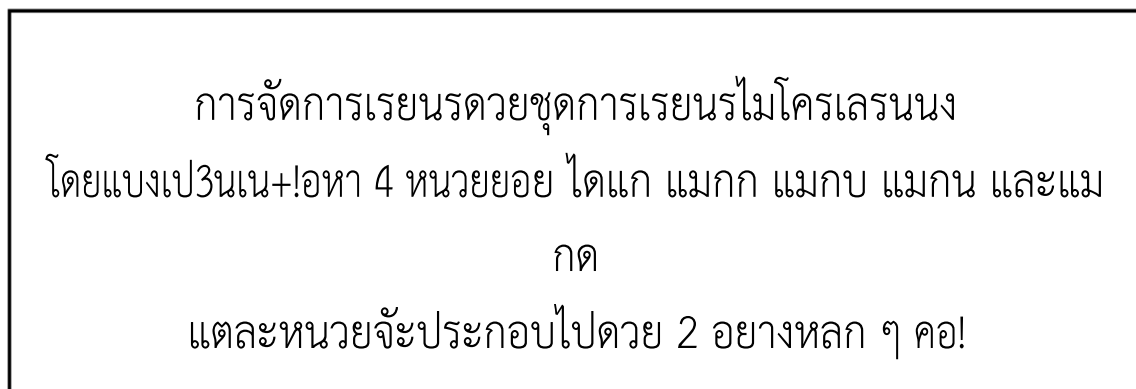
สัจัตรา และคณัะ (2566) ไดรายงานผลการพัฒนา บทเรยนไมโคร
เลรนนงรวมกบเทคนคเกม (Gamification) เพื่"อ!พัฒนาทักษะการสะกคค)า
ยาก ส้)าหรบนกเรยนชุน+ประณคคค/ชาปท" 3 พืบวาบทเรยนทพื"ฒนาช/น+ม
ประสัทธิภาพืเทากบ รอยละ 84.50 / 83.25 ซัง/"สังกวาเกณท์ท"ตง+ไวคอ! รอย
ละ 80/80 และผลสัทธิท(างการเรยนของนกเรยนหลงเรยนสังกวาگون
เรยนอยางมนยส้)าคณททางสัถตท"ระดบ .05

ธีรพืงคี่ มณัวงช (2565) ไดคคค/ชาการจ้ตการเรยนรแบบไมโครเลรนนง
ผาน ส้)!"าวดโอสัน+ (Short-form Video) เร!"อง หลกภาษาและการใชุภาษา
ไทย ส้)าหรบนกเรยนชุน+มธียมคคค/ชาปท" 2 โรงเรยนในสังกคส้)างงานเขต
พื+นท"การคคค/ชามธียมคคค/ชา พืบวาส้)อ!ไมโครเลรนนงท"สร้างชน/+มประสัทธิภาพื
ตามเกณท์ รอยละ 82.15 / 81.40 ซัง/"สังกวาเกณท์ท"ตง+ไวคอ! รอยละ
80/80 โดยระบวากการยอยเน+!อหาหลกภาษาทช้"บช้อนใไหส้+ลง ชุวยใ
นกเรยนเขาใจ้ไดงายช/น+

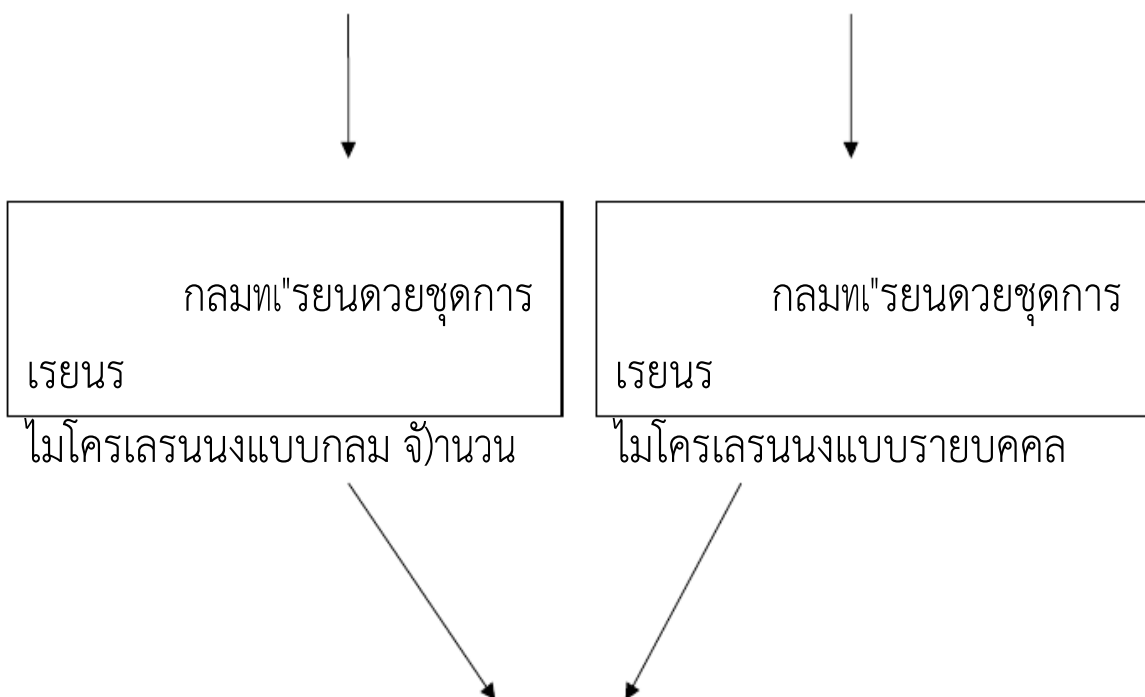
นทธีมน และคณัะ (2566) ไดรายงานการพืพัฒนา ชุคกจ้กรรมไมโคร
เลรนนงแบบอนเทอรแอกทพื เพื่"อ!สังเสัรมความสามารถใการอ่านจับใจ้
ความส้)าคณ ส้)าหรบนกเรยนชุน+ประณคคค/ชาปท" 4 พืบวาประสัทธิภาพืของ
ชุคกจ้กรรมคาคาเทากบ รอยละ 83.10 / 82.80 ซัง/"สังกวาเกณท์
ประสัทธิภาพื รอยละ 80/80 ทก")าหนดไว และนกเรยนมระดบความพืง/
พือใจ้ตอการจ้ตการเรยนรอยใระดบมากท"ส้ด

กรอบแนวคิดงานวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยทฤษฎีของ ผวจัยใดกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

1. ชุดการเรียนรู้

ผลสัมฤทธิ์(างการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้น+ประถมศึก/ซาปท"

1

บทท 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเร"อง ผลของการจัดการเรียนรด้วยชุดการเรยนรไมโครเรรนนงแบบกลมและแบบรายบุคคล เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์(างการอ่านและการเขียน ส้าหรับนักเรียนชั้น+ประถมศึก/ซาปท" 1 ในบริบทโรงเรียนขนาดเล็ก3 เ่งนการวิจัยเซ่งก/"งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยมีรายละเอียดวิธีดาเนนการวิจัย ดังต่อไปนี้ +

3.1 รูปแบบการวิจัย

3.2 ประชากรและกลมตัวอย่าง

3.3 เครื่องมอ!ท"ใ้ใช้ในการเก3รวบรวมขอมล

3.4 การสร้างและตรวจสอบคณภาพีเคร"มอ!

3.5 การวเคราะห์ขอมล

3.6 สัถตท"ใซ้ในการวิจัย

รรูปแบบการวิจัย

ผวจั้ใซ้รูปแบบ การวิจัยเซ่งง/"ทดลอง (Semi-Experimental Research) แบบกลมเปรยบเทียบ (Static Group Comparison) โดยแบ่ง เ่งน

กลมทดลองท "1 จั้ดการเรยนรด้วยชุดการเรยนรไมโครเลรนงแบบ
กลม

กลมทดลองท "2 จั้ดการเรยนรด้วยชุดการเรยนรไมโครเลรนงแบบ
รายบุคคล

ประชี้การและกลY*มตวียายYง

ประชี้การท"ใซ้ในการวิจัย ไ้ดแก นกเรยนชุน+ประณค้ก/ซาปท" 1
โรงเรียนประณค้ก/ซาขนาดเลก3 ในอ)าเกอหวยราชู จั้งหวดบรรมย ท"ก)าลง
ค้ก/ซาอยใ้ในภาคเรยนท" 1 ปการค้ก/ซา 2569 จั้)านวน 5 โรงเรียน ไ้ดแก
โรงเรียนบานค้กขมน+พ้้ฒนา โรงเรียนบานดวน โรงเรียนบานเกต "สั้ตา
ประชี้อปถมภ" โรงเรียนวดบานสั้วายจ้กนอย และโรงเรียนบานช้คกราด
มจั้)านวนทง+สั้น+ 50 คนและแบ่งออกเป้3น 2 กลม กลมละ 25 คน

1. การก)าหนดกลมเปาหมายและการแบ่งกลมทดลอง

ใ้ช้วิธีการเลอ!กพ้+น!ท"แบบจ้ะจ้จ (Purposive Area Sampling) ผวจั้ใ้ช้วิธีการเลอ!อกกลมเปาหมายแบบจ้ะจ้จตามพ้+น!ท" โดย
พ้จ้)ารณ้)าจ้)ักโรงเรียนขนาดเลก3ในเขตพ้+น!ท"อ)าเกอหวยราชูท"บรบทและ
สั้ภาพ้แวดลอมใ้ไกลเคยงกนและบรเวณใ้โรงเรียนอยใ้ไกลเคยงกน

2. การสุ่มวิธีการสอน (Random Assignment of Treatments) เพื่อ!
ความแปรปรวนในการวิจัย ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มเพื่อ!
กำหนดรูปแบบการ
สอนให้แตกต่างกันโดยการใช้สัปดาห์โดย ดงน+

2.1 กลมที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ออนไลน์แบบกลุ่ม จำนวน
25 คน

2.2 กลมที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ออนไลน์รายบุคคล จำนวน
25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์แบบกลุ่มและแบบรายบุคคล
จำนวน 4 หน่วย
2. แผนการจัดการเรียนรู้ออนไลน์แบบกลุ่ม
และแบบรายบุคคล จำนวน 4 แผน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์(างการอ่านและการเขียน (Pre-test /
Post-test)
4. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ออนไลน์

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจะ!
ดำเนินการตามลักษณะ ดงน+

1. การสร้างชุดการเรียนรู้ออนไลน์

การสร้างชุดการเรียนรู้ออนไลน์โดยทางฝึก/ซาได้จัดสร้าง
ขึ้นเพื่อ!
ใช้ในการสอน เพื่อ!
เพิ่มผลสัมฤทธิ์(างการเรียนให้

นักเรียนมรายละเอียดในการสร้างการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนตัว
สะกดท"ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ชุดการเรียนรไมโครเรียนนง โดย
ใช้แนวคิด ADDIE (กลซุย กลตวนซุ, 2564, หน้า 45-60) ดงน +

1.1 การวิเคราะห์ (Analysis)

การพัฒนาชุดการเรียนรไมโครเรียนนงเพื่อ"อ!ใช้เป3นเคร"!องม!อใน
การวิจัยครง+น +มการก)าหนดกรอบ
และทศีทางในการออกชุดกาเรียนรไมโครเรียนนงให้สอดคล้องกบผเรียน
เน+!อหา และบริบทการจัดการเรียนร

1.1.1 การวิเคราะห์ปัญหา

ผวจัวยวิเคราะห์ปัญหาโดยการสังเกตผเรียนโดยการ
สังเกต และจัดบหนท/ก พัฒนาการอ่านและเขียน ความสนใจในการ
เรียนรรายวชษาภาษาไทยและความแตกต่างรายบุคคลท"เกิดข/น+ ท)าให้
พืบปัญหาการอ่านไมออก เขียนไมไดของผเรียน โดยมีปัญหามาจ้ากการอ่าน
สะกดค)าไมคลอง ไมสามารถ บอกไดวาทวสะกดท"พืบออกเสียงใด การเขียน
ค)าจ้ากภาพพืไมได การขาดความม"นใจในการเรียนร ท)าให้ผลการเรียนต"า)ลง
เป3นผลไปถง/การทดสอบระดับชุต RT

1.1.2 การวิเคราะห์หลักสูตรและเน+!อหา

ผวจัยศีก/ซาหลักสูตรแกนกลาง พืทธีศีกกราช 2551
หลักสูตรส้ถานศีก/ซา โดยศีก/ซา
มาตรฐานการเรียนร ตวซุ+ด กลมส้าระการเรียนรภาษาไทย ในระดับชุน+
ประถมศีก/ซาปท" 1 เพื่อ!ก)าหนดขอบเขตของเน+!อหา จัดประสังคการเรียนร
และการจัดการเรียนรท"เหมาะสม คคนควาเอกส้าระประกอบการส้อนใน
รายวชษาภาษาไทย หนงส้อ! ต)ารา และผท"มประส้บการณ้ส้อน

1.1.3 การวิเคราะห์บริบทโรงเรียนขนาดเล็ก

ผวจัยศีก/ซาสัฎาพีแวดลอมโรงเรยนขนาดเลก3ในอ)าเกอ
หวยราชู เก"ยวบกบการจ้ด การเรยนการสัอน เทคโนโลย และจ้)านวน
นกรเยน เพ็"อออกแบบสั"อ! และการจ้ดการเรยนรท"หมาะสั้มโรงเรยน ม
การใช้เทคนคการสัอนท"ตกตางกน มทง+การสัอนแบบกลม และการสัอน
รายบคคล ข/น+อยกบบรบทแต่ละโรงเรยน

1.1.4 การวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยท"เก"ยวของ

ผวจัยศีก/ซาแนวคต ทฤษฎี และงานวิจัยท"เก"ยวของ เก"ยวบก
การเรยนรท"หมาะสั้มกบนกรเยน
ในชุงวอายุ 6-8 ป เพ็"อออกแบบสั"อ!การสัอนให้สัอดคคองกบชุงววย โดยชุงว
วย 6-8 ป จ้เป3นชุงววยทชุง"อบสัสันสัวยงาม มภาพี มเสัียง สั้สามารถง/ดค
คววมสันจ้ใจของผเรยนไ้ดค

จ้กผลการวเคราะห ผวจัยสามารถสร้บไ้ควาในชุน+ประณคศีก/ซาปท"

1 ประสับปญหการอ่านไมออก

เขยนไมไค โดยมปญหามาจ้กการอ่านสัะกคค)าไมคคอง และจ้ดจ้)าตวสัะกค
ท"ไมตรงตามมาตราทวสัะกคไมไค นอกจ้กนโ+รงเรยนขนาดเลก3ในอ)าเกอ
หวยราชู จ้หวดบรรมย ยงมการจ้ดการเรยนการสัอนท"ตกตางกนตาม
บรบทของโรงเรยน 2 แบบ ดงน+1) การสัอนแบบกลม 2) การสัอนแบบราย
บคคล

ผวจัยก)าหนดแนวทางในการพ้ฒนาชุดการเรยนร ไ้ดแก 1) ดวยชุด
การเรยนรไมโครเลรนงแบบกลม เร"!องการอ่านและเขยนตวสัะกคท"ไมตรง
ตามมาตราทวสัะกค 2) ดวยชุดการเรยนรไมโครเลรนงแบบรายบคคล
เร"!องการอ่านและเขยนตวสัะกคท"ไมตรงตามมาตราทวสัะกค โดยมการ

ควบคุมเน+!อหา แบบทดสอบ ใเหม!อนกนตางกนเพ็องวธิการสัอน เพ็"อ!ใซุ
เพ็องตวแปรตนในการวจัย

1.2 D Design (การออกแบบ)

ผวจัยน)าขอมลท"ไต่จ้การวเคราะห์ปัญหา การวเคราะห์
หลกสัตรและเน+!อหา การวเคราะห์บริบทโรงเรียนขนาดเล3ก และการวเคราะห์
แนวคต ทฤษฎี งานวจัยท"เกย"วของ ด)าเนนการออกแบบชุดการ แบ่งเน+!อหา
เพ็องยอยๆ (Bite-sized) เซน 1 วดโอ1 มาตราตวสัะกต ความยาวไมเกิน 3-5
นาท แบ่งไต่ 4 หน่วย ดงน +

1.2.1 ชุดการเรียนรไมโครเลรนนง เร"!องการพืฒนาทักษะการอ่าน
และเขียนตวสัะกตท"ไมตรงตามมาตราตวสัะกต แมกก

1.2.1.1 เลมเน+!อหา

- 1) สัาระและมาตรฐานการเรียนร
- 2) คณัภาพืพเรียน
- 3) ตวซุ+ด
- 4) จัตประสังคการเรียนร
- 5) สัาระการเรียนร
- 6) คาเนะน)าการใซุบทเรียนสั)าหรบคร
- 7) คาเนะน)าการใซุบทเรียนสั)าหรบนกเรียน
- 8) แบบทดสอบกอนเรียน
- 9) ใบความรเร"!องตวสัะกตท"ไมตรงตามมาตราตว

สัะกต ก (ก ไก)

- 10) แบบพื/กทักษะเร"!องตวสัะกตท"ไมตรงตามมาตราตว

สัะกต ก (ก ไก)

- 11) ใบความรเร"!องตวส้กตท"ไมตรงตามมาตราดว
 ส้กต ข (ข ไช)
- 12) แบบฝ้/กทกษะเร"!องตวส้กตท"ไมตรงตามมาตราดว
 ส้กต ข (ข ไช)
- 13) ใบความรเร"!องตวส้กตท"ไมตรงตามมาตราดว
 ส้กต ค (ค ควาย)
- 14) แบบฝ้/กทกษะเร"!องตวส้กตไมตรงตามมาตราดว
 ส้กต ค (ค ควาย)
- 15) ใบความรเร"!องตวส้กตท"ไมตรงตามมาตราดว
 ส้กต ฅ (ฅ ระฆง)
- 16) แบบฝ้/กทกษะเร"!องตวส้กตท"ไมตรงตามมาตราดว
 ส้กต ฅ (ฅ ระฆง)
- 17) แบบทดส้อบหลงเรยน
- 18) เฉลยแบบฝ้/กทกษะเร"!องตวส้กตท"ไมตรงตาม
 มาตราดวส้กต ก,ข,ค,ฅ

1.2.1.2 วดโอไมโครเลรนง แม กก

- 1) น)าเขาส้บทเรยน
- 2) อธิบายเน+อ!หาฟ้รอมตวอยาง
- 3) เกม
- 4) ส้รบ

1.2.2 ชุดการเรยนรไมโครเลรนง เร"!องการฟ้ฒนาทกษะการอาน
 และเขยนตวส้กตท"ไมตรงตามมาตราดวส้กต แมกน

1.2.2.1 เลมเน+!อหา

- 1) สั้ระและมาตรฐานการเรยนร
- 2) คณั้ภาพั้เรยน
- 3) ตวชุ+ด
- 4) จั้ดประสังคการเรยนร
- 5) สั้ระการเรยนร
- 6) คาณะน)ากการั้ชุบทเรยนสั้)าหรบคร
- 7) คาณะน)ากการั้ชุบทเรยนสั้)าหรบนกเรยน
- 8) แบบทดสั้อบกอนเรยน
- 9) ใ้บความรเร"!องตวสั้กตท"ั้มตรงตามมาตราดว

สั้กต น (น หน)

- 10) แบบฝั้/กทกษะเร"!องตวสั้กตท"ั้มตรงตามมาตราดว

สั้กต น (น หน)

- 11) ใ้บความรเร"!องตวสั้กตท"ั้ม

ตรงตามมาตราดวสั้กต ญ (ญ หญง)

- 12) แบบฝั้/กทกษะเร"!องตวสั้กตท"ั้มตรงตามมาตราดว

สั้กต ญ (ญ หญง)

- 13) ใ้บความรเร"!องตวสั้กตท"ั้มตรงตามมาตราดว

สั้กต ร (ร เร!อ)

- 14) แบบฝั้/กทกษะเร"!องตวสั้กต"ั้มตรงตามมาตราดว

สั้กต ร (ร เร!อ)

- 15) ใ้บความรเร"!องตวสั้กตท"ั้มตรงตามมาตราดว

สั้กต ล (ล ลง)

- 16) แบบฝั้/กทกษะเร"!องตวสั้กตท"ั้มตรงตามมาตราดว

สั้กต ล (ล ลง)

- 17) ใบความรเร"!องตวสะกดทไ"มตรงตามมาตราตว
สะกด พ (พ จัฬา)
- 18) แบบฝึ/กทกษะเร"!องตวสะกดทไ"มตรงตามมาตราตว
สะกด พ (พ จัฬา)
- 19) แบบทตส้อบหลงเรยน
- 20) เฉลยแบบฝึ/กทกษะเร"!องตวสะกดทไ"มตรงตาม
มาตราตวสะกด น,ญ,ร,ล,พ

1.2.2.2 วตไอมไโครเลรนง แม กน

- 1) น)าเขาส้บทเรยน
- 2) อธิบายเน+อ!หาพีรอมตวอยาง
- 3) เกม
- 4) สัรบ

1.2.3 ชุดการเรยนรไมโครเลรนง เร"!องการพ้ฒนาทกษะการอ่าน และเขยนตวสะกดทไ"มตรงตามมาตราตวสะกด แมกบ

1.2.3.1 เลมเน+อหา

- 1) สัาระและมาตรฐานการเรยนร
- 2) คณัภาพีผเรยน
- 3) ตวซุ+ด
- 4) จดัประสังคการเรยนร
- 5) สัาระการเรยนร
- 6) ค)าเนะน)าการใซุบทเรยนสั)าหรบคร
- 7) ค)าเนะน)าการใซุบทเรยนสั)าหรบนกเรยน
- 8) แบบทตส้อบกอนเรยน

- 9) ใบความรเร"!องตวสะกดท"มตรงตามมาตราตวสะกด
บ (บ ใบไม)
- 10) แบบฝึ/กทกษะเร"!องตวสะกดท"มตรงตามมาตราตว
สะกด บ (บ ใบไม)
- 11) ใบความรเร"!องตวสะกด
ท"มตรงตามมาตราตวสะกด ป (ป ปลา)
- 12) แบบฝึ/กทกษะเร"!องตวสะกดท"มตรงตามมาตราตว
สะกด ป (ป ปลา)
- 13) ใบความรเร"!องตวสะกดท"มตรงตามมาตราตว
สะกด ฟี (ฟี ฟ่าน)
- 14) แบบฝึ/กทกษะเร"!องตวสะกดไมตรงตามมาตรตว
สะกด ฟี (ฟี ฟ่าน)
- 15) ใบความรเร"!องตวสะกดท"มตรงตามมาตราตวสะกด
ภ (ภ ส้าาภ)
- 16) แบบฝึ/กทกษะเร"!องตวสะกดท"ไมตรงตามมาตราตว
สะกด ภ (ภ ส้าาภ)
- 17) ใบความรเร"!องตวสะกดท"มตรงตามมาตราตวสะกด
พี (พี ฟัน)
- 18) แบบฝึ/กทกษะเร"!องตวสะกดท"ไมตรงตามมาตราตว
สะกด พี (พี ฟัน)
- 19) แบบทดส้อบหลงเรยน
- 20) เฉลยแบบฝึ/กทกษะเร"!องตวสะกดท"ไมตรงตาม
มาตราตวสะกด บ, ป, ฟี, ภ, พี

1.2.3.2 วดโอไมโครเลรนง แมกบ

- 1) น)าเขาส์บทเรียน
- 2) อธิบายเน+อ!หาพีรอมตวอยาง
- 3) เกม
- 4) สัรป

1.2.4 ชุดการเรยนรไมโครเลนนง เร"!องการพืฒนาทักษะการอ่าน
และเขยนตวสะกดท"ไมตรงตามมาตราตวสะกด

1.2.4.1 เลมเน+!อหา

- 1) สัระและมาตรฐานการเรยนร
- 2) คณัภาพีพเรียน
- 3) ตวซุ+ด
- 4) จัดประสังคการเรยนร
- 5) สัระการเรยนร
- 6) ค)าเนะน)าการใซุบทเรียนสั)าหรบคร
- 7) ค)าเนะน)าการใซุบทเรียนสั)าหรบนกเรียน
- 8) แบบทตสัอบกอนเรียน
- 9) ใบความรเร"!องตวสะกดท"ไมตรงตามมาตราตว

สะกด ด (ด เดก3)

- 10) แบบพื/กททกะเร"!องตวสะกดท"ไมตรงตามมาตราตว

สะกด ด (ด เดก3)

- 11) ใบความรเร"!องตวสะกดท"ไม

ตรงตามมาตราตวสะกด จั (จั จัาน)

- 12) แบบพื/กททกะเร"!องตวสะกดท"ไมตรงตามมาตราตว

สะกด ชุ (ชู ชุาง)

- 13) ไบความรเร"!องตวส้กตทไ"มตรงตามมาตรตวส้กต
 ชุ (ชุ ชุาง)
- 14) แบบฝี/กทกษะเร"!องตวส้กตไ"มตรงตามมาตรตว
 ส้กต ช้ (ช้ โช้)
- 15) ไบความรเร"!องตวส้กตทไ"มตรงตามมาตรตวส้กต
 ฎ (ฎ ชุฎา)
- 16) แบบฝี/กทกษะเร"!องตวส้กตทไ"มตรงตามมาตรตว
 ส้กต ฎ (ฎ ชุฎา)
- 17) ไบความรเร"!องตวส้กตทไ"มตรงตามมาตรตวส้กต
 ฎี (ฎี ปฎีก)
- 18) แบบฝี/กทกษะเร"!องตวส้กตทไ"มตรงตามมาตรตว
 ส้กต ฎี (ฎี ปฎีก)
- 19) ไบความรเร"!องตวส้กตทไ"มตรงตามมาตรตวส้กต
 ฐ (ฐ ฐาน)
- 20) แบบฝี/กทกษะเร"!องตวส้กตทไ"มตรงตามมาตรตว
 ส้กต ฐ (ฐาน)
- 21) ไบความรเร"!องตวส้กตทไ"มตรงตามมาตรตวส้กต
 ฑ (ฑ นางมณโฑ)
- 22) แบบฝี/กทกษะเร"!องตวส้กตทไ"มตรงตามมาตรตว
 ส้กต ฑ (ฑ นางมณโฑ)
- 23) ไบความรเร"!องตวส้กตทไ"มตรงตามมาตรตวส้กต
 ฒ (ฒ ผฒมา)

- 24) แบบผี/กทกษะเร"!องตวสัะกตท"ไมตรงตามมาตราตว
 สัะกต ตม (ตม ผเตมา)
- 25) ไบควมรเร"!องตวสัะกตท"ไมตรงตามมาตราตวสัะกต
 ต (ต เตา)
- 26) แบบผี/กทกษะเร"!องตวสัะกตท"ไมตรงตามมาตราตว
 สัะกต ต (ต เตา)
- 27) ไบควมรเร"!องตวสัะกตท"ไมตรงตามมาตราตวสัะกต
 ถ (ถ ถง)
- 28) แบบผี/กทกษะเร"!องตวสัะกตท"ไมตรงตามมาตราตว
 สัะกต ถ (ถ ถง)
- 29) ไบควมรเร"!องตวสัะกตท"ไมตรงตามมาตราตวสัะกต
 ท (ท ทหาร)
- 30) แบบผี/กทกษะเร"!องตวสัะกตท"ไมตรงตามมาตราตว
 สัะกต ท (ทหาร)
- 31) ไบควมรเร"!องตวสัะกตท"ไมตรงตามมาตราตวสัะกต
 ธิ์ (ธิ์ ธิง)
- 32) แบบผี/กทกษะเร"!องตวสัะกตท"ไมตรงตามมาตราตว
 สัะกต ธิ์ (ธิ์ ธิง)
- 33) ไบควมรเร"!องตวสัะกตท"ไมตรงตามมาตราตวสัะกต
 สั (สั เสือ!)
- 34) แบบผี/กทกษะเร"!องตวสัะกตท"ไมตรงตามมาตราตว
 สัะกต สั (สั เสือ!)

35) ใบความรเร!"องตวสะกดท"มตรงตามมาตราตวสะกด
ช (ช ฤษ)

36) แบบฝึ/กทกษะเร!"องตวสะกดท"ไมตรงตามมาตราตว
สะกด ช (ช ฤษ)

37) ใบความรเร!"องตวสะกดท"มตรงตามมาตราตวสะกด
คื (คื คืาลา)

38) แบบฝึ/กทกษะเร!"องตวสะกดท"ไมตรงตามมาตราตว
สะกด คื (คื คืาลา)

39) แบบทดสัอบหลงเรยน

40) เฉลยแบบฝึ/กทกษะเร!"องตวสะกดท"ไมตรงตาม
มาตราตวสะกด จั, ชุ, ชั, ฎ, ฏ, ฐ, ฑ, ฒ, ต, ถ, ท, ธี, คื, ษ, ฬ

1.2.4.1 วดโอไมโครเรยนง แมกด

- 1) น)าเขาสับทเรยน
- 2) อธิบายเน+อ!หาพีรอมตวอยาง
- 3) เกม
- 4) สัรบ

1.3 ขน+การพืฒนา (Development)

ขน+การพืฒนาเป็ขน+การตอนของการลงมอ!ปฏิบตการ
สัรางชุดการเรยนรไมโครเรยนง หลงจักก)าหนดโครงสัรางชุดการเรยนร
ไมโครเรยนงแลว พวจัยไตด)าเนนการสัรางชุดการเรยนรตามแนวคด
ADDIE Modle เพ็"อ!ใหเป็นไปตามกรอบท"ดออกแบบไว และมการตรวจั
สัอบคณัภาพีชุดการเรยนรไมโครเรยนงใหมความถกตองของเน+อ!หา และ
เหมาะสัมกับผเรยน มแนวทางการด)าเนนงาน ดงน+

1.3.1 ก)กำหนดกรอบแนวคิดในการออกแบบพัฒนาชุดการเรียนรู้
เรยนรไมโครเลนนง ในเร"องเน+อหาวตถประสังค

1.3.2 เรยงล)าดบแบบฝึ/กจ้ากงายไปหายาก มภาพีประกอบ
เพ็"อเด/งดคความสันใจัฝเรยน

1.3.3 น)าชุดกาเรยนรไมโครเลนนง เร"องตวสะกตท"ไมตรง
ตามมาตรตวสะกต ชุน+ประณคคี/กษาปท" 1 เส้นตอ
อาจ้ารยท"ร/กษาวยานพีนธิเพ็"อ!ตรวจัส็อบความถกตอง จ้ากนน+ปรบปรง
แกไขตามค)าแนะน)าของอาจ้ารยท"ปร/กษาวยานพีนธิ

1.3.4 น)าชุดกาเรยนรไมโครเลนนง เร"องตวสะกตท"ไมตรง
ตามมาตรตวสะกต ท"ไตรง การแกไขปรบปรงแลว เส้นอ!ไหว
เช"ยวชุาญ จ้)านวน 5 คน พี้จ้ารณ้)าเหนา)+หนกทต"รงกบความคคเหน3ของผ
เช"ยวชุาญ โดยใ้ช้แบบประเมนท"ป้บนแบบมาตราสั่วนประมาณ้ค)า (Rating
Scale) โดยวิธี Likert scale และก)าหนดระดบเป3น 5 ระดบ คอ! มากท"สั๊ด
มาก ปานกลาง นอย และนอย ท"สั๊ด (บุญชุม คีร์สัะอาด. 2546) ดงน+

ระดบ ความหมาย

ระดบ 5 หมายถึง มคณ้ภาพีและความเหมาะสมั้ในระดบมาก
ท"สั๊ด

ระดบ 4 หมายถึง มคณ้ภาพีและความเหมาะสมั้ในระดบมาก

ระดบ 3 หมายถึง มคณ้ภาพีและความเหมาะสมั้ในระดบปาน

กลาง

ระดบ 2 หมายถึง มคณ้ภาพีและความเหมาะสมั้ในระดบนอย

ระดบ 1 หมายถึง มคณ้ภาพีและความเหมาะสมั้ในระดบนอย

ท"สั๊ด

โดยใช้เกณฑ์คะแนนเฉลี่ย 1.00-5.00 เป้าเกณฑ์ตัดสิน (บุญชุม ศีร์
 สะอาด 2546) กำหนดเกณฑ์ตัดสินผลการประเมินดังนี้ +
 คาเฉลี่ย" ระดับความคาดหวัง
 4.51-5.00 หมายถึง มคณ์ภาพและความเหมาะสมใน
 ระดับมากที่สุด
 3.51-4.50 หมายถึง มคณ์ภาพและความเหมาะสมใน
 ระดับเหมาะสมมาก
 2.51-3.50 หมายถึง มคณ์ภาพและความเหมาะสมใน
 ระดับเหมาะสมปานกลาง
 1.51-2.50 หมายถึง มคณ์ภาพและความเหมาะสมใน
 ระดับเหมาะสมน้อย
 1.00-1.50 หมายถึง มคณ์ภาพและความเหมาะสมใน
 ระดับเหมาะสมน้อยที่สุด

1.3.5 วิเคราะห์ความคาดหวังของผเช"ยวชญา 5 ทาน ท"มตอการน)า
 ชุคการเรยนรไมโครเรนนง โดยวิเคราะห์ด้วยสัถต คาเฉลี่ย" □ และส่วน
 เบ"ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จั"นวน 4 หน่วย ไตแก หน่วยท" 1 แมกก หน่วยท"
 2 แมกน หน่วยท" 3 แมกบ หน่วยท" 4 แมกค โดยก)าหนดเกณฑ์การยอมรับ
 คาเฉลี่ย"ตง+แต่ 3.51 ขน/+ไป ซ้/"งถอวาชุคการเรยนรไมโครเรนนง มความ
 เหมาะสมในระดับมากและสามารถน)าไปใช้ในการทดลองได้

1.4 การน)าไปใช้ (Implementation) น)าชุคการเรยนรไมโครเรนนง
 ทไ"ตรบการตรวจสัอบความเหมาะสมจัากอ)ารยทป"ร/กษาวิทยานพืธี และ
 ผเช"ยวชญา ทป"รปรองแกไขแลว ไปทดลอง (Try Out) โดยทดลองใช้ควบค
 กบแผนการจัดการเรยนรเร"องตวสัะกคท"ไมตรงตามมาตราตวสัะกคกบ

นกรเรียนท"มลักษณะใกล้เคียงกบกลมตัวอย่าง ไดแกนกรเรียนชน+ประถมศึ/กษา
ปท" 1 อ)าเภอกระสัง จังหวดบรรมย เพ็"อ!ประเมนความเหมาะสม ของการ
ใชงาน ชน+ตอนการด)าเนนกจักรรเม เพ็"อ!ทดสัอบความพ็รอมของชุดการเรยน
รไมโครเลนนงดานการด)าเนนกจักรรเมการจัตการเรยน การสัอน และความ
เขาใจ็องผเรยน โดยนกรเรียนท"ใชใในการทดลองใชไมใชกลมตัวอย่าง ทน")า
ขอมลไปวเคราะห์ผลการวจัย

1.5 การประเมนผล (Evaluation) ภายหลงการทดลองใช ผวจัย)าขอ
เสัโนแณะและขอสังเกตท"ไดรบ มาปรบปรนงแกใชใหม่ความสัมบรณัยง"ชน/+
จักนน+จัง/น)าชุดการเรยนรไมโครเลนนง ทผ"านการปรบปรนงแลวไปใชใในการ
ทดลองจัรงกบกลมตัวอย่างตามแผนการจัตการเรยนรและรปแบบการ
ทดลองชน+ประถมศึ/กษาปท" 1 ในอ)าเภอหวยราชู จังหวด
บรรมย ในบรบทโรงเรยนขนาดเลก3

2. การสร้างแผนการจัตการเรยนร

แผนการจัตการเรยนรทชุดการเรยนรไมโครเลนนง เร"องตวสัะกด
ท"ไมตรงตามมาตราตวสัะกด

สั)าหรบนกรเรียนชน+ประถมศึ/กษาปท" 1 ไดรบการพัฒนาเป3นเคร"องมอ!
ปรกอบการวจัย โดยมชน+ตอนการสัสร้างและตรวจัสัอบคณัภาพ็ี ตามหลก
ADDIE (กลชุย กลตววนชู, 2564, หนา 45-60) ดงน+

จัดการเรียนรู้อะไรและกิจกรรมการเรียนรู้อะไรให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.2 การออกแบบ (Design)

การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้อะไร (a) เน้นการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้อะไร "เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนตัวสะกดที่" ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้ชุดการเรียนรู้อะไรไม่ใคร่เรียนแบบกลม และแบบรายบุคคลเพื่อ "พัฒนาทักษะการอ่านและเขียน โดยกำหนดเน+! อหการเรียนรู้อะไร จำนวน 4 หน่วย รวม 4 ชั่วโมง ครอบคลุมสาระการเรียนรู้อะไร "เหมาะสมกับนักเรียนชั้น+ประถมศึกษา/ซาปท" 1 และสอดคล้องกับระยะเวลาการทดลอง มีการเสั้ดงหน่วยการเรียนรู้อะไร ตัวชว+ด วลประสังค การจัดการกิจกรรม ท"ชุดเงิน

2.3 ขน+การพัฒนา (Development)

จัดทห)าแผนการจัดการเรียนรู้อะไร: เขียนแผนการสั้อนท"ระบบขน+ตอนการใ้ช้สั้!อ Microlearning คกบการสั้อนปกต มกระบวนกรจัดการเรียนรู้อะไร ประกอบดวย 3 ขน+ตอนหลัก ดงน+

ขน+ตอนท "1 ขน+น)า (Engagement & Hook)

ขน+ตอนนเนนการกระตณความสั้นใจ (Attention) เน!องจ้ากนักเรียนชั้น+ประถมศึกษา/ซาปท" 1 จ้ะเรียนรู้อะไรไดดเม"อ!รสั้/กสั้นง ใ้ช้กิจกรรมปรศั้นาค)าทาย หร!อเพ็ล่งสั้น+ๆ ท"มตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (เชุน เพ็ล่งมาตราแมกนท"มชุ"อ!สั้ตวแปลกๆ) ไ้หนนักเรียนลองสังเกตค)าท"ออกเสั้ยงเหมอ!นคนแต่เขียนตางกน เพ็"อ!สั้รวงความสั้งสั้ย

ขน+ตอนท "2 ขน+สั้อน

ชน+จัดการเรียนรูด้วยไมโครเลิร์นนิ่ง (Micro-Learning Session) โดยการย่อยเนื้อหา (เนื้อหาที่เตรียมไว้) ให้แตกย่อยสั้นลง (โดยเนื้อหาที่เตรียมไว้) มาเป็นตอนสั้นๆ (โดยเนื้อหาที่เตรียมไว้) โดยให้นักเรียนได้มีโอกาส (โดยเนื้อหาที่เตรียมไว้) Microlearning ท่อ"ธิบายตัวสะกดแต่ละมาตรา เช่น "แมกน" ทม" ญ ญ์ ร ล ห เป้นพื้กเดยวกัน มีการแทรกกิจกรรม "หยดคด" หรือ "ตอบค)าถาม" ระหว่างสั"อ! เพื่อ"ให้เด3กไม่ไดเป้นพื้ยารบสัารเพียงอยางเดยว (Active Learning)

ชน+ตอนท "3 ชน+สร้บ

ครผสัอนและผเรยนรวมกันสร้บผลการเรยนรจ้ากชุดการเรยนร ไมโครเลิร์นนิ่ง เชุ"อมโยงผลการเรยนรกับเน+!อหาวิชา และเสัรมความเขาใจใน ประเด็น3สั)าคัญท"เกย"วของ

ชน+ตอนท" 4 ชน+ประเมน

ครผสัอนตรวจจ้สอบผลสัมฤทธิ์ท(างการเรยนและพื้ฤตกรรมการม สััวนรวมของผเรยน

2.4 การตรวจจ้สอบและปรบปรนงแผนการจัดการเรยนร

2.4.1 ผวจัยน)าแผนการจัดการเรยนรเสนออาจ้ารยท"ปร/กษา วิทยาลัยเพื่"อ!ตรวจจ้สอบ ความเหมาะสม และปรบปรนงตามขอเสนอ เนาะ และการประเมนคณัภาพพื้แผนการจัดการเรยนรโดยผเชุ"ยวชาญ

2.4.2 น)าแผนการจัดการเรยนรท"เ"ดรบการแกไขปรบปรนงแลว เสนอใผเชุ"ยวชาญ จ้)านวน 5 คน พื้จ้ารณาใหนา)+หนกทต"รงกบความ คด เหน3นของผเชุ"ยวชาญมากท"สััด ในแบบสัอบถามท"เป3นแบบมาตราสััวน ประมาณัค่า (Rating Scale) โดยวิธี Likert scale และก)าหนดระดับเป3น 5

ระดับ คอ! มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อย ที่สุด (บุญชุม ศีร์
 สะอาด. 2546) ดงน +

ระดับ ความหมาย

ระดับ 5 หมายถึง มคณ์ภาพี่และความเหมาะสมี่ในระดับมาก
 ที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มคณ์ภาพี่และความเหมาะสมี่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มคณ์ภาพี่และความเหมาะสมี่ในระดับปาน

กลาง

ระดับ 2 หมายถึง มคณ์ภาพี่และความเหมาะสมี่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มคณ์ภาพี่และความเหมาะสมี่ในระดับน้อย

ที่ สุด

โดยใช้เกณฑ์คะแนนเฉลี่ย 1.00-5.00 เป็3นเกณฑ์ตัดสิน (บุญชุม ศีร์
 สะอาด 2546) กา)หนดเกณฑ์ตัดสินผลการประเมินดงน +

คาเฉลี่ย" ระดับความคดเห็น

4.51-5.00 หมายถึง มคณ์ภาพี่และความเหมาะสมี่ในระดับมาก

ที่ สุด

3.51-4.50 หมายถึง มคณ์ภาพี่และความเหมาะสมี่ในระดับ

เหมาะสมี่มาก

2.51-3.50 หมายถึง มคณ์ภาพี่และความเหมาะสมี่ในระดับ

เหมาะสมี่ปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มคณ์ภาพี่และความเหมาะสมี่ในระดับ

เหมาะสมี่น้อย

1.00-1.50 หมายถึง มคอ. 5 และความเหมาะสมในระดับ
เหมาะสมน้อยที่สุด

น) แผนการจัดการเรียนรู้ใหม่เชิง"ยวชาญ 5 คน ตรวจจกัณภาพีแบบ
ประเมินคา 5 ระดับ แลวน)าไปใ้จัดการเรียนรบกบผเรียนระดับชุน+ประณ
คี/ซาปท "1 อ)าเอกกระสัง จังหวดบรรมย ท"ป็นผเรียนกลมเปาหมายทดลอง
ใ้

. 2.5 การน)าไปใ้ (Implementation) แผนการจัดการเรียนรที่"ดรบ
การตรวจจกัความเหมาะสมจกัอาจารย์ทป"ร/กษาวิทยานพื้นธี และผ
เช"ยวชาญ ทป"รบปรนงแกไขแลว ไปทดลอง (Try Out) โดยทดลองใ้ควบค
กบชุดการเรียนรไมโครเรียนนงกบนกรเรียนท"มลกษณะไกลเคยงกบกลม
ตัวอย่าง ไดแกนกรเรียนชุน+ประณคี/ซาปท "1 อ)าเอกกระสัง จังหวดบรรมย
เพื่"อ!ประเมินความเหมาะสมของการใ้งาน ชน+ตอนการด)าเนนกจกักรรม เพื่"อ!
ทดสอบความพีรอมของแผนการจัดการเรียนรจกักรรมจัดการเรียน การ
สื่อน และความเขาใจของผเรียน โดยนกรเรียนท"ใ้ในการทดลองใ้ไมใ้กลม
ตัวอย่างท"น)าขอมลไปวเคราะห์ผลการวจัย

2.6 การประเมินผล (Evaluation) ภายหลงการทดลองใ้ ผวจัยน)าขอ
เสนอแนะและขอสังเกตท"ไ้ดรบมาปรบปรนงแกไขใหม่ความสัมบรณัย"ง/น+
จกัน+จกั/น)าแผนการจัดการเรียนร ทพ"านการปรบปรนงแลวไปใ้ในการ
ทดลองจกัรบกกลมตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรและรบบการ

ทดลองชั้น+ประถมศึ/กษาปท" 1 ในอ)าเภอหวยราชู จังหวด
บรรมย ในบรบทโรงเรยนขนาดเลก3

3. การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอาYนและเขยน

3.1 การสร้างแบบทดสอบการอาน (Reading Achievement Test)

3.1.1 รวบรวมขอมลจากแหล่งเรยนร ไดแก หนังสือ!เรยน
บุญชุก)าพี+นฐาน และขอสอบ RT ในระดบชั้น+ประถมศึ/กษาปท" 1

3.1.2 คดเล!อกค)าศึพีทจันวน 20 ค)าโดยแบงเป3นค)ายาก 20 ค)า
ค)างาย 20 ค)า

3.1.3 จดัท)าแบบทดสอบการอาน

3.2 การสร้างแบบทดสอบการเขยน (Writing Test)

3.2.1 รวบรวมขอมลจากแหล่งเรยนร ไดแก หนังสือ!เรยน
บุญชุก)าพี+นฐาน และขอสอบ RT ในระดบชั้น+ประถมศึ/กษาปท" 1

3.2.2 คดเล!อกค)าศึพีทจันวน 20 ค)าโดยแบงเป3นค)ายาก 20 ค)า
ค)างาย 20 ค)า

3.2.3 จดัท)าแบบทดสอบการเขยน

3.3น)าแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ท(างการอานและเขยน ตวสัะกตท"
ไมตรงตามมาตรตวสัะกต โดยใชุชุกการเรยนรไมโครเลรนง โดยใชุชุก
การเรยนรไมโครเลรนง ไหมเชุ"ยวชุกาญตววจ (IOC) แลวน)าแบบทดสอบผล
สัมฤทธิ์ท(างการอานและเขยน ตวสัะกตท"ไมตรงตามมาตรตวสัะกต โดยใชุ
ชุกการเรยนรไมโครเลรนง ไปใชุกบผเรยนระดบชั้น+ประถมศึ/กษาปท" 1
อ)าเภอกระสัง จังหวดบรรมย ท"เป3นผเรยนกลมเปาหมายทดลองใชุ

4. การสร้างแบบศึ๒กษาพฤติกรรมการเรียนร๒ของผ๒เรียนเก๒ยวกับ

การพัฒนาทักษะการอ๒านและเข๒ยน

ต๒วิสะก๒ดท๒ไม๒ตรงตามมาตรฐานต๒วิสะก๒ด โดยใช้ช๒ี*๒ดการเรียนร๒ไม๒ใครเรียนน๒ง

การสร้างแบบศึ๒ก/ษาที่พฤติกรรมการเรียนร๒ของผ๒เรียนเก๒ยวกับการพัฒนาทักษะการอ๒านและเข๒ยนต๒วิสะก๒ดท๒ไม๒ตรงตามมาตรฐานต๒วิสะก๒ด โดยใช้ช๒ี*๒ดการเรียนร๒ไม๒ใครเรียนน๒ง เพื่อ"อ๒เพิ่ม"ผลสัมฤทธิ์(างการเรียนว๒ษาภาษาไทยโดยทางผ๒ศึ๒ก/ษาได๒สร้างช/น+เพื่อ"อ๒ทราบถ/งความพึง/พ๒อ๒ใจที่พฤติกรรมการเรียนร๒ของผ๒เรียนของผ๒เร๒นท๒ม"ต๒อการเรียนการส๒อนการใ๒ช๒ช๒ดการเรียนร๒ไม๒ใครเรียนน๒งการอ๒านและเข๒ยนเพื่อ"อ๒พัฒนาทักษะการอ๒านและเข๒ยนต๒วิสะก๒ดท๒ไม๒ตรงตามมาตรฐานต๒วิสะก๒ด และน๒)มาปร๒บปร๒งการเรียนการส๒อนในคร๒ง+ต๒อ๒ไป ม๒รายละเอ๒ยต๒งต๒อไปน๒+

4.1 ศึ๒ก/ษาการสร้างแบบศึ๒ก/ษาที่พฤติกรรมการเรียนร๒ของผ๒เรียนเก๒ยวกับการพัฒนาทักษะการอ๒านและเข๒ยนต๒วิสะก๒ดท๒ไม๒ตรงตามมาตรฐานต๒วิสะก๒ด โดยใช้ช๒ี*๒ดการเรียนร๒ไม๒ใครเรียนน๒ง จ๒ก๒เอกสารและงานว๒จ๒ยท๒เก๒ยวของเพื่อ"อ๒)า๒น๒ดเป๒3น๒แนวทางการสร้างแบบศึ๒ก/ษาที่พฤติกรรมการเรียนร๒ของผ๒เรียนเก๒ยวกับการพัฒนาทักษะการอ๒านและเข๒ยนต๒วิสะก๒ดท๒ไม๒ตรงตามมาตรฐานต๒วิสะก๒ด โดยใช้ช๒ี*๒ดการเรียนร๒ไม๒ใครเรียนน๒ง

4.2 ส๒สร้างแบบศึ๒ก/ษาที่พฤติกรรมการเรียนร๒ของผ๒เรียนเก๒ยวกับการพัฒนาทักษะการอ๒านและเข๒ยนต๒วิสะก๒ดท๒ไม๒ตรงตามมาตรฐานต๒วิสะก๒ด โดยใช้ช๒ี*๒ดการเรียนร๒ไม๒ใครเรียนน๒ง

๒ครงส๒สร้างแบบปร๒เม๒นที่พฤติกรรม (Behavioral Checklist) ใ๒ช๒เก๒น๒ท๒การใ๒ห๒คะแนนแบบ Rubrics Score 3 ระเบ๒บ เพื่อ"อ๒ใ๒ห๒งายต๒อการส๒ร๒ผล

4.3 เลอ!กวิธีการเก3ขอมล (Multi-Method Approach)

เน"องจ้กเดก3เลก3ยงส้"อ"ส้ารควมร้ส้ก/ซ้บซ้อนผานทวอกษรไดจ้"ากดจ้ง/ใซ้ 3
วิธีส้มกน

4.3.1 แบบส้งเกดพ้้ฤตกรรม ใซ้มาตรวดแบบประมาน์ค้า
(Rating Scale) 1-3 ทร!อ Checklist ง่าย

4.3.2 แบบส้มภาษณ์ซงประจ้กษ

4.4 น)าแบบส้ก/ซาพ้้ฤตกรรมการเรยนรของผเรยนเกย"วกบการพ้้ฒนา
ทกษะการอานและเขยนทวส้ะกต"ไมตรงตามมาตราวส้ะกต โดยใซ้ซุด
การเรยนรไมโครเลนนง ไหมเช"ยวช้าญตรวจ้ (IOC) แลวน)าแบบส้ก/ซา
พ้้ฤตกรรมการเรยนรของผเรยนเกย"วกบการพ้้ฒนาทกษะการอานและเขยน
ทวส้ะกต"ไมตรงตามมาตราวส้ะกต โดยใซ้ซุดการเรยนรไมโครเลนนง ไป
ใซ้กบผเรยนระดบซุน+ประณมส้ก/ซาปท" 1 อ)าเกอกระส้ง จ้งหวดบรรมย ท"
เป3นผเรยนกลมเปาหมายทดลองใซ้

5. การวิเค้ระหขอมล

การวเค้ระหขอมล ในการวเค้ระหขอมลประกอบไปดวยราย
ละเอยด ดงน+

5.1 การวเค้ระหผลส้มฤทธีท(างการอานและเขยน ของนกเรยน
ซุน+ประณมส้ก/ซาปท" 1 ระหวากอนเรยนและหลงเรยนดวยดวยซุด
การเรยนรไมโครเลนนงแบบกลมโดยใซ้ t-test Dependent

5.2 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์(างการอ่านและเขียน ของนักเรียนชั้น+ประถมศึกษา/ซาปท" 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดการเรยนรไมโครเลนนงแบบรายบุคคลโดยใช t-test Dependent

5.3. การวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์(างการอ่านและเขียนหลังเรียนของนักเรียน ชั้น+ประถมศึกษา/กซาปท" 1 โดย ใช t-test Independent

5.4 การวิเคราะห์ที่่ฤตกรรมการเรยนรของนักเรียนชั้น+ประถมศึกษา/ซาปท" 1 ทม"ตอการจัดการเรยนรด้วยชุดการเรยนรไมโครเลนนง โดยวิเคราะห์รอยละ คาคะแนนคาเฉล"ย () ส่วนเบ"ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แลวนหาเส้นอ"ในรบบตารางประกอบความเรียง

สัถทใ้ในการวิจัย

1. สัถทขอมรสทวิไป

1.1 รอยละ (Percentage)

$$P = \frac{\sum f}{N} \times 100$$

เม"อ P แทน รอยละ
f แทน ความถ"ตองการ
N แทน

แปลงใ้เป3นรอยละ

จึ่ำนวนความถ"ทง+หมด

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้/ังใช้สูตร (ลวน สายยคีและองคว้า สายยคี.2543,หนา 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน
 ทั้งหมด N แทน

จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้/ังวิเคราะห์ขอมล โดยใช้สูตรดงน + (บุญชุม คีรสะอาด.2546,หนา 103)

$$S.D. = \frac{\sqrt{N \sum X^2 - (\sum X)^2}}{N(N-1)}$$

S.D. =
 เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวม

ของคะแนนทั้งหมด
 $(\sum X^2)$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยก

กำลังสอง N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติคุณภาพเครื่องมอที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจัดประสงค์และเน+!อหาวิชา (IOC) ด้วยการที่จำรณำของผเช"ยวชฎาญ (บุญเชุด ภญญโณอนนต พึงษ.2543,หนา 82) จักสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เม"อ IOC แทน ดชุนความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจัดประสงค์และเน+!อหา แทน ผลรวมคะแนนความคดเห3นของผเช"ยวชฎาญเน+!อหาวิชาทุก+หมด N แทน จักนวนผเช"ยวชฎาญ

2.2 หาคาคความเช"ม"น โดยคาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบรค (Conbrach) (ลวน ส้ายยสี และองคณำ ส้ายยสี.2543,หนา 159-160) ดงน +หาได้จักสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เม"อ α แทน คาสัมประสิทธิ์(องความเช"ม"น) ของแบบสอบถามเป3นรายขอ $\sum S_i$ แทน ผลรวมของความแปรปรวน S_t แทน

ความแปรปรวนของแบบสอบถามทง+ฉบับ

n แทน จำนวนของแบบสอบถาม

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ((ก่อนเรียน vs หลังเรียน)

ใช้สำหรับวัดผลประสิทธิของท 1 และ 2 เพื่อวัดความก้าวหน้าภายในกลุ่ม (ท+กลุ่มเรียนแบบกลุ่มและแบบรายบุคคล) สถิติที่ใช้ t-test Dependent ใช้เปรียบเทียบคะแนนจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดิมทวัด 2 ครั้ง+ (Pre-test และ Post-test) ชูศรี วังศรีตนะ.2544, หน้า 190-201 คำนวณจากสูตร ดัง+

สูตรที่ใช้คำนวณ

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละค

n แทน จำนวนของคะแนนหรือจำนวนกลุ่ม

ตัวอย่าง

3.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์(หลังเรียน (ระหว่างกลุ่ม)

ใช้สำหรับวัดผลประสิทธิของท 3 เพื่อวัดความวธิ์สอนแบบกลุ่มหรือแบบรายบุคคลให้ผลพิธิ์หลังเรียนต่างกันหรือไม่ สถิติที่ใช้ t-test for Independent Samples ใช้เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย"หลังเรียนของ

นักเรียน 2 กลุ่มแยกจากกันโดยเด็ดขาด (บุญชุม ศิริสะเกษอาด. 2545 : 104
ค) ภาวะอิสระ

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left(\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \right) \left(\frac{n_1 - n_2}{n_1 n_2} \right)}}$$

เมื่อนักเรียน แทน คาสัตตใช้ในการเปรียบเทียบความถูกต้องในการแก้โจทย์ แบบ
t เพื่อวิเคราะห์ความหมาย

แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมาย 1 และกลุ่มเป้าหมาย 2

ตามสูตร

แทน ขนาดของกลุ่มเป้าหมาย 1 และกลุ่มเป้าหมาย 2 ตาม

สูตร

แทน ความแปรปรวนของกลุ่มเป้าหมาย 1 และกลุ่ม 2 ตาม

สูตร

3.3 การศึกษา/อาชีพที่ผู้ดำเนินการเรียน

ใช้สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่เกี่ยวกับการสังเกตหรือจัดบันทึก

วิธีวิเคราะห์การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นการ
สรุปประเด็นจากข้อมูลที่ได้จากการสังเกตผู้ดำเนินการ สัมภาษณ์ หรือบันทึก/
แหล่งอื่น โดยขั้นตอนดังนี้

3.3.1 การจัดกระทำข้อมูล (Data Preparation) รวบรวมข้อมูล
ผู้ดำเนินการทั้งหมดที่จัดบันทึก

3.3.2 การสร้างรหัส (Coding) กำหนดนิยามผู้ดำเนินการ

3.3.3 การจำแนกหมวดหมู่ (Categorization) จัดกลุ่มพฤติกรรม ตามลักษณะคล้ายกัน

เขาดวยกัน

3.3.4 การสรุปประเด็น (Conclusion) สรุปออกมาเป็นความ เรียงอธิบายพฤติกรรมที่"เกิดขึ้น"

จริงในบริบทโรงเรียนขนาดเล็ก3

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560). โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
 การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กองทุนเพื่อความปลอดภัยภาคทางการศึกษา (กสศ.). (2566). รายงาน
 สถานการณ์ความปลอดภัยภาคทางการศึกษา 2566: วิกฤตการเรียนรู้
 (Learning Crisis).

เกศทิพย์ ศีภวานิช. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารวิชาการ สัจธรรม, 12.

คณะครุศาสตร์ จัฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2565). ผลกระทบของสื่อ
 สังคมออนไลน์ต่อพฤติกรรมและค่านิยมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาใน
 ประเทศไทย.

ชุม ภูมิภาค. (2521). ชุดการเรียนรู้และเทคโนโลยีการศึกษา.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2526). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา.

ถวิล มาศิริจรัส. (2546). ชุดการเรียนรู้และคอมพิวเตอร์เขียนบทเรียน.

ธีระชยุตต์ ประณีต. (2532). การสร้างและพัฒนาชุดการสอน.

เปรมอง กมท. (2527). ชุดการเรียนรู้แบบโปรแกรม.

พิลลภ พันธ์สวัสดิ์. (2565). ไมโครเรียนนง: กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้
 ในยุคดิจิทัล.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา/ชาชน+พื้นฐาน (สพฐ.). (2565). คมอ!
การประเมินความสามารถด้านการอ่าน (Reading Test: RT) ของนักเรียน
ชน+ประถมศึ/กษาปท" 1.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2565). สภาวะการศึกษา/ชาวไทย ป
2564/2565: ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้และภาวะการเรยนรตถอย
(Learning Loss).

สำนักงานสภาพัฒนาการศึรชฐกจ้และสังคมแห่งชาติ (สศช.). (2566).
รายงานสถานการณ์สังคมไทย ไตรมาสสี่ "และภาพี่รวมป 2566.

สัรมา ญญโณอนนตพ้งช. (2547). การประเมินและพัฒนาการเด็ก3
ปฐมวย. (พื้พื้ครง+ท" 3). มหาวิทยาลัยศึรนครนทรวโรฒ.

Bloom, B. S. (1968). Learning for mastery. University of
California.

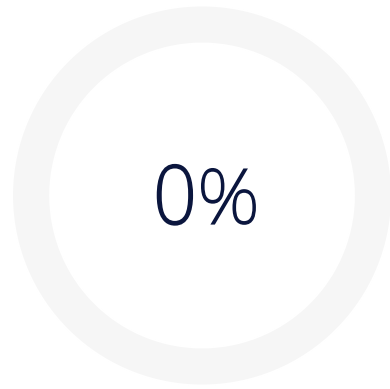
Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1994). An overview of
cooperative learning. Interaction Book Company.

Piaget, J. (1969). The mechanisms of perception. Routledge
& Kegan Paul.

Skinner, B. F. (1954). The science of learning and the art of
teaching. Harvard Educational Review, 24(2), 86-97.

Vygotsky, L. S. (1978). Mind in society: The development of
higher psychological processes. Harvard University Press.

AI Content

	Text coverage	Words
☐ AI Text	0%	0
AI Logic: Unsupported Language We currently do not support detecting frequently used AI phrases in the submitted language.		
☐ Human Text	100%	55
Excluded		
☐ Omitted Words		0

About AI Detection

Our AI Detector is the only enterprise-level solution that can verify if the content was written by a human or generated by AI, including source code and text that has been plagiarized or modified. [Learn more](#)

AI Text

A body of text that has been generated or altered by AI technology. [Learn more](#)

Human Text

Any text that has been fully written by a human and has not been altered or generated by AI. [Learn more](#)

Copyleaks AI Detector Effectiveness

Credible data at scale, coupled with machine learning and widespread adoption, allows us to continually refine and improve our ability to understand complex text patterns, resulting in over 99% accuracy—far higher than any other AI detector—and improving daily. [Learn more](#)

Ideal Text Length

The higher the character count, the easier for our technology to determine irregular patterns, which results in a higher confidence rating for AI detection. [Learn more](#)

Reasons It Might Be AI When You Think It's Not

The AI Detector can detect a variety of AI-generated text, including tools that use AI technology to paraphrase content, auto-complete sentences, and more. [Learn more](#)

User AI Alert History

Historical data of how many times a user has been flagged for potentially having AI text within their content. [Learn more](#)

AI Logic

The number of times a phrase was found more frequently in AI vs human text is shown according to low, medium, and high frequency. [Learn more](#)